

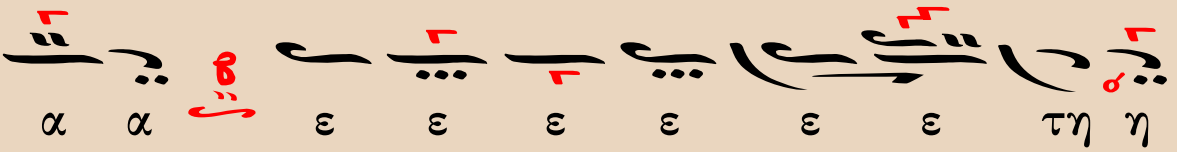
Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου
Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ
Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ.

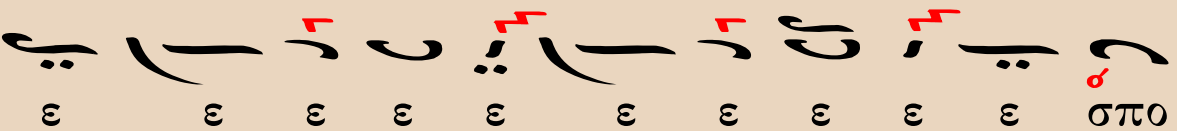
ᾠχος Β'.

ις πο ολ λα α α

α α α α α α α α α α α

α α ε ε ε ε ε ε τη η

η η η Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο ο τα α α α α α α

α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός.
Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν

ὄρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ

τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός (τρῖς).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ μεγάλη συναπτὴ.

Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ Α΄ Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α΄.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορῥυήσεται καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως· ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκριπτεῖ ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ

ἄμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ. Ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Αἶτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦος κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν, βασιλεῖς, σύνετε· παιδεύθητε, πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος καὶ ἀπολειῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας, ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ.

Μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστιν σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήμπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέν μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήμψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεὸς μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαιίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτίρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἔθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ. Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανούγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον· πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου, ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω· ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχεσ τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου· ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτὶ παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἰμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι

εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὀδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιούσαν· κρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός.

Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ'.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου· σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ'

ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με.

Μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρομένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου.

Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστατάγματι, ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε· καὶ

ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτῆς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον, ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξη καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα, καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός (τρίς).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Μικρὰ συναπτή.

**Εἶτα ψάλλονται ὑπὸ τῶν Χορῶν οἱ ἐπιλύχιοι
Ψαλμοί.**

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Κυριε εε κε κραξα προς σε ει σα

κου σο ο ο ο ον μου πει σα κου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κυ ρι εε κε κραξα προς σε ει σα

κου σο ο ο ο ον μου προσχεςτη φω νη

η τη ης δε η σε ω ω ω

ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με

ε προς σε ε ε ει σα ακου σον μου

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προ σευ χη

η η η η μου π ως θυ μι α μα

α ε νω πι ο ο ο ο ον σου π

ε παρσις των χειει ρω ων μου γ θυ σι α

ε ε ε σπε ρι ι νη η γ ει σα α κου

σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λακην τω στο μα

τι μου Δ και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει λημου π

Μ η εκ κλι νησ την καρ δι ανμου εις λογους

πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φρα α σεις εν α μαρ τι αις ^π_α

Γ υν αν θρωποιςερ γα ζο με νοιςτην α νο

μι αν ^Δ_δ και ου μη συν δυ α α σω με

τα των ε κλεκτων αυ των ^π_α

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και

ε λεγ ξει με ^Δ_δ ε λαι ον δε α μαρ τω λου

μη λι πα να α τω την κε φα λη ηνμου ^π_α

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των ^Δ_δ κα τε πο θη

σαν ε χο με να πετρας οι κρι ται αυ των ^π_α

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου

ο τι η δυν θη σαν **Δ** ω σει πα χος γης

ερ ρα γη ε πι της γης **Δ** δι ε σκορ πι σθη

τα ο στα αυ των πα ρα τον α δην **π**

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε

οι ο φθαλμοι μου **Δ** ε πι σοι ηλ πι σα μη

αν τα νε ληστην ψυ χην μου **π**

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος

ης συ νε στη σαν το μοι **Δ** και α πο σκαν

δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο μι

αν **π**

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι α μαρ τω λοι **Δ** **δ** κα τα μο νας ει μι

ε γω ε ως αν πα ρελ θω **π** **ρ**

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε

κρα ξα **Δ** **δ** φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε

η θην **π** **ρ**

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α

παγγε λω ω **π** **ρ**

Ε ν τω εκ λει πειειν εξ ε μου το

πνευμα μου και συ εγνωστας τρι βους μου **π** **ρ**

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο

μην ^Γ ε κρυψανπα γι δα μοι ^π

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλε πον **Δ** και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκωνμε ^π

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ

ε στιν ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου ^π

Ε κε κραξα προς σε Κυρι ε ει πα Συ

ει η ελ πεις μου με ρις μου ει εν γη ζων

των ^π

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου **Δ** ο τι

ε τα πει νω θην σφο δρα ^π

Ρ υσαι με εκ των καταδιωκων των

με **Δ** **δ** οτι εκραται ωθησαν υπερ ε

με ε **π** **ρ**

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τ ας εσπερινας ημων εεευ

χας προσδεξαι Αγιιε Κυυυρι

ιιιε **π** **ρ** και παρασχουημιν αφε

σιν ααμαρτιων **π** **ρ** οτι μονος

ειει οοδειειξας εν κοσμητη

ην αναααασταααασιν **π** **ρ**

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Κ υ κλω σα τε λα α οι Σι ι ων **π** και

πε ρι λα βε τε ε ε ε α α α αυ την

και δο τε δο ξαν εν αυ τη τω α να σταν τι

ι εκ νε εκρων **π** ο τι αυτος ε στι ι ι

ιν ο Θε ο ο ος η η η μω ων **Δ** ο

λυ τρω σα με νο ος η η μα α ας εκ

των α νο ο μι ω ω ω ων η η η

η μων **π**

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Δ ευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προ σκυ

νη σω μεν Χρι ι στον π δο ξα ζοντες

αυ του την εκ νε κρων α να α α α στα

α α α σιν π ο τι αυτος ε στι ι ι ιν

ο Θε ο ο ος η η η μων Δ ο εκ

της πλα νης του ου ε εχθρουου ου τον κο

σμον λυ υ τρω σα α α α με ε ε ε

νος π α

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ε υ φρανθη τε ε ε ε ου ρα α νοι π α

σαλ πι σα α τε τα θε με λι α α

α α τη η η ης γης π βο η σα α τε τα

α ο ο ο ρη ευ φρο συ υ υ υ νην π

ι δου γαρ ο Ε εμ μα νου ου ηλ π τας α

μαρ τι ας η μων τω Σταυρω προ ο ση η

η λω ω ω σε π και ζω ην ο ο δι

ι δου ους θα να το ον ε νε ε ε ε

κρω ω ω ω σε π τον Α δαμ α να στη

σας ω ως φι λα α α αν θρω ω ω ω

πος π

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Τ ον σαρκί εκουσίως σταυρωθέν

τα αδιήγημας **π** παθόντα

και τα αφεεντα και αναστάντα ε

εκ νεεκρων υυμνησωωμεν λεε

εεγοοοοντες **π** Στηριξονορθο

δοξιατην Εκκλησιαανσου Χριστε

και ειρηνευσοντην ζωην ηημων

ως αγαθος και αιφιλαααν

θρωωωωπος **π**

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ
ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τ ῶ ζω ο δο χω σου τα φω πα ρε στω

τες οι α α να α α ξι ι ι ι οι

δο ξο λο γι αν προ σφε ρο ο μεν τη

α φα τω σου ε ευ σπλααγ χνι ι α Χρι

στε ο ο Θε ο ο ο ος η η η η

μων ^π ο τι Σταυ ρον κα τε δε ε ε ξω και

θα να τον Α να μαρ τη η τε ^π ι

να τω κο σμω ω δω ω ρη η ση την

α να σταα σιν ω ως φι λα α α αν

θρω ω ω ω προς π

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τον τω Πατρι σου να να αρχον και συ

να ι δι ο ον Λο ο ο γον τον εκ

παρ θε νι κης νη δυ ος προ ελ θον τα

α α α φρα α στως και Σταυ ρον και θα να

α τον δι η μας εκου σι ως κα τα

α δε ξα α α α με ε ε ε νον και

α να σταν τα εν δο ο ξη υ μνη η σω

με εν λε ε ε γο ο ο ον τες Ζω

ο δο τα Κυ ρι ε δο ξα α σοι ο Σω

τηρ τω ων ψυ χω ω ω ων η η η η

μων ^π_α

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

ᾠχος πλ. δ'. Τὶ ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὶ σε νῦν Ἀνδρέα καλέσωμεν, ἀσκητὴν, τῶν παθημάτων ἀμαυροῦντα τὰς ὀρμάς, λειτουργόν, ἱερουργοῦντα Εὐαγγέλιον Χριστοῦ, κιθάραν, μελωδοῦσαν τὰ τοῦ Πνεύματος, κινύραν, καταθέλγουσαν τὰ σύμπαντα, νέον Δαυΐδ γνωριζόμενον, τῆς κιβωτοῦ προσκιρτήσαντα, τῆς χάριτος, καὶ τῆς Νέας Διαθήκης σοφέ.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Τὶ σε νῦν Ἀνδρέα προσεῖπωμεν, μιμητὴν τῶν ἀνδρικῶς, ἠγωνισμένων ἐκλεκτῶν, ἐπαινέτην τῶν Μαρτύρων, τῶν Ἁγίων ἀψευδῆ, ἀλείπτην, ἀρετῆς

πρὸς ἐπανάληψιν, ζωγράφον, τῆς τοῦ βίου
ματαιότητος, ὑψηγητὴν ἀκριβέστατον, δογματιστὴν
ἀληθέστατον, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τὶ σε νῦν Ἀνδρέα προσφθέγγωμαι; τῶν Ἁγίων
ιεροσολύμων, βλάστημα τερπνόν, τῶν δογμάτων
τῶν ὀρθῶν, τῆς εὐσεβείας στηριγμόν, τῆς Κρήτης,
ιεράρχην ἱερώτατον, τὸν κόσμον, φρυκτωρίαις
καταυγάζοντα, Ἀνατολῆς ἐξορμώμενον, φωτίζοντα
τὰ Ἑσπέρια, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ̣ Π̣α.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι

ω ω Πνε ε ευ μα α α τι **π**
α

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α α α μην **π**
α

Τ ην παγ κο σμιον δο ξαντην εξ αν θρω

πωνσπα ρει ει σαν και τον Δε σπο ο την τε

ε κου ου ου ου ου σαν π την ε που ρα

α α νι ι ον πυ υ υ λην π υ υ

μνησω ω μεν Μα ρι αν την Πα αρ θε ε ε

ε ε νον π των Α σω μα τω ω ν το ο α

α σμα και των πι στω ν το ε ε γ κα λ λω ω

ω ω πι ι ι ι σμα π αυ τη γαρ α νε

δει ει ει χθη ου ρα α α νος και να ο ος

της Θε ε ο ο ο τη η η η τος π

αυ τη το με σο τοι οι χον της εχ θρας κα

α θε ε λου ου σα ει ει ρη η η νην

αν τει ση η η η ξε ^π και το Βα σι λει

ει ον η η νε ε ε ω ω ω ω ξε ^π

Ταυ την ουν κα τε χο ον τες της πι στε ω

ως την α α α αγ κυ υ υ υ ραν ^π υ

περ μα χον ε χο ο μεν τον εξ αυ της τεχ

θε ε εν τα α α Κυ υ ρι ι ι ον

Θαρ σει ει τω τοιοι οι οι νυν ^π θαρ σει τω

λα ο ο ος του Θε ε ου ^π και γαρ αυ τος

πο λε μη σει του ουσ ε εχ θρου ου ουσ ως

παν το δυ υ υ υ να α α α μο ο

ο ος ^π

Εἴσοδος. Ἡ ἐπιλύχνιος εὐχαριστία·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἄγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς 7β'(92).

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής, καὶ τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Τὰ Πληρωτικά, ἡ κεφαλοκλισία κ.λπ.

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Τ ὦ παθεῖσου Χριστε παθῶν ἡλευθερω
θη μὲν **Δ** και τη α α να στασεισου εκ φθο
ρας ελυτρωθημεν Κυριε δοξα σοι **π**

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Α γαλι ασθα η κτισις **π** ου ρα
νοι οι ευφραινεσθωσαν **π** χειρας κροτει

τω τα ε ε θνη μετ ευ φρο συ υ νης Χριστος

γαρ ο ο Σωτηρ ημων τω Σταυρω προ ση λω σε

τας α μαρ τι ι ας η μων και τον θα α να

τον νε κρω σας Δ ζω ην η μι εν ε δω

ρη σα το π πε πτω κο τα τον Α δαμ

παγ γε νη α να στη σας ως φι λα ανθρωω

πος π

Στίχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Β α σι λευς υ παρχωνου ρα νου και γης Α

κα τα ληπτε π ε κων ε σταυ ρω σαι δι α

φι λαν θρω πι ι αν ^π Ον ο α α δης συ

ναν τη σας κα τωθεν ε πι κρανθη ^π και

δι και αι ων ψυ χαι δε ξα με ναι η γαλ

λι α σαν το ^π Α δαμ δε ι δων σε τον

Κτι στην εν τοις κα τα χθο νι οις α νε

στη ^π Ω του θαυ μα τος πως θα να α

του ου ε γευσα το η των α πα αν των ζω

η ^Δ αλλ η ως η βου λη η θη κο σμον

φω τι σαι κραυ γα ζον τα α και λεγοντα ^Δ

Ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα

σοι ^π

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Γ υ ναι αι κες **κ** μ υ ρ ο φο ροι μ υ υ ρ α
φε ρουσαι **Δ** με τα σπου δης και ο δυρ μου τον τα
φον σου κα τε λα βον **π** και μη ευ ρουσαι
το α χραντον Σω μα σου πα ρα δε του Αγ
γε λουμα θουσαι το και νον και πα ρα δο ξον
θαυ μα **Δ** τοις Α πο στο λοις ε λε γον **π**
Α νε ε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω
κο σμω το με γα ε λε ος **π**

Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι

ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ^π_α

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α α α α μην ^π_α

Ι δου πε πληρω ω ται η του Η σα ι

ου ου προ ο ορ ρη η η η σις ^π_α Παρ

θε νος γαρ ε γεν νη η σας και με τα το

κον ως προ το κου ου δι ε ε ε ε

μει ει ει ει νας ^π_α Θε ος γαρ η η ην ο

τε ε χθεις ^π_α δι ο και φυ σις ε και νο

το μη η σεν ^π_α Αλλ ω Θε ο μη τορ ι

κε σι α ας σωων δου λων σω τε με νει

προ σφε ρο με ε ε να α ας σοι μη πα

ρι ι ι ι δης π αλλ ως τον Ευ σπλαγχνον

σαις αγ κα λαιςφε ρου ου σα σοις οι κε ται

αις σπλαγ χνι ι ι ι σθη η η η τι π

και πρε σβεευ ε σω θη ναι τα ας ψυ χα α

α ας η η η η μω ω ω ω ν π

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: "Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ
στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα,
ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ
τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου
Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ
σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.**

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε,
σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκουῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν

σοὶ τῇ ἁγία κιβωτῶ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ.
Ἐδείχθησ Πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν
Κτίστην σου. Δόξα τῶ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῶ
προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῶ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς,
διὰ τοῦ τόκου σου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον (ιβ’). Δόξα, καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν.

ᾠδὴ α΄.

Ἦχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Μίαν τρισυπόστατον ἀρχήν, τὰ Σεραφεῖμ ἀσιγήτως
δοξάζουσιν, ἀναρχον αἶδιον, ποιητικὴν ἀπάντων
ἀκατάληπτον· ἦν καὶ πᾶσα γλῶσσα, πιστῶς
γεραίρει τοῖς ἄσμασιν.

Ἵνα τοῖς ἀνθρώποις ἐνικήν, τὴν τριλαμπῆ σου
δηλώσης Θεότητα, πλάσας πρὶν τὸν ἄνθρωπον,
κατὰ τὴν σὴν εἰκόνα διεμόρφωσας, νοῦν αὐτῷ καὶ
λόγον, καὶ πνεῦμα δούς, ὡς φιλόανθρωπος.

Ἄνωθεν δεικνὺς μοναδικόν, θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν
ὑποστάσεσι, κράτος, Πάτερ ἔφησας, τῷ ἰσουργῷ
Υἱῷ σου, καὶ τῷ Πνεύματι· Δεῦτε καταβάντες,
αὐτῶν τὰς γλώσσας συγχέωμεν.

Θεοτοκίον.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, εἰκονικῶς τοῖς
σοφοῖς προηγόρευται· Λόγος δὲ συνάναρχος, ὁ
συμφυῆς Υἱός, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, τὸ ἐν τῇ
Παρθένῳ, τοῦ Λόγου κτίσαν τὴν σάρκωσιν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ μόνος εἰδώς.

Σὺ πάλαι σαφῶς τῷ Ἀβραάμ, ὡς ὄφθης
τρिसυπόστατος, μοναδικός τε φύσει Θεότητος,
θεολογίας τὸ ἀκραιφνέστατον, τυπικῶς ἐνέφηνας·
καὶ πιστῶς ὑμνοῦμέν σε, τὸν μονάρχην Θεόν, καὶ
τρισήλιον.

Ἐκ σοῦ γεννηθεῖς θεοπρεπῶς, ἀρρέυστως Πάτερ ἔλαμψε, φῶς ἐκ φωτός, Υἱὸς ἀπαράλλακτος, καὶ Πνεῦμα θεῖον, φῶς ἐκπεπόρευται· καὶ μιᾶς Θεότητος, αἴγλην τρισυπόστατον, προσκυνοῦμεν πιστῶς καὶ δοξάζομεν.

Μονὰς ἢ Τριάς ὑπερφυῶς, ἀρρήτως ὑπὲρ ἔννοιαν, ταῖς νοεραῖς οὐσίαις δοξάζεται, ταῖς τρισαγίαις φωναῖς, ἀσίγητον, ἐκβοώσαις αἴνεσιν· αἷς συμφώνως ὑμνεῖται, καὶ ἡμῖν τρισυπόστατος Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ χρονικῶς ἄνευ σποράς, προῆλθεν ὁ ὑπέρχρονος, ὁμοιωθεὶς ἡμῖν ὁ ἀνείδεος, καὶ μίαν φύσιν καὶ κυριότητα, τοῦ Πατρὸς ἐδίδαξε, καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, Θεοτόκε· διό σε δοξάζομεν.

Κάθισμα.

ᾠδὴ α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πατέρα καὶ Υἱόν, προσκυνήσωμεν πάντες, καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθές, καὶ ἰσότιμον δόξῃ, Τριάδα τὴν ἀκτιστον, καὶ ὑπέρθεον δύναμιν, ἣν δοξάζουσι, τῶν Ἄσωμάτων αἱ τάξεις· ταύτην σήμερον, καὶ γηγενεῖς μετὰ φόβου, πιστῶς εὐφημήσωμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας αἰεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

ᾠδὴ δ'. Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Λάμψον μοι Θεαρχία τρισήλιε λάμψεσι, σῶν
θεουργῶν μαρμαρυγῶν, τοῖς τῆς καρδίας ὀφθαλμοῖς,
τὸ κάλλος φαντάζεσθαι, τῆς ὑπὲρ νοῦν θεαρχικῆς
σου λαμπρότητος, καὶ φωτουργοῦ, καὶ γλυκείας
μεθέξεως.

Πρότερον οὐρανοὺς ἔστερέωσας Κύριε, καὶ πᾶσαν
δύναμιν αὐτῶν, τῷ Λόγῳ σου τῷ παντουργῷ, καὶ
Πνεύματι στόματος τῷ συμφυεῖ, μεθ' ὧν δεσπόζεις
τοῦ σύμπαντος, ἐν τριλαμπεῖ μοναρχία Θεότητος.

Ὡς ἔπλασας κατ' εἰκόνα με σὴν καὶ ὁμοίωσιν,
θεαρχικὴ παντουργικὴ, Τριάς ἀσύγχυτε μονάς,
συνέτισον φώτισον, πρὸς τὸ ποιεῖν τὸ θέλημά σου τὸ
ἅγιον, τὸ ἀγαθὸν ἐν ἰσχύϊ καὶ τέλειον.

Θεοτοκίον.

Τέτοκας τῆς Τριάδος τὸν ἕνα Πανάχραντε,
θεαρχικώτατον Υἱόν, σωματωθέντα δι' ἡμᾶς, ἐκ
σοῦ, καὶ αὐγάζοντα τοὺς γηγενεῖς, τῆς τρισηλίου
Θεότητος, τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ καὶ ταῖς λάμψεσιν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ἡ τὸν πρῶτον τῶν Ἀγγέλων ἀμέσως διάκοσμον,
ἀπροσίτοις τοῦ σοῦ κάλλους ἀκτῖσιν ἐλλάμπουσα,
ταῖς σαῖς αἴγλαις φώτισον, Τριάς ἡ μοναρχικωτάτη,
τοὺς ὀρθοδόξως σε μέλποντας.

Νῦν ἡ φύσις, ἐνικὴ Θεαρχία τρισήλιε, ἀνυμνεῖ σε,

ἦν οὐσίωσας δι' ἀγαθότητα, τῶν πταισμάτων
λύτρωσιν, καὶ πειρασμῶν ἐξαιτουμένη, καὶ τῶν
δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, μίαν
φύσιν, καὶ Θεότητα, πίστει δοξάζομεν, μεριστὴν
ἀμέριστον, ἓνα Θεὸν τῆς ἀοράτου, καὶ ὄρωμένης τε
κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Ῥήσεις πᾶσαι Προφητῶν, προδιέγραψαν Ἄχραντε,
τὸν σὸν τόκον, τὸν ἀπόρρητον καὶ ἀνερμήνευτον· ὃν
ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, μυσταγωγὸν τῆς ἐνιαΐας, καὶ
τρισηλίου Θεότητος.

ᾠδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ἰσόρροπον τὴν δύναμιν ὡς ἔχουσα, Τριάς ἡ
ὑπερούσιος, ἐν ταυτότητι βουλήσεως, Μονὰς
πέφυκας, ἀπλῆ καὶ ἀδιαίρετος. Σὺ οὖν ἡμᾶς, ἐν τῇ
δυνάμει σου περιφρούρησον.

Σὺ πάντας τοὺς αἰῶνας τῇ βουλήσει σου, ὡς ἀγαθὴ
ὑπέστησας, ἐξ οὐκ ὄντων, ἀκατάληπτε Τριάς· εἶτα
καὶ τὸν ἄνθρωπον διέπλασας. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ἐκ
πάσης ῥῦσαί με περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Ἡλίου τοῦ ἀδύτου οἶκος γέγονας, τοῦ κτίσαντος καὶ
τάξαντος, τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους
πανσθενῶς, ἄρχαντε Παρθένε Θεονύμφευτε. Ἀλλὰ
καὶ νῦν, τῆς τῶν παθῶν με ῥῦσαι ζοφώσεως.

Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, καὶ ἀμέριστον φύσιν,
προσώποις ἐν τρισί, τεμνομένην ἀτμήτως, καὶ
μένουσαν ἀμέριστον, κατ' οὐσίαν Θεότητος,
προσκυνήσωμεν, οἱ γηγενεῖς μετὰ φόβου, καὶ
δοξάσωμεν, ὡς Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, Θεὸν
ὑπεράγαθον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἄγνη, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ
οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῶ
ὀλισθαίνουσας, ἀπωλείας Πανάμωμε, καὶ ἐν ὥρᾳ με,
τῆ φοβεραῖ τοῦ θανάτου, σὺ ἐξάρπασον,
κατηγορούντων δαιμόνων, καὶ πάσης κολάσεως.

ᾠδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

Λόγε Θεοῦ, συμφυὲς ἀπαύγασμα, τοῦ
παντοκράτορος Θεοῦ, ὡς ὑπέσχου τὴν παρὰ σοῦ
θεουργὸν ἐνοίκησιν, ποιήσον ὡς εὐσπλαγχνος, σὺν
τῷ Πατρὶ σου καὶ τῷ Πνεύματι, καὶ φοβερόν, τοῖς
δαίμοσί με δεῖξον καὶ πάθειςιν.

Ἴνα τῆς σῆς, εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, δείξης τὸ
πέλαγος ἡμῖν, τὸν Υἱόν σου πρὸς τὴν ἡμῶν, πέμψας
ταπεινότητα αὐθις ἀνεμόρφωσας πρὸς τὴν ἀρχαίαν
λαμπρότητα. Ἀλλὰ καὶ νῦν, τῷ θείῳ με συνέτισον
Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ὁ Χερουβείμ, θρόνῳ ἐποχούμενος καὶ τῶν

ἀπάντων Βασιλεύς, ἐν γαστρί σου παρθενικῇ, ὤκησε Πανάχραντε, πάντα ἐκλυτρούμενος, ἐκ τῆς φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις με περιφρούρησον.

ᾠδὴ η'. Θαύματος ὑπερφουῶς.

Νεύματι θεουργικῶ Κύριε πάντων, τρισυπόστατε καὶ παντοκράτορ, οὐρανοὺς ἐξέτεινας ὡσεὶ δέρριν· εἶτα καὶ γῆς, ἀπηώρησας τὸ βάθος, πανσθενεῖ σου δρακί. Διὸ καὶ τοὺς δούλους σου κραταίωσον, τῇ ἀγάπῃ καὶ πίστει τῇ σῇ φιλόανθρωπε, ἵνα σε δοξάζωμεν πόθῳ εἰς αἰῶνας.

Φώτισον θεαρχικὸν φῶς τοὺς ὑμνοῦντας, τὸ Τρισήλιον φῶς τοῖς προσώποις, ἐνιαῖον αὖθις δὲ τῇ οὐσίᾳ καὶ πρὸς τὰς σάς, φωτοδότιδας ἀκτῖνας ἐπιβλέπειν αἰεὶ· δι' ὧν χορτασθήσομαι τὴν δόξαν σου, τὴν γλυκεῖαν καὶ φωτουργὸν καὶ πανόλβιον, καὶ ὑπερυψῶ σε πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐψωσεν εἰς οὐρανοὺς τὴν τῶν ἀνθρώπων, προσλαβόμενος φύσιν ἀτρέπτως, ὁ Υἱός σου πάναγνε Θεοτόκε, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ῥυσάμενος τῆς πάλαι φθορᾶς· ὧ καὶ εὐχαρίστως ἀναμέλπωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Σῶσον ὁ Σωτὴρ τῆς κτίσεως, τῆς αἰσθητῆς καὶ νοουμένης τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν δυσμενῶν

ἐπιβουλῆς καὶ κακώσεως, παναγία Τριάς ὁμοούσιε,
καὶ φρούρει τὴν σὴν ποίμνην, διαπαντὸς
ἀνεπιβούλευτον.

Ἵνα τὸν βυθὸν τὸν ἄπειρον, τῆς οὐσιώδους δείξης
σου ἀγαθότητος, δέδωκας ἡμῖν ἐπαγγελίας
τρισήλιε, καὶ μονάρχα Θεὸ παντοδύναμε, σωστικὰς
τοῖς σοῖς δούλοις, ἅς ἐκπληρῶσαι καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον ταῖς ἡμῶν δεήσεσιν ὁ ἐν τρισὶ θεαρχικαῖς
ὑποστάσεσι, ὁ μόνος εἷς Θεὸς ἀληθινός,
πιστευόμενος, καὶ παράσχου σοῖς δούλοις
παράκλησιν, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου, καὶ
πανυμνήτου Θεομήτορος.

Τριαδικά, παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνιν Τρι ι α

α α δα Α ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρ ρευ στω ω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον **Δ** ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν **Β**

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

α **Β**

Ε κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

σα α α

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Εἶτα ἡ Ὑπακοὴ (χῦμα).

Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ ἐκτενής, καὶ μικρὰ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὅρθρον.
Ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογητός...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

‘Ο Ἀναγνώστης εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (τρῖς).

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (δῖς).

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρούμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ

δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰκακούση, Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου

ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. (τρίς) Κύριε, ἐλέησον. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθη ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με

βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

“Οτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ
ἠκηδίασεν ἐπ’ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη
ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς
ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ’ ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δύς)
Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)
Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ μεγάλη Συναπτὴ.
Πέτρου Βυζαντίου.
Ἦχος ᾶ Πᾶ.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η
μιν Δ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν
ο νο μα τι Κυ ρι ου π

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνη Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης Πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Μικρὰ Συναπτὴ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος, γυναιξὶ τὴν ἀνάστασιν. Σὲ δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην, σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἐκουσίως Οἰκτίρμον, ἐν μνήματι τεθείς, ὡς θνητὸς Ζωοδότα, τὸ κράτος

συνέτριψας, Δυνατὲ τῷ θανάτῳ σου. Σὲ γὰρ ἔφριξαν, οἱ πυλωροὶ οἱ τοῦ ἄδου· σὺ συνήγειρας, τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανόντας, ὡς ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν τὴν μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνήμα, παρεγένοντο ὄρθρῳ, καὶ ἀγγελικὴν ὀπτασίαν θεασάμεναι ἔτρεμον· ὁ τάφος ἐξήστραπτε ζωὴν, τὸ θαῦμα κατέπληττεν αὐτάς· διὰ τοῦτο ἀπελθοῦσαι, τοῖς Μαθηταῖς ἐκήρυττον τὴν ἔγερσιν. Τὸν ἄδην ἐσκύλευσε Χριστός, ὡς ὁ μόνος κραταιὸς καὶ δυνατός, καὶ φθαρέντας συνήγειρε πάντας, τὸν τῆς κατακρίσεως φόβον, λύσας δυνάμει Σταυροῦ.

Δόξα.

Ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ ἐν νεκροῖς λογισθεὶς, ὁ ἀθάνατος Κύριος, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, καὶ ἠγειρας Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα. Δόξα τοῖς σοῖς παθήμασι Χριστέ· δόξα τῇ ἀναστάσει σου· δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε Φιλόανθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. Σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὄρων σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριαι, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἤσθητε· ὁ Σωτήρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῖ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος

καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε·
τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἔλθοῦσαι πρὸς τὸ
μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτὰς
φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζώντα λογίζεσθε;
ὡς Θεὸς γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱὸν τε καὶ
τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ
σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος
εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ
ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐὰ ἀντὶ λύπης
παρέσχες· ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ
ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός (ἐκ γ').

Ἔτερα Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος πλ. Α'. **π** **Ϟ** **υ** **λο** **γη** **τος** **ει** **ει**
ει **Κυ** **ρι** **ι** **ε** **ε** **ε** **δι** **δα** **ξο** **ο** **ον** **με**

τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

Των Αγ γε ε ε λω ων ο δη η

η μοσ κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ν σε

ε εν νε ε κροι οι οις λο ο γι ι σθε ε εν

τα τουου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ωσαντα Δ δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου κ κ

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν Δ δ ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε κ κ ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος Δ δ προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ρις κ κ ι ι δε τε ε υ

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος

υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

ι ι α αν πρω ω ι Μυ ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον προς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι α αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Αγγε ελος και ει ει ει

πε **Δ**θηρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

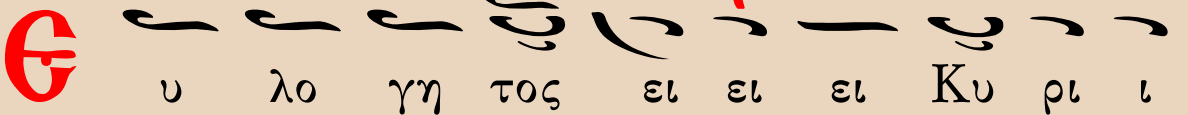
πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε **Κ**την

Α να α α στα α σι ιν δε ε Α α

πο στο λοις ει ει ει πα τε **Δ**

Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου **Κ**

Μυ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ουσαι ^Δ προς το μνη η μα σου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το ^κ Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων ^Δ τι ι με τα α

νε ε κρων τον ζω ω ω ν τα α λο γι ι

ζε ε σθε ε ε ε ^κ ως Θε ο ος γαρ ε

ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος ^Δ

^ρ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι ^κ

^ρ Προ ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον

τε και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα τη ην Α γι ι ι

α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α συ υν τοις

Σε ε ρα α φιμ κρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος Α α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω ω ω νων α α μη η ην ^κα

^ζω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα ^κε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας ^κα χαρ

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε

σχες ρε ευ σαν τα α ζω ω ης ^Δι ι

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε ^κο εκ σου ου σαρ κω θει ει εις Θε

ος και α α ανθρωπος ^Δ

Α λ λη η λου ι ι α α α Αλ

λη η λου ου ι α Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος

Α λ λη η λου ι ι α α α Αλ

λη η λου ου ι α Αλ λη η λου ι ι α

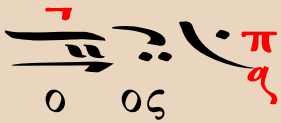
α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος

Α λ λη η λου ι ι α α α Α

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α

Α α αλ λη η λου ου ι ι α α

δο ο ξα σοι οι ο Θε ο ο ο ο ο ο

Συναπτή μικρά.

Ἡ Ὑπακοή.

Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, εἰσάκουσόν μου τῶν ὀδυνῶν, Κύριε σοὶ κράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ἄπαυστος ὁ θεῖος πόθος ἐγγίνεται, κόσμου οὔσι τοῦ ματαίου ἐκτός.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τιμὴ καὶ δόξα, ὡσπερ Πατρί, πρέπει ἅμα καὶ Υἱῷ· διὰ τοῦτο ἄσωμεν τῇ Τριάδι μονοκρατορία.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰς τὰ ὄρη τῶν σῶν, ὕψωσάς με νόμων, ἀρεταῖς ἐκλάμπρυνον, ὁ Θεός, ἵνα ὑμνῶ σε.

Δεξιᾷ σου χειρὶ λαβὼν σὺ Λόγε, φύλαξόν με, φρούρησον, μὴ πῦρ με φλέξῃ τῆς ἁμαρτίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, πᾶσα ἡ κτίσις καινουργεῖται, παλινδρομοῦσα εἰς τὸ πρῶτον· ἰσοσθενές γάρ ἐστι

Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἄντίφωνον Γ΄.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Ὁδεύσωμεν εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου· εὐφράνθη μου τὸ πνεῦμα, συγχαίρει ἡ καρδία.

Ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ, φόβος μέγας· ἐκεῖ γὰρ θρόνων ἐκτεθέντων, κριθήσονται, ἅπασαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ γλῶσσαι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, τιμὴν προσκύνησιν, δόξαν καὶ κράτος, ὡς Πατρὶ τε ἄξιον, καὶ τῷ Υἱῷ δεῖ προσφέρειν· Μονὰς γὰρ ἐστὶν ἡ Τριάς τῇ φύσει, ἀλλ' οὐ προσώποις.

Προκείμενον.

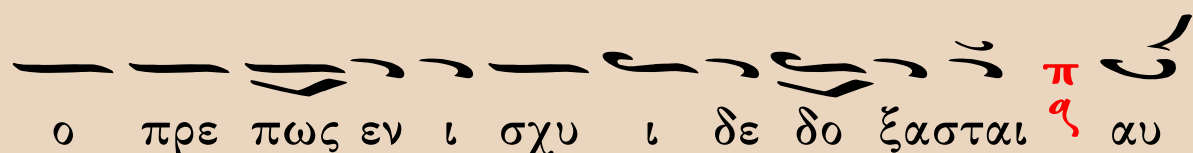
Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρῥησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

Στίχ. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῆ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος ὁ αὐτός.

ου η τροπαι ου χος δε ξι α θε

ο πρε πως εν ι σχυ ι δε δο ξασται αυ

τη γαρ α θα να τε ως παν σθε νης υ πεν

ναν τι ους ε θραυσε π τοις Ι στρα ι λι

ταις ο δον βυ θου καινουργη η σα α σα π

Τροπάρια.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγῆ· χαῖρε ἡ κλιμαξ καὶ πύλη οὐράνιος· χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

ᾠχος πλ. α'. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Ἵπνον ἀπὸ βλεφάρων, ἐκτιναξάμενος, σεαυτὸν τῷ Δεσπότη, δι' ἀρετῆς ἠτοίμασας, φαιδρὸν

καταγώγιον, θεοφάντορ, Ὅσιε· ὄθεν ὠφθης Θεοῦ
ἐνδιαίτημα.

Μέλει παναρμονίῳ, τὴν σὴν κινύραν κινῶν, τὴν
Χριστοῦ, Ἐκκλησίαν, ὑμνολογῶν ἐφαίδρυνας,
Ἄνδρέα θεσπέσιε, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
ἐνηχοῦμενος θείᾳ χάριτι.

Νόμῳ τῷ θεογράφῳ, σοφῶς πειθόμενος, τὰ τοῦ
σώματος πάθη, ἀσκητικῶς ἐνέκρωσας, τὸν νοῦν δὲ
ἐπτέρωσας, τῷ σφοδρῷ σου ἔρωτι, ἄδων ἄσματα
θεῖα Πάνσοφε.

Θεοτοκίον.

Ὅλος ἐπιθυμία, καὶ ἄχραντος γλυκασμός, ὁ Υἱὸς
καὶ Θεός σου, τῶν ἀγαθῶν τὸ πλήρωμα, ὑπάρχει
Πανάμωμε, ὃν δυσώπει ῥύσασθαι, τοὺς ἐν πίστει νῦν
σοι προστρέχοντας.

ᾠδὴ γ. Ὁ Ἀναστάσιμος.

π_α **ο**
μο νος ει δως της των βρο των ου σι

 π_α
ας την α σθε νει αν και συμ πα θως αυ την

 π_α
μορφω σα με νος πε ρι ζω σον με εξ

υ ψουςδυ να μιν **Δ** του βο αν σοι Α γι ος ο

να ος ο εμ ψυ χος **Δ** της α χραντουσου

δο ξηςφι λα αν θρωω πε **π**

Τροπάρια.

Θεός μου ὑπάρχων Ἄγαθέ, πεσόντα κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ηὐδόκησας, ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι· Ἄγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβάς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἠμφίεσας.

Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρί, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Τοῦ Ἁγίου.

ᾠχος πλ. α'. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Ἰθύνας δι' ἀρετῆς τὸν βίον σου Ὅσιε, καὶ τῷ θείῳ πόθῳ Θεῷ ἐνούμενος, ὄργανον ἐδείχθης λογικόν, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, καταλαμπρύνων μελωδήμασι, θείων θησαυρῶν ἀρυόμενος.

Σοφίας τῆς οὐρανόθεν γέγονας ἔμπλεως· τῆς ψυχῆς γὰρ τὸ στόμα πλατύνας Ὅσιε, πᾶσαν εἰσεδέξω προφανῶς, αἴγλην τὴν φωτοφόρον, τοῦ τρισηλίου ἀμαρύγματος, ὡς ἱεροουργὸς ἱερώτατος.

Κρατύνας τὰς ψυχικὰς δυνάμεις σου Ὅσιε, καὶ σαρκὸς κρατήσας ἀσκήσει, γέγονας, ὅλος φαινότατος ἀστήρ, τέρπων τὴν Ἐκκλησίαν, τοῖς ὀρθοδόξοις σου διδάγμασι, καὶ ἀρμονικοῖς μελωδήμασι.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθῆναι τῶν παθημάτων αἰχμαλωσίας με, δυσωπῶ σε Μήτηρ Θεοῦ πανάμωμε, καὶ τῆς ἀμαρτίας τὰς οὐλάς, πάσας ἐξαλειφθῆναι τὴν ἀμαρτίαν, ἢ τὸν αἶροντα, κόσμου παραδόξως κυήσασα.

Συναπτὴ μικρά.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Λαμπρυνθεὶς τὴν καρδίαν θείῳ φωτί, ἐξηρεύξω δογμάτων φωτοειδῆ, μακάριε λόγια, καὶ τὸν κόσμον

ἐφώτισας, γεγονῶς δὲ θεῖον, τοῦ Πνεύματος ὄργανον, ἡδυτάτοις φθόγγοις, ἡδύνεις ἐκάστοτε, πάντων τὰς καρδίας, ἀνυμνῶν τὴν Τριάδα, Ἁγίων τὰ τάγματα, καὶ Παρθένον τὴν ἄχραντον, ᾧ Ἀνδρέα πανεύφημε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ σου Ἄχραντε.

Συναπτὴ μικρά.

Κοντάκιον.

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν ὡς Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἄδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρομένη, χαίρει κρᾶζουσα· Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστέ τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συντρίψαντα, καὶ

τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ἠὺδόκησε, πρῶταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδης στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι· Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστὲ, τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη, τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

Στίχοι

Θανῶν ἐφεῦρε τῶν πόνων στέφος μέγα,
Κρήτης ὁ ποιμήν, οὗ πόνος Κανῶν μέγας.
Τῇ δὲ τετάρτῃ ἀρχιθύτην μόρος Ἀνδρέαν εἶλε.

Αἱ ἅγιοι μάρτυρες Κυπρίλλα, Ἀρόα καὶ Λουκία
ξίφει τελειοῦνται.

Ἡ ἅγια Ἀσκληπιάς ἡ θαυματουργὸς ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Θεόφιλος καὶ ὁ ὅσιος
Μένιγνος ἐν Κυρίῳ τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου
Ἱερομάρτυρος Θεοδώρου, Ἐπισκόπου Κυρήνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Θεοδότου, καὶ τοῦ Ἁγίου Δονάτου, Ἐπισκόπου
Λιβύης, καὶ τῆς ὁσίας Μαρίας, μητρὸς τοῦ Ἁγίου
Συμεών, τοῦ ἐν τῷ θαυμαστῷ, Ὁρει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Βου.

Ὁδὴ Α'. **Α** νοι ξω ω το στο ο μα

α μου ου ου και πλη ρω θη η σε ε ται

Πνευ μα α το ος **β λ** και λο ο γο ον ε ε

ρε ευ ξο ο μαι αι τη η βα α σι λι ι

δι Μη η τρι ι ι **β λ** και ο φθη σο ο

μαι αι **Δ δ** φαι δρω ω ω ως πα α νη η γυ

υ ρι ζωων **π ρ** και α α σω ω γη η θο ο

με ε ε νος τα α α αυ τη ης

τα θαυ μα α τα α

Ὠδὴ Γ'. **Τ**ους σου ου ουους υ μνο ο λο ο

γουους Θε ε ο ο το ο ο ο κε η

ζω ω ω σα α και αι α α α φθο νος

πη η η γη η θι α σον συγ κρο τη η

η σα α α αν τα ας πνευ μα

τι ι κο ο ον στε ρε ε ε ω ω ω

ω σον και εν τη η η θει α α δο

ξη η η σου ου στε φα α α α α

α α α α α ανων δο ο ο ο ξη ης

α ξι ω ω σο ον **β λ**

Ωδὴ Δ'. **F** ην α νε ξι ι χνι ι α στοον

θει ει α αν βου ου λην **β λ** τη

ης εκ της Παρ θε νουσαρκω ω ω σε

ε ε ε ε ω ω ω ω ως σου ου του

ου υ υ ψι στουου ο ο προ ο φη η η

της Αβ βα α α κου ουμ **Δ δ** κα τα α

νο ο ων ε ε κραυγα α ζε Δο ο ξα α

τη δυ να α α α μει ει σου Κυ ρι ι

ε ε **β λ**

Ωδὴ Ε'. **G** ξε στη η τα συ υμ πα

αν τα α ^π ε πι τη η η θει α α

δο ο ξη η σου ^Δ συ υ υ γα α α

α αρ α πειει ρο γα α με Πα αρ θε ε

ε νε ε ^β ε σχες εν μη η η η η

τρα τον ε πι ι ι πα α αν τω

ων Θε ε ε ον και τε ε ε το

ο ο ο κας ^Δ α α χρο νο ον Υι ι ο ο

ον πα α σι ι τοι ος υ μνου σι ι σε ε

ε ε σω τη η ρι ι ι ι α αν βρα βε ευ

ον τα α ^β

^{Ωδὴ 5'} **Τ** ην θει αν τα αυ τη ην και πα αν

τι ι μο ον τε λου ουν τε ες ε ε

ο ορ τη η η ην οι οι θε ε ο

ο ο φρο ο νε ες τη η η ης Θε ε ο

μη η η το ο ρο ος δευ τε τας χει

ρα α ας κρο τη σω ω ω με εν τον εξ

αυ τη ης τε ε χθε ε εν τα Θεε ο ον δο

ξα ζο ον τε ες **β**
λ

Ὠδὴ Ζ'. Ο υκ ε λα α α τρε ε ε

ε ευ σα αν τη κτι ι σει ει οι οι θε

ο φρο ο νες πα α ρα το ον κτι ι σα αν

α αν τα α **β**
λ αλ λα α α α α πυ ρο

ος α πει ει λη ην αν δρει ει ω ως πα α τη

η σα αν τε ες χαι αι ρο ον τες ε ψα αλ

λο ον **β λ** Υ περ υ υ υ μνη η η

τε ε **π ρ** ο τω ων πα α τε ρω ων

Κυ ρι ι ο ος **Δ δ** και Θε ος ε ευ λο γη

η το ο ος ει ει **β λ**

Ωδὴ Η'. **Α** χ̣ ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου ου με εν τον Κυ ρι ι

ο ον **β λ**

Π αι αι αι αι δας **Δ δ** ευ α γει εις ε

εν τη κα α μι ι ι νω ω **β λ** ο

το ο ο ο ο κος της Θε ε ο το ο

κου δι ε ε σω σα α το ο ο Δ το ο

τε με εν τυ που με νο ο ος νυ υν

δε ε ε ε νερ γου ου ου με ε ε ε

νος π την οι κου με ε νη ην α πα α

σαν α γει ει ρει ει ει ψα α α α αλ

λου ου ου ου σα αν το ον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ο ο ο ον υ υ μνει τε ε τα

α ερ γα α π και αι αι υ περ υ ψου

ου ου ου ου τε ε Δ εις πα αν τας τους

αι ω ω ω ω ω να α α α α ας β λ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος
παρὰ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου. ᾠχος ὁ αὐτός.

ᾠδὴ Α΄.

Α νοι ξω το στο μα μου

και πλη ρω θη σε ται Πνευματος **β λ** και λο

γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι δι Μητρι **β λ**

και ο φθη σο μαι φαιδρωσπα νη γυ ρι ζων

Ο Β΄ Χορός:
και α σω γη θο μενος ταυτηστα

θαυ μα τα **β λ**

ᾠδὴ Γ΄.

Γ ους σου ους υ μνο λο γους

Γ ρ
Θε ο το ο κε η ζω ω σα και α φθονος

πη γη **Δ δ** θι α σονσυγκρο τη σαντασπνευμα

τι κον στε ρε ω ω σον **π ρ** και εν τη θει

α δο ξησουστε φα νων δο ξης α ξι ω σον β λ

Ωιδή Δ'. **F** ην α νε ξι χνι α στον

θει αν βου λην β λ της εκ της Παρ θε νου σαρ

κω σε ε ω ως σου του Υ ψι στου π ρ ο ο προ

φητης Αβ βα κουμ Δ δ κα τα νο ων ε κραυ

γα ζε Δ δ δο ξα τη δυ να μεισου Κυ ρι ε β λ

Ωιδή Ε'. **E** ξε στη τα συμπαν τα ε

πι τη θει α δο ξη σου Δ δ συ υ γα αρ

α πει ρο γα με Παρ θε ε νε β λ ε σχες

εν μη η τρα τον ε πι πα αντων Θε ον

και τε ε το κας α χρονον Υι ον Δ δ πα σι

τοῖς υμνοῦσι σε β λ σωτηριαν βρα βευ

ον τα β λ

Ὡιδὴ ΣΤ'.

Τ ην θειαν ταυτην και παν

τι μοντε λουντες εορτην οι θεοφρονες

της θεομητορος π δευ τετας χειρας κρο

τησωμεν Δ λ τον εξ αυτης τε χθε εν τα

θεον δοξαζοντες β λ

Ὡιδὴ Ζ'.

Ο υκ ελαατρευσαν τη

κτισει οι θεοφρονες παρα τον κτισαν

τα β λ αλλα πυροσ απειλην β λ αν

δρειωσπαντες χαιροντες ε ψαλλον β λ υ

περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι

ος **Δ** και Θε ος ευ λο γη το ος ει **β**

Ωιδή Η'. **Α** ι νου μεν ευ λο **χ** γου μεν

και προ σκυ νου ου μεν τον Κυ ρι ον **β**

Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα

μι ι νω ο το ο κοστης Θε ο το κου δι

ε σω σα το ο το τε μεν τυ που μενος

β λυ νυν δε ε νερ γου με ε νος **π** την οι κου

με νην α πα σαν α γει ρει ψα αλλου ου

σαν **Δ** τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ

γα **π** και υ περ υ ψου ου τε εις παν τας τους

αι ω ω να α α α ας β λ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Προκείμενον. ᾠχος β΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεσάτω πνοὴ

β΄ χορός· πᾶσα τὸν Κύριον.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον. Εἶτα τό·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός. ᾠχος β΄.

Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός

σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Ἀρχιερέως.

δου ου γα αρ εν αν ομι

αις συνεληη φθην καιεν αματ

τιαι αιαι αις εκισση σε με ημηη

τηρμου

δου ου γα αρ αληθειαν η

γα α πη σας τα α δη λα και τα

κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι ας

σου ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοι οι οι

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου

ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

“Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους. Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Ἔτερα ἀργά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Δ
ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και

α γι ω ω Πνευ μα τι ι ι ταις

των Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει

ει ει αις ε ε ε λε ε η η η

μων ε ξα α λει ψο ο ον τα πλη θη

των ε ε μω ω ων ε εγ κλη μα α α α

των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α α μη η ην ταις της Θε

ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ε χ λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειψον το

α νο ο μη η μα α μου

Α να στας ο Ι η σου ους α πο του

τα α α φου ου κα α θω ως προ ει ει ει ει

ει πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν

την αι ω νι ο ο ον ζω ην και αι με

ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος δὲ Βου.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Την Τιμιωτεραν των Χερουβιμ
και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των
Σεραφιμ την αδιαφθορωσ Θεον
Λογον τεκουσαν την οντως Θεοτοο
κονσε μεγααλυνομεν

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδού γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε

ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ
πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ
ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρημολογικὸν μέλος. Τοῦ αὐτοῦ.

Τ ἦν τιμιώωωτεεεραντων

Χεερουβιιμ και ενδοξοτεε

ραν ασυυυγκριιιτωστων Σεε

ρααφιμ **β λ** την αδιαφθοοορως

Θεεοον Λογοντεεεκουουου

σααν **β λ** την οοντως Θεοτο

οκοονσεεεεμεγααλυνοο

μεεν **β λ**

ᾠδὴ Θ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Α α πας γη γε νη η ης σκιρ τα

τω τω πνε ευ μα τι ι λα αμ πα α δου χου

με ε νο ο ος πα νη η γυ υ υ ρι

ζε ε ε τωω ω ω δε **π** α υ λω

νο ο ο ο ω ων φυ υ σι ις γε ραι αι

ρουου σα α **β** **λ** την ι ε ρα αν πα α νη

η γυ υ υ ριν της Θε ο ο ο μη η

η η το ο ο ο ρο ο ος και αι βο

α α α α τω **Δ** **δ** Χαι αι ροι οις πα αμ μα

κα ρι ι στε ε **β** **λ** Θε ο το ο κε α

γνη η η η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε

ε ε β λ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος
παρὰ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου.

Ἄ πασγη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι

λαμ πα δου χου μενος β λ πα νη γυ ρι ζε

τω ω δε α υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι

ρουσα β λ την ι ε ραν πα νη γυ ριν της

Θε ο μη η ο ο ρος δ και βο α α

α α α α τω χαι ροις παμμα κα ριστε β λ

Θε ο το κε α γνη η α ει παρ θε χ νε ε

ε ε ε β λ

Συναπτή μικρά.

ᾠχος β΄

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ β΄ χορός, τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ α΄ χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

Ὁ β΄ χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἐξαποστειλάρια. Τὸ Ἀναστάσιμον.

Τὸν λίθον θεωρήσασαι, ἀποκεκυλισμένον, αἱ Μυροφόροι ἔχαιρον· εἶδον γὰρ νεανίσκον, καθήμενον ἐν τῷ τάφῳ· καὶ αὐτὸς ταύταις ἔφη· Ἴδου Χριστὸς ἐγγήγερται, εἶπατε σὺν τῷ Πέτρῳ, τοῖς Μαθηταῖς· Ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας· ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται, ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.

Θεοτοκίον.

Ἄγγελος μὲν ἐκόμισε, τῇ Παρθένῳ τό, Χαῖρε, πρὸ σῆς Χριστέ συλλήψεως, Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον, ἐκύλισέ σου τοῦ τάφου· ἀντὶ λύπης ὁ μὲν γάρ, χαρᾶς ἀφράστου σύμβολα, ὁ δὲ ἀντὶ θανάτου, σὲ χορηγόν, τῆς ζωῆς κηρύττων καὶ μεγαλύνων, καὶ λέγων τὴν ἀνάστασιν, γυναιξὶ καὶ τοῖς μύσταις.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ᾠ̣ Π̣α.

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον π Αι νει

τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα α νων αι

νει τε αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις σοι πρε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ τον παν τες οι αγ γε ε λοι

α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι

δυ να μει εις α αυ του σοι πρε πει υ

υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Βαρύς.

ο ον Δε ε ε

ε ε ε ε σπο ο ο ο ο π ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο τη η η η

η η η η η η η ην και Α α

α α οα α α α α αρ χι ι ι ι

ι ι ι αρ χι ε ρε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α α α α α α α α α α

η η η μω ω ω οω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ων Κυ υ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι ε π

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε

φυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ λα α α φυ υ λα α ατ

τε π ει ει ει ει ει ει εις πο ο ολ

λα α α α γα α α α α α α α

α α α γα α α α α α α ε ε υε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε π ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε υε ε ε τη

η δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε σπο ο ο Δε ε σπο ο ο τα π
α

α α α α α α α α α α δ α α

α α α α α α α α α α π α α

α α α α α α α α α α α α

α π α

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πα.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Υ μνου μεν σου Χριστε το σω τη η ρι ο

ον πα α α θος π και δο ξα ζο με εν

σου τη ην α να α α α στα α α α

σιν π α

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ο Σταυρον ὑπομεινας και τον θα να
τον καταργησας και α να στας εκτων νε ε
κρων ^π ει ρη νευσον ημων την ζω ην
Κυ ρι εως μο νος πα αν το δυ υ
υ υ να α α α μος ^π

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Ο τον α δην σκυ λευ σας και τον αν
θρω πον α να στη σας τη α να στα σει ει σου
Χρι ι στε α ξι ω σον η μας εν κα

θα ρα α καρ δι ι α υ μνειν και

αι δο ξα α α α ζει ει ει ει εν σε ^π_α

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Την θε ο πρε πη σου συγκα τα βα σιν

δο ξα ζο ον τες υ μνου με εν σε Χρι ι στε

ε τε χθης ε εκ Πααρ θε ε νου και

α χω ριστος υ πηρ χες τω ω ω Πα

α α α τρι ^π_α ε πα θες ως αν θρωπος και

ε κου σι ως υ πε μει ει νας Στα αυ ρον ^π_α

α νε στης ε εκ του ου τα α φου ως

εκ πασταδος προ ο ο ο ε ε ε ελθων ^π_ρ

ι να σωσης τον κοσμον Κυ ρι ι ε

δο ο ο ο ξα α α α σοι ^π_ρ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ο τε προσηλωθηστω ξυλω του

στα αυρου ^π_ρ το τε ε ε νε ε κρω ω

θη το κρατος του ου ου ου ε ε ε εχθρου

η κτισις εσα λε ευθη τω φο ο

ο βωω ω ω σου ^π_ρ και ο αδης εσκυ

λευθη τω κρα α α α τει ει ει ει σου

τους νε κρουσεκτωντα φων α νε στη η σας ^π_α

και τω λη στη τον Πα ρα δεισον η νοι

ξας Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο ο ο

ξ α α α σοι ^π_α

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ο δυ ρο μεναι με τα σπου δης το μνη

μα σου κα τε λα βον αι τι ι μι

αι γυ ναι αι αι αι κες ^π_α ευ ρου σαι δε

τον τα φον α νε ω ω γ με ε ε νον ^π_α και

μα θου σαι πα ρα του Αγ γε λου το και νον

και πα ρα δο ο ξο ον θα αυ μα α πηγ

γει λα αν τοις Α πο στοο ο ο λοις

ο τι α νε στη ο Κυ ρι ος δω

ρου με νο ος τω ω κο ο σμω το με γα

ε ε ε ε λε ε ε ε ος ^π_ρ

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Την των πα θων θει αν μω λω πω ω σιν

σου προσκυνου μεν Χρι στε ε ε ο Θε ε ος

και την εν τη Σι ων δε σπο τι κην ι

ε ε ρουουρ γι ι αν την εν τε λει

των αι αι ω ω νων θε ο φα νω ως

γε γε νη με ε ε ε νην π τους γαρ εν

σκο τει κα θευ δο οντας ο Η λι ος ε

φω τι σα ας τη ης δι και ο συ

υ υ υ υ υ νης π προς α νε σπερον χει

ρα γω γων ελ λαμ ψι ιν Κυ ρι

ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι π

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Το φι λο τα ρα χον γε νος των Ι ου

δαι ων ε νω τι σα α σθε π Που ει σιν

οι Πι λα α τω προ ο σε ελ θο ον τες

ει πω σιν οι φυ λα ασ σο ον τες στρα

τι ω ω ω ω ται π που ει σιν αι σφρα γι

δες του μνη μα α τος που με τε τε ε θη ο

ο τα α φεις που ε πρα θη η ο α α

α α πρα α α α τος π πως ε συ λη η θη

ο ο θη σα αυ ρος π τι συ κο φαν τει τε

την ε γερσιν του στα αυ ρω ω θε εν τος γ γ

πα ρα α νο ο μοι Ι ου δαι αι αι

αι οι π Α νε στη ο εν νε κρο ις ε λευ θε

ε ρος και πα ρε χει ει τω ω κο ο σμω το με

γα ε ε ε ε λε ε ε ε ος π ρ

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι

Δ ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι υι ω

και α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Μ ε τα μυ ρων προ σε ελ θου ου ου σαις

ταις πε ρι την Μα ρι α α αμ Γυ ναι αι

ξι και δι α πο ο ο ο ρου ου

ου με ε ε ναι αις πως ε ε ε ε σται

αι α α αυ ταις τυ υ υ υ χει ει ντου

ε φε ε του ου ω ρα α α θη ο

ο λιθος με ε ετηρ με ε νος και θει

ος νε α α νι ι ι ας κα τα στελ

λων τον θο ο ρυ υ βον α αυ τω ω ων

τη ης ψυ υ υ χης Η γερθηγαρ φη

η σιν Ι η σου ους ο Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ος δι ο ο κη η

ρυ ξα α τε τοις κη ρυ ξιν αυ του ου ου Μαθη

η ται αι αις εις την Γα λι λαι

αι αι α αν δρα α α μειν και ο ψε

ε σθε α αυ τον α να σταντα α εκ

νε εκρων ως ζω ο δο την και Κυ

υ υ υ ρι ι ι ι ον

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

Και νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν **β** δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν **Δ** ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι **Δ**

Του̅ αυ̅του̅.

Ἦχος **Πα**

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα

εν υ ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη

νη εν ανθρωποις ευ δο κι α **π**

Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε ε προ

σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα

ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

δο ξαν π

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε

Θε ε ε Πα τερ παν τοκρατορ Κυ ρι ε

Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε

ε και Α γι ον Πνευμα π

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνο ος του

Θε ου ο Υι ος του Πα τρος ο

αι αι ρων την α μαρτι ι αν του κο σμου

ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας

α μαρτι ι ας του κο σμου π

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα
θη με νος εν δε ξι α α του Πα τρος και
ε λε η σον η μας **π**

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει
μονος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο
ξαν Θε ου Πα τρος Α μην **π**

Κ αθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω σε
και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον
αι ω να και εις τον αι ω να του αι ω
νος **π**

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυλαχθη

π
ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των

Πα τε ρων η μων και αι νε τον και δε

δο ξα σμε νον το ο νο μα σου εις τους αι

π
ω νας Α μην

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι

π
σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο

π
ον με τα δι και ω μα τας ου

Κ υ ρ ι ε κ α τ α φ υ γ η ε γ ε ν η θ η ς

η μ ι ν ε ν γ ε ν ε α κ α ι γ ε ν ε α Ε γ ω

ε ι π α Κ υ ρ ι ε ε λ ε η σ ο ν μ ε ι α

σ α ι τ η ν ψ υ χ η ν μ ο υ ο τ ι η μ α ρ τ ο ν σ ο ι **π**

Κ υ ρ ι ε π ρ ο ς σ ε κ α τ ε φ υ γ ο ν δι δ α

ξ ο ο ν μ ε τ ο υ π ο ι ε ι ν τ ο θ ε λ η μ α α σ ο υ

ο τ ι σ υ ε ι ο Θ ε ο ς μ ο υ **π**

Ο τ ι π α ρ α σ ο ι π η γ η ζ ω η ς ε ν τ ω

φ ω τ ι σ ο υ ο ψ ο μ ε θ α φ ω ς **π**

Π α ρ α τ ε ι ν ο ν τ ο ε λ ε ο ς σ ο υ ο υ τ ο ι ς

γ ι ν ω σ κ ο υ σ ι σ ε **π** Α γ ι ο ς ο Θ ε ο ς

Α γι ος ι σχυ ρος Α γι ος α θα να τος

ε λε η σον η μας π

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευμα τι π

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω να στων

αι ω ω νων Α μην π

Δ γι ος α θα να τος ε λε η

σον η μας π

Δ α α α α γι ο ος ο Θε ε

ος π

Δ α α α α γι ο ος ι σχυ υ

π
ρος

Α γι ος α θα να α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η η μα α

π
α ας

ε η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης η

μων και θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να

τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το με

π
γα ε λε ο ο ο ος

Ἑτέρα Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

π **Δ** ο ξα σοι τω δει ξαν τι το ο

φω ω ω ω ω ω ω ω ω ως **π** Δο

ξα εν υ υ ψι ι ιστοις Θε ε ω ω και ε

πι γη η ης ει ει ρη η η νη **π** εν

αν θρωποιοις ε ε ευ δο ο κι α α **π**

Υ υ μνου με εν σε ε ε ε ευ λο

γου ου με ε εν σε **π** προ σκυ νου μεν

σε ε **ζ** δο ξο λο γου με εν σε ε **κ**

ευ χα ρι στου ου ου ου με ε ε εν σοι

δι α την με γα α α α λη η

ην σουου δο ξα αν π

Κ υ ρι ι ε ε ε ε βα σι ι λευ π

ε που ρα νι ι ε Θε ε ε Πατερ

πα α αν το ο κρα α α α α τος

Κυ ρι ε Υι ε μο ο νο γε ε νες Ι

η σου Χρι στε και Α α α α α α α

γι ι ι ο ον Πνευ μα α π

Κ υ ρι ε ε ο Θε ε ος ο α μνο

ος του Θε ε ε ου ο Υι ο ο

ο ος του Πα α τρο ος ο ο αι αι αι

ρω ων την α μαρ τι ι ι αν του κο

ο ο ο σμου ε λε η η σον η η μα ας π

ο αι αι αι ρω ω ων κ τας α μαρ

τι ι ι α α ας τουου κο σμουου π

Π ροσ δε ξαι την δε ε η η σιν η η μω

ω ων ο κα θη με νο ο ος εν δε ξι

ι ι α α α α τουου Πα α α τρος

και ε λε η η σο ον η η μα ας π

Ο ο τι συ ει ει ει ει π

μο ο νο ο ος Α α γι ι ι ος

συ ει ει ει ει μο ο ο νο ο ο ος

Κυ ρι ι ο ος π Ι η σους Χρι ι

στος ^{ρζ} εις δο ο ο ξα α αν Θε ε ου Πα

α τρο ος Α α μη ην

Κ αθ ε κα στη ην η η με ε ε

ραν ευ λο γη η η η η η σω ω ω

ω σε και αι νε ε ε σω το ο

νο ο ο μα α α σου ου εις τον αι

ω ω ω ω να α και εις τον αι ω

ω να α του ου αι αι ω νο ος

Κ α τα ξι ι ι ω ω σο ον Κυ υ

ρι ι ε εν τη η με ε ρα τα

α α αυ τη α να μαρ τη η η

η η τους κ φυ λα χθη η η η ναι

αι η η μα ας π

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ υ ρι ι ι

ε ε ε ε ε ο Θε ε ος δ των Πα

τε ε ε ρω ων η η η μων δ και αι

νε ε τον και αι δε δο ξα σμε ε ε

νο ον π κ το ο νο ο μα α α σου ου

εις τους αι ω ω ω να ας Α α

α μην π

Ε ε ε νοι το Κυ ρι ι ε ε το ε

λε ε ος σουου εφ η η μα ας κ κα θα α α

περ ηλ πι ι ι ι σα α με εν ε πι

ι σε ε π

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ υ ρι ι

ε κ δι ι ι ι δα α ξο ο ον

με τα δι και ω ω μα α τα α α α

σου ου π

Κ υ υ υ υ υ ρι ε κα τα φυ υ

γη ε γε νη η θη ης η η μι εν

εν γε νε α α και αι γε νε ε α π

Ε γω ω ει πα Κυ υ ρι ι ε ε ε

λε η σο ο ο ο ον με ι ασαι τη

η ην ψυ χη η ην μου ο ο τι ι η η

η μα αρ τον σοι οι

Κ υ υ ρι ε προς σε ε κα α

τε ε ε φυ υ υ γον δι ι

ι δα α ξο ο ον με του ποι ει ν το

θε ε λη η μα σου ο τι ι συ

ει ει ει ο ο ο Θε ε ος μου

Ο ο τι πα ρα σοι πη η γη η ζω

ω η ης εν τω φω τι ι ι σου

ου ο ψο ο ο ο με ε θα α φω ως

Π α ρα α α α α α α α α α

τει ει ει ει πα ρα α α τει ει νον π

το ο ε ε ε ε ε λε ε ο ο ος

σου τοις γι νω ωσκου ου σι ι ι ι

σε π

χ γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ος π

Α γι ι ο ο ο ος Ι σχυ υ ρος Α

γι ι ο ος Α α θα α να α α τος

ε λε η η σο ον η η μα ας π

Α ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω

και Α γι ω ω Πνε ευ μα α τι ι π

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις

τους αι ω ω ω νας τω ω ων αι ω ω

ω ω ω νω ων Α α α μην π

Α γι ι ο ος Α α θα α να α

α τος ε λε η η σο ον η η μα

χ

π
ας

Α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι α γι ι ι ο ο π ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο Θ ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ο Θ ε ο ο ο ο

π 50 0 0 0 0 0 0 0

Α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

π 50 0 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

π 50 0 0 0 0 0 0 0

Α α α α α α α α α α α α

α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α γι ι ο ος κ α θα α α α

α α χα α α α α χα α α

α α χα α α α κ α α α α να

α α το ος ε λε η η σο ον η μα α α α

α ας π

Γ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης η

μων κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να

τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το με

γα ε λε ο ο ο ος π

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε η σ ο ν **ν̣ δ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν **β̣ λ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν **Δ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν **Δ̣ δ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η η σ ο ν **β̣ λ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε ε η σ ο ν **ν̣ δ̣**

ϸ ο ι Κυ ρ ι ε **ν̣ δ̣**

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον δ

Κ
υ ρι ε ε ε ε λε ε η η

σον β κ

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ δ

Κ
υ ρι ε ε ε ε λε η σον η ν

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ δ

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον δ ν

Τυπικὰ παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στάσις Α΄.

Ἔχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Ἀ μὴν εὐλογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν

Κυριὸν εὐλογητὸς εἰ Κύριε εὐ

λοοογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον

Κυριὸν ^πκαὶ πάντα ἐν τὸ ὄνομα τοῦ νο

μάτου αὐτοῦ ^νδ̣

Εὐλογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ

μη ἐπιλανθάνῃ σου πάντα πο

δοσεῖς αὐτοῦ ^νδ̣

Τὸν εὐλιτεύοντά σου πάντα

α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα

σας τας νο σου σου

Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω

 η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε

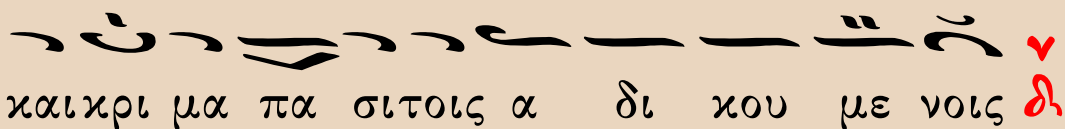

 ει και οι κτιρμοις

Τ ον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα

θοις την ε πι θυ μι αν σου α να και νι

σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

 και κρι μα πα σιτοις α δι κου με νοις

Ε γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

του τω Μωυση ^π τοις υιοις Ισραηλ τα

θη ληματα αυτου ^ν

Ο ι κτιρμων και ελεημων ο Κυ

ριος ^β μα κροθυμος και πολυελε

ος ^π ουκ εις τελος οργισθησεται

ου δε εις τον αιωνα μη νει ^ν

Ο υκατατας ανομιασημων ε

ποιησεν ημιν ^α ου δε κατατας α

μαρτιασημων ανταπεδωκεν ημιν ^ν

Ο τι κατα του φους του ουρα

νου αποτης γης ^β εκραται ωσε Κυριος

το ελεος αυτου επι τους φοβου μενους

αυτον **δ**

Καθουσον απεχουσιν ανα το λαι

αποδυσμων εμαα κρυνεν αφη

μωντας α νομι ας ημων **δ**

Καθως οικτειρει πατηρ υιους **π**ω κτει

ρη σε Κυριος τους φοβου μενους αυτον

οτι αυτος εγνωτο πλασμα ημων ε

μνησθη οτι χους εσμεν **δ**

Ανθρωπος ωσει χορτοος αι ημε

ραι αυτου ου ωσει ανθος του αγρου ουτως

ε ξαν θη σει ^ν _δ

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω καιουχ

υ πα αρ ξει ^α _κ και ουκ ε πι γνω σε ται ε

τι τον το ποναυ του ^ν _δ

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α

πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος

ε πι τους φο βου με νους αυ τον ^ν _δ

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε

πι υι οις υι ων ^β _κ τοις φυ λασ σου σι την

δι α θη κην αυ του ^π _α και με μνη με νοις των

εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας ^ν _δ

Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω ο υ ρ α ν ω η

τ ο ι μ α σ ε τ ο ν θ ρ ο ν ο ν α υ τ ο υ ο υ κ α ι η β α

σ ι λ ε ι α α υ τ ο υ π α ν τ ω ν δ ε σ π ο ζ ε ι **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ ε ς

ο ι Α γ γ ε λ ο ι α υ τ ο υ δ υ ν α τ ο ι ι σ χ υ ι π ο ι

ο υ ν τ ε ς τ ο ν λ ο γ ο ν α υ τ ο υ **β** **λ** τ ο υ α κ ο υ σ α ι τ η ς

φ ω ν η ς τ ω ν λ ο γ ω ν α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α σ α ι

α ι δ υ ν α μ ε ι ς α υ τ ο υ **α** **κ** λ ε ι τ ο υ ρ γ ο ι α υ τ ο υ

ο ι π ο ι ο υ ν τ ε ς τ ο θ ε λ η μ α α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ α

τα ερ γα αυ του ^π εν παν τι το πωτης δε σπο

τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ^υ _δ

Α ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι ^υ _δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων ^υ _δ Α μην ^υ _δ

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το Α γι ον αυ του ^Δ _δ Ευ λο γη τος ει

Κυ ρι ε ε ε ε ε ^υ _δ

Μέλος ἄργόν.

Ε υ λο ο γει η ψυ υ χη η η μου
ου τον Κυ ρι ο ον και πα αν τα τα εν
το ο ο ος μου το ο ο ο ο νο
ο ο ο μα το Α γι ι ι ι ον α αυ του
ου ου **Δ** Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε
ε ε ε **Δ**

Στάσις Β'.

Ἦχος **Δ**ι

Α ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω
Α γι ω Πνευ μα τι **Β** Αι νει η ψυ
χη μου τον Κυ ρι ον **Δ** αι νε σω Κυ

ρι ον εν τη ζω η μου ψα λω τω Θε ω

μου ε ως υ παρ χω

M η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας

ε πι υι ους αν θρω ω πων οις ουκ

ε στισω τη ρι α

E ξε λευ σε ται το πνευ μα αυ του

και ε πι στρεψει εις την γην αυ του

E ν ε κει νη τη η με ρα α πολουν

ται παντες οι δι α λο γισμοι αυ του

M α καρι ος ου ο Θε ος Ι α κωβ

βο η θος αυ του η ελ πις αυ του ε πι

Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

τον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και

την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν

αυ τοις

τον φυ λασσον τα α λη θει αν εις τον

αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α

δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φηντοις

πει νω σι

Κυ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους

Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α

νορ θοι κα τερραγ με ε ε νους Κυ ρι

ος αγαπα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ

λασσειτουςπροση λυ τους

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη ψε

ται και ο δον α μαρ τω λων α φα νι

ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι

ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

αν και γε νε αν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ομονογενης Υιος και Λογιστου Θε

ου αθανατος υπαρχων και καταδε

ξαμενος διατηνημετερανσωτη

ριαν **β** σαρκωθηναι εκ της αγι

ας Θεοτου και αιπαρθενου

Μαριας ατρεπτωσεν ανθρωπησας **β**

σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω

θανατον πατησας **Δ** Ειςων της α

γιας Τριαααδοςσυνδοξαζο

μενος τω Πατρι και τω αγιω Πνευμα

τισωσον η μααας **Δ**

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος ᾠ Πά.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Ἄ ι α βρω σε ε ως ε ξη γα γε π του

Πα ρα δει σου ο εχ θρο ος τον Α δαμ δι α

Σταυ ρου δε τον λη στην Δ αν τει ση γα γε

Χρι στο ος εν αυ τω π Μνησθη τι ι μου κραζον

τα ο ταν ελ θης εν τη Βα σι λει ει α α

π
σου ρ

Στίχ. Μακάριοι οί καθαροί τῆ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Προσκυνῶ σου τὰ παθήματα, δοξολογῶ καὶ τὴν ἀνάστασιν· σὺν τῷ Ἀδὰμ καὶ τῷ ληστῇ, μετὰ φωνῆς ἀναβοῶ σοι λαμπρᾶς, Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οί εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ἐσταυρώθῃς Ἀναμάρτητε, καὶ ἐν μνημείῳ κατετέθῃς ἐκὼν· ἀλλ' ἐξανέστης ὡς Θεός, συνεγείρας ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ, Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οί δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Τὸν ναόν σου τὸν τοῦ σώματος, τῇ τριημέρῳ ἀναστήσας ταφῇ, σὺν τῷ Ἀδὰμ τοὺς ἐξ Ἀδὰμ, ἐξανέστησας Χριστὲ ὁ Θεός, Μνήσθητί μου κράζοντας, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἑμοῦ.

Μυροφόροι ἤλθον κλαίουσαι, ἐπὶ τὸ μνήμᾳ σου Χριστὲ ὁ Θεός, λίαν πρωΐ, καὶ ἐν λευκοῖς, εὖρον Ἄγγελον καθήμενον. Τί ζητεῖτε; κράζοντα, ἐξανέστη Χριστός, μὴ θρηνεῖτε λοιπόν.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Οἱ Ἀπόστολοί σου Κύριε, ἐπὶ τὸ ὄρος, οὗ ἐτάξω αὐτοῖς, παραγενόμενοι Σωτήρ, σὲ ἰδόντες προσεκύνησαν, οὓς καὶ ἐξαπέστειλας, εἰς τὰ ἔθνη διδάσκειν, καὶ βαπτίζειν αὐτούς.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ πανάγιον πιστοί, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, κράζοντες καὶ λέγοντες, παναγία Τριάς, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν Μητέρα σου προσάγει σοι, εἰς ἰκεσίαν ὁ λαός σου Χριστέ· ταῖς παρακλήσεσιν αὐτῆς, τοὺς οἰκτιρμούς σου δὸς ἡμῖν Ἀγαθέ, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὸν ἐκ τάφου ἡμῖν ἀνατείλαντα.

Εἴσοδος.

Ἀντίφωνον α'. ᾠχος β'.

Στίχ. α' Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β' Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Στίχ. γ' Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀντίφωνον β'. ᾠχος β'.

Στίχ. α' Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β' Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ' Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὦν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ΄. ᾠχος α΄.

Στίχ. α΄ Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Στίχ. β΄ Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ· ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος α΄.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τοῦ Ναοῦ.

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. ᾠχος α'.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ
Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε.
Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς
ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐαγγελισμοῦ. ᾠχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ
ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ
Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν
χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ
βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τῶν Ἁγίων πάντων. ᾠχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Βλαστοὺς εὐαγγελίου καὶ καρποὺς ἀμαράντους,
χοροὺς ἁγίων Πάντων εὐφημήσωμεν πάντες, ἐν
ῥυθμοῖς καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, μιμούμενοι αὐτῶν
τὰς ἀρετάς, καὶ ἀγῶνας τοὺς γενναίους, ἀπὸ ψυχῆς
συμφώνως ἀνακράζοντες· δόξα τῷ στεφανώσαντι
ὑμᾶς· δόξα τῷ ἁγιάσαντι· δόξα τῷ ἐν τῇ γῆ καὶ
οὐρανῷ ὑμᾶς δοξάσαντι.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν
Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν
λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσήξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ
Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σὲ τιμῶντας

παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, φώτισον
θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος β΄.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία
πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης
ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς
ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς
κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ
σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἣ προστατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε
τῶν τιμώντων σε.

Ὁ Τρισάγιος Ὑμνος.

ᾠχος β΄.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ΄).

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Διάκονος: Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορὸς ἀργῶς: Δύναμις. Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος
Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ σύνηθες.

Δ Ν ε ε Δ υ υ υ να α α μι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ηι ι ι ι ι

ι ι ι ις Α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

γ ι ι ι ι α α α γ ι ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α γ ι ι ι ι ι ι

α α α γ ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

20 0 0 0 0 0 0 50 1 1 1 1 1 1

1 1 1 1 1 1 1 1 σχυ υ ρο 0 0

0 0 0 0 0 50 α α α α

α α α γι 1 1 1 1 α α α α γι

1 1 0 0 0 0 50 α θα α α

α α α α α α α να α α υε

α θα να το 0 0 0 0 0 50 ε

ε λε ε ε ε η η η ε λε η η σο

0 0 0 0 0 0ν η η η

μα α α α α α α α ας

8

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός. Ἦχος ὁ αὐτός.

Δ Ν ε ε ε ε Δ υ υ να α α μ ι ς Δ

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι α α α α α γι ι

ο ο ο ο ος ο ο ο Θ ε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ος Δ Α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος πλ. Δ'.

Γ
Δ **Κ**

υ ρι ε σω ω ω

σον του ους ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ

σε ε βει ει ηει ει ει ει εις **Γ**
Δ

Κ αι αι αι αι ε ε πα α α α α α

α α α κου ου ου ου ε πα α κου

σο ο ο ο ο ον **Κ** η η η η η η

μω ω ω ων **Γ**
Δ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος α'.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ

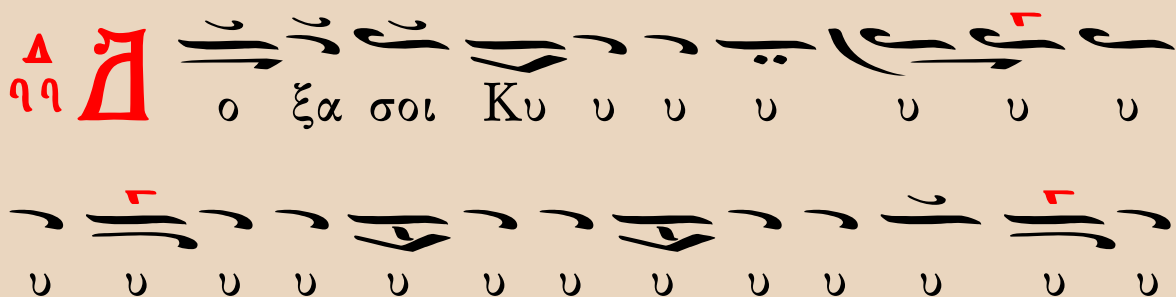
Ἕλληني· οὐ γάρ ἐστι προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ.
 Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἤμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἤμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται. Οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται. Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσι νόμος, οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυροῦσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων - ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλουΐα. Ἦχος α'.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοὶ καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ.

Στίχ. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ.

Εἰς τὸ Εὐαγγέλιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο Δ ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι

οι ο ι ο ι ο ι ο ι Δ ο ι

Χοροστασία Ἀρχιερέως τὸ κάτωθι ὑπὸ
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Δ ο ις πολ λα α α α α α α α

α α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δ ε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δ ε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

α α α α α α Δ ο ι

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Ο ι οι οι οι οι τα α α Χε ρου

ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι Χε ε ρου ου

βι ι ι ι ι ι ι ι ι μ π μ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ σι ι ι ι ρι

ι ι ι ι ι ι ι ι μ υ σι ι

κω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ως π ει κο ο ο ο νι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ει

κο ο ο νι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε

ες και αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι

ω ω ω ω ω ω ω ω Δ Τρι ι α α

α α α α α δι ι π τον τρι σα α

α α γι ι ι ι ι ι ι ι ο

ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ

μνο ο ο υ μνο ον προ σα α α α δο

ον τε ε ε ες πα α α α α α α

α α α σα αν νυν βι ο ο τι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι

κη η η η η η η ην α πο

θω ω ω με θα α α με ε ε ε ρι

ι μνα α α αν π

ω ς τον Βα α α σι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε γε ε ε ε βα

σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε α α α α α α α α

κ των ο ο λων υ πο ο δε ε ξο

ο ο ο ο με ε ε ε νοι π

Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι

και αι αι αι αι αι αι αις α ο ρα α

α α α α α α α α τω ω ω

ως κ δο ρυ φο ρου ου ουου με νον τα

α α α α α α ξε ε ε ε ε ε σι

ι ι ιν π Α α αλ λη λου ου ι

ι ι α α α α α α α α α α

α α α π

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.
Ἦχος ὁ αὐτός.

π Ο ι τα α α α α α α α α α

α α α Χε ρου ου βι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι

ι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ

στι λ κω ω ω ως ελ κο νι λ λ

λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ

λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ

λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ ελ κο ο

ο ο νι λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ

λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ ζο ο ο ο

ελ ελ κο ο ο νι λ λ λ λ λ λ λ λ ζον

τε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι τη ζω

ο ο ο ο ο ποι ολ ολ ολ ολ ολ

οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω

ω Τρι λ λ λ α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α κ

Τρι α α α α α α δι ι ι ι

τον τρι σα α α α γι ι ο ον υ υ

υ υ υ μνον προ σα α α α ρα α

α α α α α δο ο ο ο ο ο

υ μνονπρο ο ο σα α α α δο ον τε

ε ε ες πα α α α α α α α α α

α σααν την βι ι ω ω ω τι ι ι βι

ω ω τι ι κη η η η η η η η

ην απο θω ω ω ω με ε ε ε

θα α α α α α α με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α

α α α α α αν κ
α

ω ω ω ω ω ως τον Βα α α σι

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε α α α α κ των ο ο ο λω ων

υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με

ε ε ε νοι π
α

Τ αις Α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα

α α τω ω ω ω ως π δο ρυ φο

ρου ου ου ου με ε νο ον τα α α α

α ξε ε ε ε σιν π Α α αλ λη η

λου ου ου ου ι α α α α α α α α

α π
α

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

‘Ο Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα

πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τον δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός· Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς· Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς· Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α΄ Χορός· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β΄ Χορός· Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς· Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α΄ Χορός· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς· Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β΄ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α΄ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β΄ Χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τὸ σύνηθες.

Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως μα α α κα α ρι

ζει ει εν σε τη ην Θε ε ε ο

το ο ο ο ο κο ον την α ει μα

κα α ρι στο ο ον και πα να μω

ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η

η η μω ω ω ων Τη η ην τι μι ι

ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συγ κρι ι τωσ των Σε ε ρα

α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν

την ο ο ο ον τω ω ως Θε

ε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε εν

Ἄλλοτερον τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ᾠ Πά.

Ἄ ξι ον ε στι ιν ως α λη

η η θω ως δ μα κα ρι ζει ει ν σε τη ν

Θε ο ο το ο ο ο ο κο ον π την α

ει μα κα α ρι ι στον και πα να

μω μη η η τον δ και μη τε ε ρα του

ου Θε ε ε ου ου ου η η η μων π
α

την τι μι ω τε ραντων Χε ρου ου ου

βι ιμ και εν δο ξο τε ε ε ραν α

συγ κρι ι ι τω ω ως τω ω ων Σε

ε ρα α α φιμ Δ την α δι α α δ

φθο ο ο ο ρω ω ως γ' Θε ο ο ο ον Λο γ

ο ο γον τε ε κου ου ου σα αν Δ δ

την ο οντως Θε ο το ο κο ον σε με γα

α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο με ε

ε εν π
α

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Α
ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
π
ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ا ج ح خ ي **π**
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

ا ج ح خ ي **π** ج ح خ ي
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

ا ج ح خ ي **π** ج ح خ ي
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

ا ج ح خ ي **π** ج ح خ ي
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

ا ج ح خ ي **π** ج ح خ ي
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

ا ج ح خ ي **π** ج ح خ ي
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

ا ج ح خ ي **π** ج ح خ ي
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

ا ج ح خ ي **π** ج ح خ ي
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

ا ج ح خ ي **π** ج ح خ ي
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

ا ج ح خ ي **π** ج ح خ ي
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

ا ج ح خ ي **π** ج ح خ ي
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι ι ι τον Κυ υ υ υ ρι ι ο

ο ον π ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε εκ τω ω ων ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ρα α α α α α εκτων

ου ρα α νω ω ω ω ω ω ω

ων Α α αλ λη λου ι ι ι α α

α α α α α α α α

Ἔτερον Δανιὴλ Πρωτοψάλτου. Ὡχος ὁ αὐτός.

π^α **Α** λ νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει **ν**

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει **δ** ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει **η** ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει **ζ** αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει **η** ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ς

το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ π υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ι το ο ον Κυ υ υ υ υ υ ρι ο

ο ο ον π ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω κ

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω γ ς ς ς ς ς ς ς ς π

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς Δ

Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ

Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ

Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ

Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ

Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ

Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ

Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ

Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ

Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ

Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ

Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ

υε ε ε ε ε ε υε ε ε ε

ε ε ε π Α α α α αλ λη λϝ ϝ ϝ

ϝ ι ι α α α α α α α α α

α α α α α π ρ

Ἔτερον Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν.

Α ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

χει ει ει ει ρει ει ει ει ει ει ρ ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ρ

ει ει ει ει ρει ει ει ει ει ει ει αι νει

ει ει τε ε ε ε ε ε ε ε π ρ

ε ε ε ε ε αε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε αι νει

ει ει ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε π ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ π ο ο ο ο ον Κυ

υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ υ υ υ υ υ υ π υ υ υ υ

υ υ υ τον κυ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ π ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο το ο ο ον Κυ

υ υ υ υ υ υ υ υ π υ υ

υ υ υ ρι ι ι το ο ον κυ υ

υ υ υ υ ρι ο ο ο ον π ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε π ε ε εκ τω ω ω

ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω π ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ

χ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ

ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ

ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ

ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ

ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲡⲓ ⲉ ⲉⲕ ⲧⲱⲛ ⲟ ⲟ ⲟ

ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲧⲓ ⲧⲓ

ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ

ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲉ ⲉⲕ ⲧⲱ ⲱ ⲱ ⲱⲛ ⲟ

ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲡⲓ ⲟ ⲟ

ⲟ ⲟ ⲟ ⲣⲁ ⲁ ⲉⲕ ⲧⲱ ⲱ ⲱⲛ ⲟ ⲟ

ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲣⲁ ⲛⲱ ⲱ ⲱ ⲡⲓ ⲱ ⲱ ⲱ ⲱ

ⲱ ⲱ ⲱ ⲱⲛ ⲗⲉ ⲕⲓ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲗⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲓⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲕⲓ ⲗⲁ ⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

α α α αλ λε Δ ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ρα α α α

α α α α α α α α α α α α α

ρα α α α υε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρα α α ρα α α α α α α α α

α α α α α λλη λδ δ δ δ δ

δ δ δ δ δ α δ δ δ δ δ ι

ι α λλη η η λδ δ δ δ δ ι

α α α α α υε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ρα α α α α α α α Δ

ⲓⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲕⲁ ⲁ ⲓⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲓⲁ ⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲁ ⲕⲁ ⲁ ⲓⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲓⲉ ⲓⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲓⲉ ⲓⲁ ⲁ ⲁ ⲓⲉ ⲓⲁ ⲁ ⲓⲁ ⲁ ⲓⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲓⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲕⲁ ⲓⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲓⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲓⲉ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

α α α α ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α α α α α α α α ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε π α α α α

α α α α α α α λλη η λϺ Ϻ

Ϻ Ϻ Ϻ Ϻ Ϻ Ϻ Ϻ Ϻ Ϻ Ϻ

Ϻ Ϻ Ϻ Ϻ Ϻ α λλη η η λϺ Ϻ ι ι

ι ι ι ι α α α α πα α

α α α α α α α α λι ι ι

ι ι ιν α υε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ςα α α

α α α α α α α α α υε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ςα α α α α α α α α α α

υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ρα α α π α α α

α α α α α α λλη λδ δ δ δ δ

δ δ δ δ δ π δ δ δ δ δ ι

ι α λλη η η λδ δ δ δ δ ι

α α α α π α υε ε ε ε ε ε

ε ρα α α α α α α α α α

υε υε ρα α α υε ρα α υε ε

ε ε τε ε τε ε τε ε ε ρι

ρδ δ τε τε ε ε τε ε τε ρε ε

ε ρι ρι ρε ρε ρε εμ κ τε ε ρι ρε ε

ρι ρι ρε ρε ρε ρι ρι ρι ρε ε ρε

ρε ε ε εμ τε ρι ρι ρε ρι ρι ρι ρι ρε

ρε ε ρε ρι ι ρρε ρι ι ρρε ρε ρε ε

ε εμ τε ε τε ε ε τε ε ε

τε ε ε ρε ρδ δ τε ε τε ε

τε ε τε ε ε ρε ρδ δ τε τε ε

τε τε τε ε ε ρε ρδ δ τε τε ε

ε τε τε ε ε ρε ρδ δ τε τε

ε ε τε ε τε ε ε ρε ρδ δ δ τε τε

ε ρι ρε ε ρε ε ρε εμ π τε ρε ε ε

ρι ι ρρε ρε ρε ε ε ρι ρι ρε ρι ρι ρε

ρι ρι ρε ρε ρε ε ε ρι ρι ρι ρε ρι

ρι ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρε ρε ε ε **z'**

ρι ι ρρε ερι ι ρρε ερι ι ρρε ρε ρε ε

ε **κ** ρι ρι ρε ρι ρι ρε ρι ρι ρε ρε

ε ε ε **Δ** ρι ρι ρε ρι ρι ρε ρι ρι ρε

ρε ρε ε ε **Γ** ρι ι ρριεμ ρι? ρι ρε

ρι ε ρε εμ **π** ε ρε ρεμ τε ρε ρε ι

ε εμ τε ρε ε ε ρι ρε ρε ε ρε

ρε ε ε ρε ε ρε ε ε ρε ε ε

ρι ρι ρεμ τε ε ε ρε ε ρεμ **z'** τε ρε

ρε ρι ρι ρι ρε ρε ρεμ τε ρε ρε ρι ρι ρι

ρε ρε ρε ε ε ρι ριμ **z'** τε ρε ρε ρι ρι

ρι ρε ρε ρε ε ρι ρεμ τε ρε ρε ρι ρι ρι

ρε ρε ρε ε ρι ρεμ **Δ** τε ρε ρε ρι ρι ρι

ρε ρε ρεμ **Γ** τε ρε ρε ρι ρι ρι ρε ρε ρε **Β**

τε ρε ρε ρι ρι ρι ρε ρε ε ρε ιμ **Π** ε

ρι ρρε ρι⁷ ρι⁷ ρι ρε ε ε ρι ρε ρε ε ρε

ρι ρι ρι ρε ρε ρε ε ε ρι ρρε ρι ρι⁷ ρι

ρε ε ρι ρε ρε ε ρε ρι ρι ρι ρε ρε ρε

ρι ρρε ρι⁷ ρι ρε ε ε ρι ρε ρε ε ρε

ρι ρι ρι ρε ρε ρε ρι ρρε ρι ρι⁷ ρι ρε

ε ρι ρε ρε ε ρε ρι ρι⁷ ρι ρε ρε ρε

ρι⁷ ρρε ρι⁷ ρι ρι ρε ε ε ρι ρε ρε ε ρε

ρι ρι ρι ρε ρε ρε ρι ρρε ρι? ρι ρι ρε

ε ρι ρε ρε ε ρε ρι ρι ρι ρε ρε ρε

ρι ρρε ρι ρι? ρι ρε ε ρι ρε ρε ε ρε

ρι ρι ρι ρε ρε ε ρε εμ π ρε τε ρε ρε ρι

ρε ρι ρι ρι ρε ρεμ Δ τε ρε ρε ρι ρε

ρι ρι ρι ρε ρεμ Γ τε ρε ρε ρι ρε

ρι ρι ρι ρε ρεμ Δ τε ρε ρε ρι ρε

ρι ρι ρι ρε ρεμ Γ τε ρε ρε ρι ρε

ρι ρι ρι ρε ρεμ Β τε ρε ρε ρι ρε

ρι ρι ρι ρε ρεμ π τε ρε ρε ρε ρε

ρι ρι ρι ρε ε ρε ε ρε εμ π τε ρι ι ρρε

ρι ι ρρε ρι ι ρρε ε ε ρρε ρι ρι ρε ρι

ρι ρι ρε ρε ε ρε εμ π τε ε ε

ε ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε

α υε ρα α ρα υε ε π α α α α α

λλη λου ου ου ου ι ι ι ι ρι ι ι

ι ι α λλη λου ου ι ι α α α

α α α α α α α α α α α π α

α α α α α α α α α α α

α α α α π

Μετὰ τὴν Θεϊαν Κοινωνίαν, ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ὁ Ἱερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Ὁ β΄ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν.

Ὁ α΄ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β΄.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὁ β΄ Χορός, τὸ αὐτό.

Ὁ α΄ Χορός· Τὸ ὄνομα Κυρίου εἶη εὐλογημένον,

Ὁ β΄ Χορός· Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ἀπόλυσις.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ
πανευφήμου Εὐφημίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

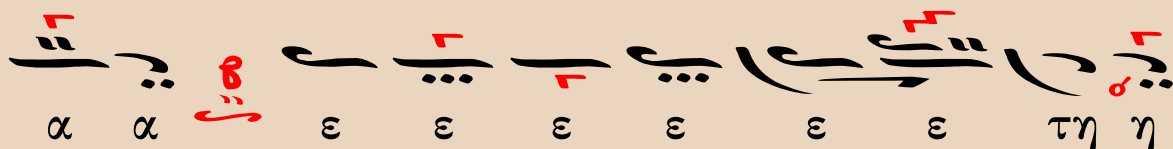
Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

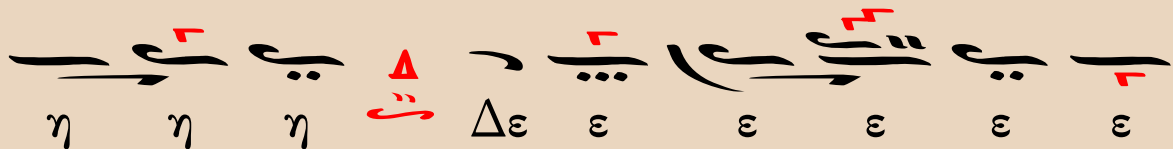
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ.

ᾠχος Β'.

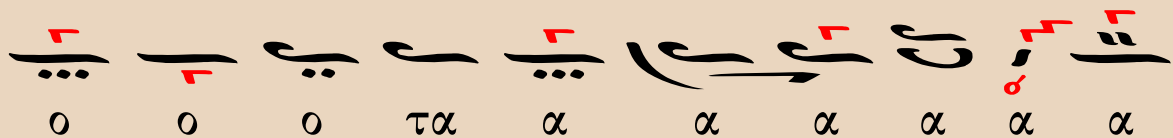

ις πο ολ λα α α

α α α α α α α α α α α

α α ε ε ε ε ε ε τη η

η η η Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο ο τα α α α α α α

α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν

ὄρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ

τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός (τρῖς).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ μεγάλη συναπτή.

Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ Α΄ Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α΄.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορῥυήσεται καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως· ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκριπτεῖ ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ

ἄμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ. Ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Αἶτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦος κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν, βασιλεῖς, σύνετε· παιδεύθητε, πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος καὶ ἀπολειῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας, ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ.

Μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστιν σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήμπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέν μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήμψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαιίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτίρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἔθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ. Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανούγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον· πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου, ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω· ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχεσ τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου· ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτὶ παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι

εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὀδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιούσαν· κρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός.

Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου· σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ’

ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με.

Μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρομένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου.

Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι, ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε· καὶ

ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτῆς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον, ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξην καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα, καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός (τρίς).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Μικρὰ συναπτή.

**Εἶτα ψάλλονται ὑπὸ τῶν Χορῶν οἱ ἐπιλύχιοι
Ψαλμοί.**

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος   Δι.

Κ
υ υ ρι ε ε ε κε κρα ξα προς σε

ε ει ει σα α ακου σο ον μου ει ει

σα κου ου ουσον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι

ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε

ε ει ει σα α ακου σο ον μου προσχες

τη φω νη η της δε ε η η η σε ω

ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι αι με

προ ος σε ε ε ει ει σα α κου σον

μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ
α τευ θυν θη η τω η η προ ο ο

σευ χη η μου ως θυ μι α μα ε

ε νω ω ω πι ι ο ο ον σου ε ε παρ

σις τω ω ων χει ρω ων μου θυ υ σι

ι ι ι α ε ε σπε ε ε ρι ι ι ι

νη ει σα α κου σον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι

μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει

λη μου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις

λο γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φα σεις εν α μαρ τι αις

Κυν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α

νο μι αν και ου μη συν δυ α σω με

τα των ε κλεκτων αυ των

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρτω

λου μη λι πα να α τω την κε φα λην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο

θη σαν ε χο με να πε τρα σοι κρι ται αυ των

Ακουσονται τα ρηματα μου οτι

ηδυνθησαν ωσει παχος γης ερραγη

επι της γης διεσκορπισθητα οστα αυ

των παρα τον αδην

Οτι προς σε Κυριε Κυριε οι

οφθαλμοι μου επι σοι ηλπισα μη αν

τα νεληστην ψυχην μου

Φυλαξον με απο παγιδος ης συ

νεστησαντο μοι και απο σκανδαλων των

εργαζομενων τη ανανομιαν

Πεσουνται εν αμφιβληστρο αυ

των οι αμαρτωλοι καταμονας ει

μι εγω εως αν παρελθω

Φωνη μου προς Κυριον εκεκραξα

φωνη μου προς Κυριον εδεηη

την

Εκχεω ενωπιον αυτου την δε

ησινμου την θλιψιν μου ενωπιον αυ

του απαγγελω

Εντω εκλειπειν εξ εμου το πνευμα μου

και συ εγνωστας τριβους μου

Ενοδω ταυτη η ε πορευο μην ε

κρυψανπα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλεπον και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκωνμε

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και

ουκ ε στιν ο εκ ζη των την ψυ χη

η ην μου

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει

πα Συ ει η ελ πεις μου με ρις μου ει

εν γη ζω ων των

Π ρο σχες προστην δε η σινμου ο τι ε τα

πει νω θην σφο ο δρα

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κο ον

των με ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ

ε με

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τ ον προ αι ω ω νων εκ Πα α τρος

γε ε εν νη θε εν τα τον Θε ον Λο γον

σαρ κω ω θε ε εν τα εκ Παρ θε νου ου

ου Μα ρι ι α ας δευ τε ε ε προ σκυ υ

νη η η σω ω ω μεν Σταυ ρον γαρ

υ υ υ πο μει ει νας τη τα φη πα ρε ε

δο ο ο θη ως αυ το ος η θε ε

ε ε λη η η η σε και α να στας εκ

νε ε κρων ε σω σε με τον πλα νω με νο

ον α α αν θρω ω ω πον

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Χ ρι στος ο Σω τηρ η η μωντο καθ η

μων χει ρο γρα α φον προ ση λω σα ας τω Στα αυ

ρω ω ω ω ε ξη η η η λει ει ει

ει ψε και του θα να του το κρα α α

α τος κα α τη η η ρ γη η η η σε

προ σκυ νου ου ου ου μεν α αυ του ου ου ου

την τρι η με ρο ον Ε ε ε γε

ε ε ερ σιν

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Συν Αρ χαγ γε λοις υ μνη σω ω μεν Χρι

στου ου ου ου την Α α να α α στα α α

α σιν αυ τος γαρ Λυ τρω της ε ε στι και

Σω τη ηρ των ψυ χω ω ων η μων και

εν δο ξη φο βε ε ρα α και κρα ται

α δυ υ υ να α α μει πα λιν ερ χε

ε ται κρι ναι κο ο σμον ο ον ε ε ε

πλαα α α σεν

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

ε τον σταυ ρω θεν τα και τα α φε

ε εν τα Αγ γελος ε κη ρυ ξε ε

ε Δε σπο ο την και ε λε γε ται αις γυ

ναι αι ξι Δευ τε ι ι δε τε ο που

ε ε κει ει το ο Κυ υ υ ρι ι ι ι

ος Α νε ε στηη γαρ κα θως ει ει πεν

ως πα α αν το δυ υ να α α α μος

δι ο σε προ ο ο σκυνου ου μεν τον

μο ο ο ο νον α θα α α α να

α α α τον ζω ο δο τα Χρι ι στε

ε λε η η σο ο ον η η η η

μας

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ε ν τω Σταυ ρω σου κα τηρ γη η σας την

του ξυ υ λου ου ου κα τα α ραν εν τη

τα φη σου ε ε ε νε κρω ω σαστου θα

να του ου ου το κρατος εν δε τη Ε ε

γε ερ σει ει σου ε φω τι σας το γε νος

τω ω ων αν θρω ω πων δι α του το

σοι βο ο ω ω ω μεν Ευ ερ γε

τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο

ο ξα α α α σοι

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Η νοι γη σαν σοι οι οι Κυ υ ρι ι

ε ε φο ο ο βω πυ υ λαι αι αι θα να α

του πυ λω ροι οι δε ε α α α δου

ι δο ο ο ον τες σε ε ε ε ε πτη

η η η ξαν β πυ λας γαρ χαλ κα ας συ

νε ε ε ε τρι ι ι ι ψας Δ και μο χλου

ους σι δη ρου ουσ συ νε ε θλα α α σας

και ε ξη γα α γες η η η μα α ας

εκ σκο ο τους και σκι α α α ας θα α

α να α α του και τους δε σμους η μω ων

δι ι ε ε ερ ρη η η η ξας Δ

Στιχηρά τῆς Ἀγίας.

Ἦχος πλ. δ'. Ὠ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὠ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἢ τοῦ Κυρίου ἀμνάς,

τὴν αὐτοῦ ἐθελούσιον, μιμουμένη νέκρωσιν, διὰ πόνων ἀθλήσεως, κειμένη τάφῳ, αἵματος πρόσχυσιν, ἀναπηγάζει σθένει τοῦ Πνεύματος, ὁ ἀρυόμενοι, εἰς ψυχῶν καθάρσιον, τῷ τοῦ παντός, αἶνεσιν προσάγομεν, Θεῷ ἐκάστοτε.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Μάρτυς ἀληθῶς πανεύφημε, θηρῶν ἐπέσχες ὄρμας, Δανιήλ ὡς τὸ πρότερον, καὶ πυρὸς ἐν χάριτι, εὐχερῶς κατετόλμησας, καὶ πᾶσαν ἄλλην, βάσανον στέρξασα, ἐδέξω στέφος, νίκης ἀμάραντον, καὶ ἀνελήλυθας, πρὸς τὸν σοὶ ποθούμενον, περιχαρῶς ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Θείων Πατέρων συνάθροισμα, πίστεως Ὅρον τῆ σῆ, κορυφῆ ἐπιτίθεται, ὄνπερ Παναοίδιμε, ἠγκαλίσω φυλάττουσα, τὴν θείαν πίστιν

ἀπαρασάλευτον, ἐκτρεπομένη, ἅπασαν αἴρεσιν, καὶ
καταισχύνουσα, τοὺς τοῦ ψεύδους ἔνδοξε,
προασπιστάς· ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π π̄ Πα.

Η ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω **Δ** και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι **π**

Θ κ δε ξι ων του ου ου Σω τη η

η η η ρο ος **π** πα ρε ε στη η η

παρ θε ε ε νο ος **π** και α θλη φο

ρο ο ος και αι Μα α αρ τυς **Δ** πε ρι βε

βλη σμον με ε ε νη η **Δ** ταις α ρε ται

αις το ο ο α η ητ τη η η η τον π

και πε ποι κιλ με ε ε ε νη η Δ ρ

ε λαι ω τη η ης α α γνει ει ει ας Δ ρ

και τω αι αι μα τι ι ι της α α θλη δ

η σε ε ε ε ως Δ ρ και βο ω σα α προ

ος α αυ τον εν α γαλ λι α α α σει Δ ρ

την λαμ πα α δα α α κα τε ε χουου ου

ου σα π εις ο σμην μυ ρουσου ε δραμον

Χρι στε ο Θε ε ος Δ ρ ο τι τε δ

ε τρω ω μαι της σης α γα α πης ε ρ

ε ε ε γω π μη η χω ω ρι ι ση Δ ρ

η ης με Νυ υμ φι ε ε ε ε που ου

ρα α νι ι ι ι ε αυ της ταις ι ι

ι κε ε σι ι ι αις κα α τα α πεμ

φο ον η η μιν παν το δυ να με Σω

τηρ τα α ε λε ε ε η η η η σου

Ἦχος Δι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω ναςτων

αι ω νων Α α μην

Π α α ρη η ηλ θεν η η σκι ι ι α

α α του νο ο μου τη ης χα ρι το ο ος

ε ελ θου ου ου σης ως γαρ η βα α

α τος ου ουκ ε ε και αι ε ε το κα

τα φλε ε ε ε γο ο ο με ε ε νη

ου τω παρ θε ε ε νος ε ε ε ε τε

ε ε ε κες και αι πα α α αρ θε νο ος

ε ε ε μειει ει ει νας αν τι στυ υ υ

λου πυ υ ρο ο ο ος δι και ο συ

νης α νε ε ε ε τει λε εν Η η η

λι ι ι ι ος αν τι ι Μω υ υ υ

σε ε ε ως Χρι ι στο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος η σω τη ρι ι α των

ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω ω

Εἴσοδος. Ἡ ἐπιλύχνιος εὐχαριστία.

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς 4β' (92).

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Προφητεῖαις Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν, Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν. Καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ· Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν

μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἶμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἶμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι. Καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας, οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς

αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἄσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας, πορεύονται εὐστόχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε, μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής, καὶ τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς

αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Τὰ Πληρωτικά, ἡ κεφαλοκλισία κ.λπ.

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πά.

Η
Α να στα σι ις σου Χρι στε Σω τηρ

 π
α πα σαν ε φω τι σε τη ην οι κου με νην

και α νε κα λε σω το ι δι ι ον πλασμα

παν το δυναμε Κυ υρι εδο ξασοι π

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Δι α ξυλου Σω ωτερκα τηρ γη σαστην

του ξυ υ λου κα τα ραν π κρα τος θα

να α του τη τα φη η σου ε νεκρωσας ε

φω ω τι σας δε το γε νος η μω ων τη η

Ε γερσει σου π δι ο βο ω μεν σοι Ζω

ο δο ο τα Χρι στε Δ ρ ο Θε ο ος ημων

δο ξασοι π

Στίχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ε ν τω Σταυρω Χριστε φανεις καθη

λωμενος ηλωι ωσας καλλοος κτισματων **π**

και το μεν απανθρωπον στρατιωται

δεικνυμενοι λογχη πλευρα ανσουου εκεντησαν

π Εβραι οι δεσφρα γισαι τα αφονη τη

σαν το την σην εξουσι ανουκ ε επισταμε

νοι **π** αλλ ο δι οι κτον σπλαγχνων σου κα

τα α δεξα μενος τα φην και τρι η η με

ρος αναστας Κυ υρι εδοξα σοι **π**

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ζ ω ο δο ο τα Χρι στε ε κου σι ως

Πα θος υ πο στας δι α θνη τους π εν

Α δη δε κα α τελ θων ως δυ να τος π τους

ε χει την ε λευ σιν με νον τας την σην Δ ρ

α φαρ πα σας ως εκ χει ρος κραται ου Πα ρα δει

σον ανθ Α δου οι κειν δε δω ρη σαι π

δι ο και η μι ιν τοις δο ξα ζου σι Δ ρ

την σην τρι η η με ε ρον Ε γερ σιν π δω ρη

σαι ι λα σμον α μαρ τι ων Δ ρ και το με

γα ε λε ος π

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ π Πά.

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και α γι ι ω Πνεευ μα α α

τι π

Η δι ην θι σμε νη ταις α ρε ε

ταις και πε φω τι σμε ε νη η η τον λο

ο γι ι ι ι σμον η η μυ υ ρα

προ ο χε ου ου ου σα εν ται αις καρ δι

αι αις τω ων πι ι ι ι στων η εκ της

Ε ω ας α α α να τει ει ει ει

λα α α α σα ως α στη η η ρ φα

ει ει νος και α θροι σμο ον ποι η σα

σα α **Δ** δι α της του α γι ου Πνευμα

τος ε πι φοι τη σε ως των θει ει ω

ων Πα τε ε ε ε ρων **π** μη δι α λι ι

πης υ περ η η μων **Δ** δυ σω που ου σα

προ ος Κυ υ ρι ι ι ι ον **Δ** Ευ φη

μι α πα νε ε ε εν δο ο ο ο ξε **Δ**

σω θη η ναι τα ας ψυ χα α ας η η η

η μων **π**

Του̅ α̅υ̅του̅. Ἦχος ὁ αὐτός

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην

Ο ποι η της και λυ τρωτησμου Πα να

γνε Χρι στος ο Κυ ρι ος εκ της ση ης

νη δυ ος προ ελ θων ε με εν δυ σα με

νος της πρω ην κα τα ρας τον Α δαμ η

λευ θε ρω σε δι ο σοι Πα να γνε ως του

Θε ου ου Μη τρι τε και Παρ θε νω α

λη θως βο ω μεν α σι γη τως το Χαι ρε

του Αγ γε λου Χαι ρε Δε σποι να προ στα

σι α και σκε πη και σω τη ρι α των ψυ

χων η μω ω ων

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ἄγιος Ἰερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'.

Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἢ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα. Τῆς Ἁγίας.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Λίαν εὐφρανας τοὺς ὀρθοδόξους, καὶ κατήσχυνας τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία Χριστοῦ καλλιπάρθενε· τῆς γὰρ Τετάρτης Συνόδου ἐκύρωσας, ἃ οἱ Πατέρες καλῶς ἐδογματίσαν, Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ αὐτός.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόνητος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον (ιβ’). Δόξα, καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν.

ᾠδὴ α΄.

ᾠχος β΄. Ἐν βυθῶ κατέστρωσε.

Τὴν τριττὴν καὶ μίαν ἀρχικὴν, φύσιν τῆς Θεότητος, ἀσματικῶς ὑμνήσωμεν λέγοντες. Τοῦ ἐλέους πέλαγος ἀνεξάντλητον, οὐσιῶδες ὡς ἔχουσα, σὲ τοὺς προσκυνοῦντας φρούρησον, καὶ σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

Ὁ πηγῆ καὶ ρίζα πεφυκῶς, ὁ Πατὴρ ὡς αἴτιος, τῆς ἐν Υἱῶ καὶ ἀγίῳ σου Πνεύματι, συμφυοῦς Θεότητος, τὸ τρισήλιον τῆ καρδία μου πῆγασον σέλας, καὶ μεθέξει λάμπρυνον, σῆς θεουργοῦ ἐλλάμψεως.

Τριφεγγῆς Μονὰς θεαρχικὴ, πᾶσαν διασκέδασον, ἀμαρτιῶν καὶ παθῶν μου τὴν ζόφωσιν, φωτεινῶν ἀκτίνων σου, γλυκυτάταις ἐν μετουσίαις, καὶ ποίησον σοῦ τῆς ἀπροσίτου, δόξης με ναόν, καὶ σκηνην ἄχραντον.

Θεοτοκίον.

Ῥοῦν τὸν πρὶν τῆς φύσεως ἡμῶν, πεπονθυίας ἄτοπον, καὶ πρὸς φθορὰν ὀλισθησάσης Ἄχραντε, σαρκωθεὶς ἐν μήτρᾳ σου, ὁ Θεὸς Λόγος, φιλανθρώπως ἀνέστειλε, καὶ τὴν θεαρχίαν τρίφωτον, ἡμᾶς ἐμυσταγώγησεν.

ᾠδὴ γ΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ἰσότητι τῆς φύσεως θεαρχία, ὁμότιμον δοξάζω σε τοῖς προσώποις· ζωὴ γὰρ ἐκ ζωῆς χορηγὸς οὖσα,

ἀρρήτως πέφυκας, εἷς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλήν σου Κύριε.

Σὺ τάξεις τὰς αὐλοῦς καὶ οὐρανίους, ὑπέστησας ὡς ἔσοπτρα τοῦ σοῦ κάλλους, Τριάς ἢ ἀδιαίρετος μοναρχία, ὑμνεῖν ἀπαύστως σε, ἀλλὰ καὶ νῦν ἡμῶν, ἐκ πηλίνου στόματος, δέξαι τὴν αἴνεσιν.

Στερέωσον τῆς Πίστεως ἐν τῇ πέτρα, καὶ πλάτυνον ἀγάπης σου τῷ πελάγει, καρδίαν καὶ διάνοιαν τῶν σῶν δούλων, Μονὰς τρισήλιε· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐφ' ᾧ περ ἐλπίζοντες, μὴ αἰσχυνηθῆμεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ πᾶσαν πρὶν ὑπόστασιν οὐσιώσας, τῆς κτίσεως ἐν μήτρα σου οὐσιώθη, ἀπείρω ἀγαθότητι, Θεοτόκε, καὶ φῶς τρισήλιον, πᾶσιν ἀνέτειλε, τῆς μιᾶς Θεότητος, καὶ Κυριότητος.

Κάθισμα. ᾠχος β'.

Ὅτε κατ' ἀρχάς, τὸν Ἀδὰμ διέπλασας Κύριε, τότε τῷ λόγῳ σου τῷ ἐνυποστάτῳ, ἐβόησας εὐσπλαγχνε. Ποιήσωμεν κατὰ τὴν ἡμετέραν ὁμοίωσιν, τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιον συμπαρῆν δημιουργόν· διὸ βοῶμέν σοι, Ποιητὰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε πρὸς ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐλθεῖν κατηξίωσε, τότε σου Πάναγνε, τὴν καθαρωτάτην νηδὺν ἐγκατώκησε, καὶ ἔσωσε διὰ σοῦ τῶν ἀνθρώπων τὸ φύραμα, χαρισάμενος ἅπασι βασιλείαν οὐρανῶν· διὸ βοῶμέν

σοι, Θεοτόκε ἀγνή, χαῖρε Δέσποινα.

Ῥδὴ δ'. Ὑμνῶ σε, ἀκοῆ.

Νοεῖν σε, οὐδὲ τάξεις αὐλοῖ, ἐξισχύουσι τῶν
Ἀγγέλων, τριάς μονάς, ἀναρχε· ἀλλ' οὖν ἡμεῖς
πηλίνη γλώττη, τὴν σὴν οὐσιώδη ἀγαθότητα, καὶ
ἀνυμνοῦμεν πίστει καὶ δοξάζομεν.

Ἐπάρχων, πλαστουργὸς τῆς φύσεως, Παντοκράτορ,
τῆς τῶν ἀνθρώπων, πᾶσαν ἐμὴν βλέπεις νῦν, ὡς
πανδερκῆς ἀδυναμίαν· διὸ κατοικτείρησον τὸν
δοῦλόν σου, καὶ πρὸς ζωὴν βελτίστην ἐπανάγαγε.

Μονάδος, ἀρχικῆς ἀσύγχυτα, τρία πρόσωπα
ἀνυμνοῦμεν, ὡς εἰδικῶς ἔχοντα, καὶ μεριστῶς τὰς
ὑποστάσεις· ἀλλ' οὖν ἠνωμένα, καὶ ἀμέριστα, ἐν τε
βουλῇ, καὶ δόξῃ καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε, καθαρὸν καὶ ἀχραντον, ἀειπάρθενε
Θεοτόκε, ὁ Παντουργὸς εὔρηκε, μόνην σαφῶς ἐκ
τοῦ αἰῶνος, ἐν ᾧ κατοικήσας ἀνεμόρφωσε, τὴν τῶν
ἀνθρώπων φύσιν, ὡς φιλόανθρωπος.

Ῥδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Ῥς ὀλικῶς, ἐπὶ πάντα τὰ ὄντα τῆς σῆς προνοίας,
τὰς εἰρηνοδώρους ἀπλῶν ἀκτῖνας, καὶ σωτηρίους,
Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, φρούρησόν με ἐν τῇ εἰρήνῃ
σου· σὺ γάρ εἶ ζωὴ, καὶ εἰρήνη τοῦ σύμπαντος.

Τῷ Μωϋσῆ, ἐν τῇ βάτῳ ὡς ὄφθης πυρὸς ἐν εἶδει,

Ἄγγελος ἐκλήθης Πατὸς ὁ Λόγος, τὴν πρὸς ἡμᾶς σου προδηλῶν παρουσίαν, δι' ἧς πᾶσι σαφῶς ἀνήγγειλας, κράτος θεαρχίας μιᾶς τρισυπόστατον.

Ἡ φυσικὴν, συναΐδιον δόξαν προβαλλομένη, μοναρχικωτάτη Τριάς ἁγία, τοὺς ἀνυμνοῦντας ὀρθοδόξω σε πίστει, τῆς σῆς δόξης ἰδεῖν ἀξίωσον, ἀναρχον καὶ μίαν αὐγὴν τὴν τρισήλιον.

Θεοτοκίον.

Συνεκτικός, κατ' οὐσίαν ὑπάρχων ὁ Θεὸς Λόγος, πάντων τῶν αἰῶνων ἐν τῇ γαστρί σου, Παρθενομῆτορ, συνεσχέθη ἀφράστως, τοὺς ἀνθρώπους ἀνακαλούμενος, πρὸς τὸ ἐνικὸν τῆς μιᾶς Κυριότητος.

Ῥδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Θελητὰ τοῦ ἐλέους ἐλέησον, τοὺς εἰς σε πιστεύοντας, Θεὲ τρισήλιε, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Ἐν ἀφάτῳ πελάγει χρηστότητος, τὴν ἀπερινόητον τῆς σῆς ἐλλάμψεως, καὶ τριλαμποῦς Θεότητος, φωτοδότιδα αἴγλην μοι βράβευσον.

Θεοτοκίον.

Ἀπορρήτως Παρθένε ὁ Ὑψιστος, ἄνθρωπος ἐγένετο ἐκ σοῦ τὸν ἄνθρωπον, ὀλικῶς ἐνδυσάμενος, καὶ φωτὶ τριλαμπεῖ με κατηύγασε.

Κάθισμα.

Ἦχος β'. Εὐσπλαγχνίας.

Εὐσπλαγχνίας τὸ πέλαγος ἡμῖν ὑφαπλώσας,
ὑπόδειξαι ἡμᾶς Ἐλεῆμον. Βλέψον εἰς λαὸν τὸν σε
δοξάζοντα, δέξαι τὰς ᾠδὰς τῶν αἰτουμένων σε,
Τριάς μονὰς ἀναρχε· εἰς σε γὰρ ἐλπίζομεν τὸν τῶν
ὅλων Θεόν, τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν
συγχώρησιν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐσπλαγχνίας κυήσασα πηγὴν, συμπαθὴς σὺ
ὑπάρχεις, ἀγαθὴ Θεοτόκε. Σὺ γὰρ τῶν πιστῶν μόνη
ἀντίληψις, σὺ τῶν λυπουμένων ἢ παράκλησις· διό
σοι νῦν ἅπαντες, ἐν πίστει προσπίπτομεν, εὐρεῖν
λύσιν δεινῶν, οἱ πλουτοῦντες μόνην σε βοήθειαν.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσεῆσ.

Ῥυθμίζεις αἰεὶ, τῶν Ἀγγέλων στρατιάσ πρὸς
ἀτρεψίαν, μόνος ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, ὁ
τρισυπόστατος Κύριος· δεῖξον οὖν κἀμοῦ τὴν
καρδίαν, ἀπερίτρεπτον πάντοτε, πρὸς τὸ δοξάζειν σε
θερμῶσ, καὶ ἀνυμνεῖν εὐσεβῶσ.

Χοροὶ νοεροὶ, τῶν αὐλῶν οὐσιῶν ταῖσ σαῖσ ἀκτῖσι,
Θεὲ μονάρχα καὶ τρισήλιε, καταυγαζόμενοι,
γίνονται, θέσει δευτερεύοντα φῶτα, ὧν κἀμὲ ταῖσ
ἐλλάμψεσι, καὶ μετουσίαισ δεῖξον φῶσ, ὡσ
φωτουργὸσ τριλαμπῆσ.

Θεοτοκίον.

Ἰθύνειν ἡμᾶσ, καὶ ὑψοῦν πρὸς οὐρανοὺσ μὴ
διαλείπησ, τοὺσ σε φιλοῦντασ, ὁ δι' ἄφατον

φιλανθρωπίαν γενόμενος, ἄνθρωπος ἐν μήτρᾳ Παρθένου, καὶ θεώσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ θρόνῳ δόξης τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος.

ᾠδὴ ἡ'. Ἰνδάλματος χρυσοῦ.

Ἀπρόσιτε Τριάς, συναΐδιε συνάναρχε θεαρχία, ἡ ἀπαράλλακτος ἐν πᾶσι, πλὴν τῶν φωσφόρων ιδιοτήτων, πᾶσαν πονηρὰν κατάργησον, τῶν ἀντικειμένων βουλήν, καὶ ἐνόχλησιν των δαιμόνων, ἀβλαβῆ τηρῶν με αἰεὶ, Κύριε πάντων. (Δίς)

Σοφῶς καὶ πανσθενῶς, ἀπερίγραπτε τρισήλιε Μοναρχία, ἡ ὑποστήσασα τὸν κόσμον, καὶ συντηροῦσα ἐν ἀλωβήτῳ τάξει παντελεῖ, ἐνοίκησον τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε ἀσιγήτως, σὺν χοροῖς Ἀγγέλων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοφία τοῦ Πατρός, ἀκατάληπτε ἀνέκφραστε Θεοῦ Λόγε, τὴν ἀμετάβλητόν σου φύσιν οὐκ ἀλλοιώσας, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν συμπαθῶς ἀνέλαβες, καὶ τὴν ἐνιαίαν Τριάδα, ἐδίδαξας πάντας σέβειν, ὡς κυριαρχίαν, ἀπάντων τῶν αἰώνων.

ᾠδὴ θ'. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Ἐκ φωτὸς ἀνάρχου, συνάναρχος Υἱὸς φῶς ἐξανέτειλε, καὶ συμφυὲς φῶς πνεῦμα ἐκπορεύεται, ἀπορρήτως θεοπρεπῶς, ἀρρεύστου τῆς γεννήσεως, πιστευομένης ἅμα δέ, καὶ τῆς ἀφράστου ἐκπορεύσεως.

Λάμψον τὰς καρδίας, τρισήλιε Θεότης τῶν ὑμνούντων σε, τῷ τριλαμπεῖ φωτί σου, καὶ δὸς σύνεσιν, τοῦ ἐν πᾶσι κατανοεῖν, καὶ πράττειν τὸ σὸν θέλημα, τὸ ἀγαθὸν καὶ τέλειον, καὶ μεγαλύνειν καὶ δοξάζειν σε.

Ἄπειρος τῇ φύσει, ὑπάρχων ὡς Θεός, ἄπειρον πέλαγος τῶν οἰκτιρμῶν, ὡς ἔχων κατωκτείρησας, Τριάς πρώτην, οὔτω καὶ νῦν, οἰκτείρησον τοὺς δούλους σου, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με Θεέ μου, παντοίας ἐπηρείας καὶ κακώσεως, ὁ ἐν τρισὶ προσώποις ἀνυμνούμενος, ἀνεκφράστως μοναδικός, Θεὸς καὶ παντοδύναμος, καὶ τὴν σὴν ποιμνην φύλαττε, τῆς Θεοτόκου ταῖς ἐντεύξεσιν.

Ἰδιόμελα ὑπὸ Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος ᾠ Πά.

Δ εὐ τε πα αν τε ες οι πι στοι π την ε

τη σι ον μνη μην της πα νευ φη μου Ευ

φη η μι ι ας γ μετ εγ κω μι ων υ

μνησω ωμεν λε ε ε γο ο ον τες ^πα

χαιροις α θλη φο ρε και Μα α αρτυς η των

τυ ραν νων τα θρα ση κα ταρ γη η σα α

σα ^α και των κα κο δο ξων την α νοι

αν α α πε λε ε εγ ξα α α σα ^πα

χαι ροις της Χαλ κη δο νος το κα α αλ λι

στο ον θρε ε εμ μα ^πα και των ορ θο δο ξων

το α α σει ει ει στον ε ε ε ε ρει ει

ει σμα ^πα χαιροις η δι α Χρι στο ον τον

νυ υμ φι ι ι ο ο ον σου ^πα την

μεν ακ μην του σω ματος ταις βα σα νοις κα

τα να λω σα α σα την δε ε ψυ υ

χην ταις ακτι σι του Πνε ευ μα τος ε εκ

λα αμ πρυ υ υ υ υ να α α σα

χαι ροις η πρε σβευ ου σα πα αν το ο τε

υ περ των πι στει ει και αι πο ο ο

θω ω τε λουν των σου τα μνη μο

ο ο συ υ υ να

Ἦχος Δι.

του πα ρα δο ξου ου θαυ μα α τος

ω σπε ρζω σα η Μαρ τυς και θα νου σα

α εν λα α αρ να α α κι ταις

τι μι αις αυ τη ης χερ σι τον η

με τε ρον Το ο ο μον ε πε ε ε φε ε

ε ρε τον δε των αι αι ρε ε ε

τι κων τοις πο σι ι κα α α τε πα α

α τη η η σεν εκ φαυ λι ζου

σα α του ου ου των το κα κο ο νουν και

βλα α α σφη μον των δε πι ιστων

κρα τυ νου σα το ορ θο ο ο ον και α

κι ι ι ι βδη η η λον ε να μεν

καθ υ πο ο στα α σιν τον Χρι στο ον κη

η η ρυτ το ον των δι πλουν δε κα

τα φυ υ υ σιν και αι θε ε ε ε ε

λη η η σιν ης ταις πρεσβειαις Χρι

στε ο Θε ος ει ρη νηταις εκ κλη

σι αις σου δω ρη ησαι καιταις ψυ χαις ημων

το με ε γα α ε ε ε λε ε ε

ος

Ἦχος ᾠή Γα.

τους της α θλη σε ως Μαρτυς α γω

ω να ας και της πι ι ι στε ως ους

υ περ Χρι στου ου η γω ω νι ι ι σω εν

α σθε νει ει του ου θη η η η λε

ε ος φυ υ υ σει ει ^πε πα ξι

ι ως τι ις δι ι η γη σε ται αι ^νη τις

ε ξει πειν κα τι ι σχυ υ υ σει ει ^π

των α ρε των σου τα προ τε ρη η

μα α τα ^κκαι των σων θαυ μα α τω ω ω

ων τα α πλη η η θη ^κΕυ φη μι ι ι ι

α πα α νε ε ευ φη η η η με

ε ^πτο τε στερ ρον των ο ορ θων δογ

μα α α α των ^κκαι ορ θο δο ξι ι

ι ι α ας το μο ο ο νι ι ι μο

ον ^πδι ο και υ πο των θει ων Πα α τε

ε ρων ^κ τον της πι στε ως Ο ο ο ρον ως

ζη λω της τα αυ της πε πι στε ευ σαι ^κ

ον και φυλαττεις δι α παν το ο ο ος α

πα α ρα α α τρε ε ε ε πτον ^κ και

πρε σβευεις υ πε ερ των ψυ χω ω ω ω

ων η η μων ^Γ

^ᾠ Ηχος ^δ Πά.

Μ αρ τυ ρι κην πα α νη η γυ υ ριν

ε πι γης τε λου ου με ε ε νην ^β κα το

πτε ε ε ευ ον τε ες ση με ε ρον ^Δ ευ

φραν θω ω ω μεν τω ω ω πνευμα α τι ^β

και σκιρ τη σω μεν α α γα αλ λο ο ο

με ε ε νοι π ρ συ νε κα λε σε

γαρ η μας Ευ φη μι ι α α

η η σε πτη π ρ δι α του ι ε

ρου και κα λου της Εκ κλη η σι ι ι

α ας ποι οι οι με ε ε νος π ρ και

προ θει σα η μι ι ιν ε ε αυ

την Δ δ συ γ χω ρει ε ε κα α α στω τον α

γι α σμο ον α α α πα ρυ υ υ

σα α α σθαι π ρ προ σελ θω μεν δη εν

πι στει και α δι στα κτω δι ι ι α α νοι

οι οι α μη δε εν υ υ φο ο ρω ω

ω με ε ε νοι **Δ** ι να εκ της α γι

ι ι ι ι ας σο ρου **Δ** α παν τλη η η

σω με εν α α α φθο ο ο ο νως **π**

των νο ση μα α α α των την ι

ι ι α α α σιν **π** αι του με

νοι συγ χω ρη σιν πα ρα Χριστου ου ου του

Θε ε ου **β** και αι αι το με γα α ε λε

ε ο ος **β**

Ἦχος λ̣ ᾠ̣ Πα.

Α ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι

υι ω και α γι ι ι ω ω ω Πνε

ευ μα α α τι ^π_α

Γ η με ε ρον του ε που ρα νι ου Βα

σι λε ως η α μι ι αν το ος νυ υ υμ

φη ^κ_α συγ κα λει ται η μας προς ε στι ι α

σιν πνεευ μα τι ι κην ^Δ_δ Ευ φη μι α α

η πα α α α αν σε ε ε ε πτος ^π_α

δευ τε ουν φι λε ε ορ τοι οι πα α α α

α αν τες ^κ_α μυ στι κως ευ φρααν θω ω ω μεν

εν τη παν σε ε ε πτω α αυ της και λαμ

πρα α παν δαι αι σι ι ι α ^Δ_δ κα θαρ θε

εν τες τω νο ο ι ^Δδ εν φαι δραιςταις

στολαις κα τη γλα α ι ι σμε ε νοι του

θει ει ου ου Πνε ε ε ε ευ μα α α

α τος ^πα αυ τηγαρ ως α γνη πε ε ρι

ι στε ε ρα ^φκ ^α τω της παρ θε νι

ι α ας κα αλ λει τω Υι υι ω ω ω

ω νυ υμ φευ θειει ει ει σα ^δκ ^α ο λι κως

την α γι ι αν Τρι α α α δα εν

ε αυ τη η ει ει σω ω κι ι ι

ι ι σα α α α το ^πα τε ε ρα

α α και αι Υι υι ον και Πνε ευ μα α

Α α α γι ι ι ι ον κ τον ε ε

ε να α Θε ε ε ον ον και αι αι πο ο

θου ου ου ου σα Δ και ζη του σα α ε ε

νη η η η η θλη η η σε π δι

ο και συμ βα σι λε ε ευ ει αυ τω ω

ω ει εις αι αι αι ω ω ω ω ω νας

εν τοις ε που ρα νι οι οις σκη νω ω μα

σιν Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω ω νων Α α α α μην π

Μ α κα ρι ι ι ζο ο με

ε εν σε **κ** Θε ο το κε Πα αρ θε ε ε νε

και δο ξα α α ζο με ε εν σε **Δ** οι

πι ι στοι οι οι κα α τα χρεε ε ε

ος την πο ο λιν την α α α

σειει ει ει στον το τει ει ει χος το ο

α αρ ρη η το ον την αρ ρα α γη

η η η προ ο στα σι ι ι ι αν και

κα τα φυ γην τω ων ψυ χω ων η

μων **Δ**
δ

Τριαδικά, παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος **Δ**ι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνιν Τρι ι α

α α δα **Δ** Α ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον **Δ** προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στω ω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον **Β**

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

α

κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

σα α α

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(τρὶς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Λίαν εὐφρανας τοὺς ὀρθοδόξους, καὶ κατήσχυνας
τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία Χριστοῦ καλλιπάρθενε·
τῆς γὰρ Τετάρτης Συνόδου ἐκύρωσας, ἃ οἱ Πατέρες
καλῶς ἔδογμάτισαν, Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ ἐκτενής, καὶ μικρὰ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὅρθρον.
Ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογητός...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

‘Ο Ἀναγνώστης εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἁγία καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (τρῖς).

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (δῖς).

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρούμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ

δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰκακούση, Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου

ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. (τρίς) Κύριε, ἐλέησον. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθη ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με

βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

“Οτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ
ἠκηδίασεν ἐπ’ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη
ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς
ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ’ ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δύς)
Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ μεγάλη Συναπτὴ.
Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος Δι.

Θ ε ο ς Κυ υ ρι ο ς και ε πε φα
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο
με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι
ου

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι

Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα. Τῆς Ἀγίας.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Λίαν εὐφρανας τοὺς ὀρθοδόξους, καὶ κατήσχυνας τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία Χριστοῦ καλλιπάρθενε· τῆς γὰρ Τετάρτης Συνόδου ἐκύρωσας, ἃ οἱ Πατέρες καλῶς ἐδογματίσαν, Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ αὐτός.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθέने· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Συναπτὴ μικρά.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελών, τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας, καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ, κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης, Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια· Χριστὸς δὲ διαφθορᾷς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυγάσατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος, σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, ἀναστὰς παρέσχες πᾶσι. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορός, σὺν Μυροφόροις γυναιξίν, ἀγάλλεται συμφώνως· κοινήν γὰρ ἑορτὴν, σὺν αὐτοῖς ἑορτάζομεν, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς ἀναστάσεως· καὶ δι' αὐτῶν φιλάνθρωπε Κύριε, τῷ λαῷ σου παράσχου τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐπευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὐα ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας δόξα σοι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἐν τῇ εὐσήμεν ἐορτῇ τῆς Πανευφήμου, μετ' ἐγκωμίων ψαλμικῶς πιστῶν ὁ δῆμος, εὐφημήσωμεν πόθῳ Χριστοῦ τὴν παρθένον· δογμάτων γὰρ ἀνεδείχθη τῶν πατρικῶν, προστάτις, καὶ μετὰ τέλος θαῦμα φρικτόν! Εὐτυχῆ καὶ Διόσκορον, ἐλέγξασα τοὺς κακῶς, νοσήσαντας εἰς δόγμα Χριστοῦ, ὃν ὑμνοῦντες δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν Ἄγνη καὶ προσκυνοῦμεν ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως, σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε Παντελεῆμον, ὡς ἀγαθή, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίῳ φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως, μὴ αἰσχυρθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὄρων σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριάι, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἤσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῖ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτάς

φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζώντα λογίσεσθε;
ὡς Θεὸς γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ
τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ
σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος
εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ
ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐὰ ἀντὶ λύπης
παρέσχες· ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ
ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός (ἐκ γ').

Ἔτερα Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος πλ. Α'. π ρ θ υ λ ο γ η τ ο ς ε ι ε ι

ε ι Κυ ρ ι ι ε ε ε δι δ α ξ ο ο ο ν με

τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

T ων Αγ γε ε ε λω ων ο δη η

η μος κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ων σε

ε εν νε ε κροι οι οις λο ο γι ι σθε ε εν

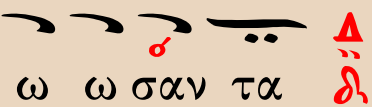
τα τουου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ω σαν τα

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν δ ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ροις ι ι δε τε ε υ

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε ^κ ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος ^Δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου ^κ

Η ι ι α αν πρω ω ι ^κ Μυ ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον ^Δ προς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι ^κ α αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Αγ γε ε λος και ει ει ει

πε **Δ** θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε **κ**την

Α να α α στα α σι ιν δε ε Α α

πο στο λους ει ει ει πα τε **Δ**

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου **κ**

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ου σαι **Δ** προς το μνη η μα σου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το ^κα Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων ^δτι ι με τα α

νε ε κρων τον ζω ω ω ν τα α λο γι ι

ζε ε σθε ε ε ε ^κως Θε ο ος γαρ ε

ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος ^δ

^ρ**Α** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι ^κ

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον ^ρ

τε **Δ** και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα **κ** τη ην Α γι ι ι

α αν Τρι α α α **δ** ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α **Δ** συ υν τοις

Σε ε ρα α φιμ **Δ** κρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος **κ** Α α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε **Δ**

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω ω ω νων α α μη η ην **κ**

Ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα **κ** ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας **κ** χαρ

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε

σχε ρε ευ σαν τα α ζω ω ης **Δ** ι ι

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε **κ** ο εκ σου ου σαρ κω θει ει εις Θε

ος και α α ανθρωπος **Δ**

Α λ λη η λου ι ι α α α **κ** Αλ

λη η λου ου ι α **κ** **α** Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο **Θ**ε ος **Δ** **δ**

Α λ λη η λου ι ι α α α **κ** **α** Αλ

λη η λου ου ι α **κ** **α** Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο **Θ**ε ος **Δ** **δ**

Α λ λη η λου ι ι α α α **κ** **α** α Α

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α **π** **α** **χ**

Α α αλ λη η λου ου ι ι α α **κ** **α**

δο ο ξα σοι οι ο **Θ**ε ο ο ο ο ο ο ο

ο ος **π** **α**

Συναπτή μικρά.

Ἡ Ὑπακοή.

Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι, τὸ σῶμά σου αἰ γυναῖκες, Χριστέ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ οὐρανῷ τὰ ὄμματα, ἐκπέμπω μου τῆς καρδίας, πρὸς σὲ Σωτήρ· σῶσόν με σῆ ἐπιλάμψει.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς πταίοντάς σοι πολλὰ, καθ' ἐκάστην ὥραν, ὦ Χριστέ μου, καὶ δὸς πρὸ τέλους τρόπους, τοῦ μετανοεῖν σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἀγιάζειν, τὸ κινεῖν τὴν κτίσιν· Θεὸς γὰρ ἐστίν, ὁμοούσιος Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, τίς ἱκανὸς σῶος φυλαχθῆναι ἐκ τοῦ ἐχθροῦ ἅμα καὶ ἀνθρωποκτόνου;

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μὴ παραδῶς Σῶτερ τὸν σὸν δοῦλον· λέοντος τρόπον κατ' ἐμοῦ κινουῦνται, καὶ γὰρ οἱ ἐχθροί μου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ζωαρχία καὶ γέρας· πάντα γὰρ τὰ κτιστά, ὡς Θεὸς ὢν δυναμοῖ, συντηρεῖ ἐν Πατρὶ δι' Υἱοῦ δέ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, εἰκάσιν ὄρει τῷ ἁγίῳ·
οἱ οὐδαμῶς σαλεύονται, προσβολαῖς τοῦ Βελίαρ.

Ἐν ἀνομίαις χειῖρας αὐτῶν, μὴ ἐκτεινάτωσαν οἱ
θείως ζῶντες· οὐ γὰρ ἔἰ Χριστός, τῇ ῥάβδῳ τὸν
κλῆρον αὐτοῦ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, προσπηγάζει πᾶσα σοφία, ἔνθεν
χάρις Ἀποστόλοις, καὶ τοῖς ἄθλοις καταστέφονται,
Μάρτυρες, καὶ Προφῆται ὁρῶσι.

Προκείμενον.

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι ᾧ
ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε.

Στίχ. Κύριε, ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, σῶσον μὲ
ἐκ πάντων τῶν διωκόντων μέ, καὶ ῥυσαὶ μέ.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος ὁ αὐτός.

ⲉ Ⲅ ————— ⲕ ς

ν βυ θω κα τε στρω σε πο τε

—————

την φα ρα ω νι τι δα παν στρα τι αν η

—————

υ πε ρο πλος δυ να μις ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

σαρ κω θεις ο

λο γος δε την παμ μο χθηρον α μαρ τι ι
αν ε ξη λειψεν ο δε δο ξα σμε
νος Κυ ρι ος εν δο ξωςγαρδε δο ξασται

Τροπάρια.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων Ἄγαθέ, ᾧ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῇ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γάρ σοι ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου καὶ ἀσθενῆς διήλεγκται.

Λυτρωτῆς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἦν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἄγνη, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὄρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς εὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρα σου, ᾧ σὺν παρρῆσῖα πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Ἀγίας.

ᾠχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ ἄσω μελώδημα, τῇ Ἀθληφόρῳ Χριστοῦ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς ἀνακηρύττων, τοὺς πόνους οὓς ἤνεγκε, καὶ τὰ παλαίσματα.

Ἰάσεων ἀφθονα, ἡμῖν προχέεις χαρίσματα, τοῖς πίστει προστρέχουσιν, ἐν τῷ ναῷ σου Σεμνή, καὶ αἰτοῦσί σε, ἐκ βάθους καρδίας, καὶ πόθῳ τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζουσι.

Ναὸς ἐχρημάτισας, κατὰ τὸν θεῖον Ἀπόστολον, ἐν ᾧ περ ἠυδόκησε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐνοικῆσαί τε, καὶ ἐμπεριπατῆσαι, ψυχῆς καθαρότητι, Μάρτυς πολυάθλε.

Θεοτοκίον.

Οὐ κρύπτομεν Δέσποινα, τοῦ σοῦ ἐλέους τὴν ἄβυσσον, καὶ βρύσιν τὴν ἀφθονον, τῶν τεραστίων σου, καὶ τὸ πέλαγος, τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν πᾶσι δι' ἔλεον πολὺν ἐξέχεας.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ξην θησεν η ε ρημος ω σει

κρινον Κυ ρι ε η των ε θνωνσται ρευ ου

σα Εκ κλη σι α τη παρου σι α σου εν

η ε στερε ω θη η καρ δι α μου

Τροπάρια.

Ἡ κτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἡλλοιοῦτο βλέπουσα, ἐν εὐτελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων, μυκτηριζόμενον, τὸν ἐδράσαντα πάντα θείῳ νεύματι.

Ἐκ χοῶς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρί σου ἔπλασας, καὶ συντριβέντα πάλιν δέ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβάς εἰς ἄδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

ᾠ! πῶς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σταδίου, ἀθλοῦσα ἡ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τὸν τύραννον ἐξέστησε, δι' ἄκραν καρτερότητα· ἀνδρείως γὰρ ὑπήνεγκε, τὰ τῶν δεινῶν κολαστήρια.

Πανεύφημε μάρτυς Εὐφημία, εὐφήμοις ἐν ἄσμασιν αἰεὶ, σὴν μνήμην σου γεραίρομεν, τὴν σὴν

πλουτοῦντες λάρνακα, τὸ λείψανόν σου φέρουσαν, τὸ ἱερόν καὶ σεβάσμιον.

Ἀνδρείως κατέβαλες τὸν ὄφιν, τὸν μέγαν Σεμνή τὸν νοητόν, δυναμωθεῖσα χάριτι, Πατρὸς Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, τῆς ἀσυγχύτου φύσεως, καὶ τρισηλίου Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Ἐμνήσωμεν πάντες κατὰ χρέος, Μαρίαν τὴν Δέσποιναν ἀγνήν, τὴν μόνην ἀειπάρθενον· αὕτη γὰρ τὸ κεφάλαιον, τῆς σωτηρίας γέγονεν, ἡμῶν δι' ἄκραν καθαρότητα.

Συναπτὴ μικρά.

Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε· ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη. Ἄλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην

ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Συναπτὴ μικρά.

Κοντάκιον. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἄνέστης Σωτήρ, ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ἄδης ἰδῶν, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἄδάμ συναγάλλεται, καὶ κόσμος Σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε αἰί.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντα συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτήρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, καὶ κόσμος Σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε αἰί.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

Στίχοι

Δίκαζε μάρτυς τοῖς ὅροις, καὶ κειμένη,
Κυροῦσα πίστιν, ἧς ἐνήθλησας πόθῳ.
Θέσκελον ἐνδεκάτη Ὅρον ἐμπεδοῖ Εὐφημίη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Κινδέου τοῦ πρεσβυτέρου.

Ὁ ὅσιος Λέων, ὁ ἐν τῇ μάνδρα, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Μαρκιανὸς καὶ Μαρτυροκλῆς ὁ μὲν μαχαίρα, ὁ δὲ τοξευθεὶς τελειοῦνται.

Ὁ ὅσιος Νικόδημος, ὁ ἐν τοῖς ὀρίοις τῆς τοῦ Βατοπεδίου ἱεραῶς μονῆς ἀσκήσας, καὶ διδασκαλὸς τοῦ θείου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ χρηματίσας, διὰ τῆς κατὰ Χριστόν φιλοσοφίας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὡν ταῖς πρεσβείαις εἴημεν ἅπαντες περιφρουρούμενοι. Ἀμήν.

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Βου.

Ὠδὴ Α΄. **Ἄ** νοι ξω ω το στο ο μα

α μου ου ου και πλη ρω θη η σε ε ται

Πνευ μα α το ος **β** και λο ο γο ον ε ε

ρε ευ ξο ο μαι αι τη η βα α σι λι ι

δι Μη η τρι ι ι **β** και ο φθη σο ο

μαί αι **Δ** φαι δρω ω ω ως πα α νη η γυ

υ ρι ζωων **π** και α α σω ω γη η θο ο

Ο β' χορός: με ε ε νος τα α α αυ τη ης

τα θαυ μα α τα α **β λ**

Ὠδὴ Γ'. **Τ** ους σου ου ουους υ μνο ο λο ο

γουους Θε ε ο ο το ο ο ο κε **Δ** η

ζω ω ω ω σα α και αι α α α φθο νος

πη η η γη η θι α σον συγ κρο τη η

η σα α α α αν τα ας πνευ μα

τι ι κο ο ον στε ρε ε ε ω ω ω

ω σον **π** και εν τη η η θει α α δο

Ξη η η σου ου **Δ** στε φα α α α α

α α α α α α νων δο ο ο ο ξη ης

α ξι ω ω σο ον **Β** **λ**

Ὠδὴ Δ'. **Τ** ην α νε ξι ι χνι ι α στοον

θει ει α αν βου ου λην **Β** **λ** τη

ης εκ της Παρ θε νουσαρκω ω ω σε

ε ε ε ε ω ω ω ω ως σου ου του

ου υ υ ψι στουου ο ο προ ο φη η η

της Αβ βα α α κου ουμ **Δ** κα τα α

νο ο ων ε ε κραυγα α ζε Δο ο ξα α

τη δυ να α α α μει ει σου Κυ ρι ι

ε ε β λ

Ὠδὴ Ε΄.

Θ

ξε στη η τα συ υμ πα

αν τα α π ε πι τη η η θει α α

δο ο ξη η σου Δ δ συ υ υ γα α α

α αρ α πειει ρο γα α με Πα αρ θε ε

ε νε ε β λ ε σχες εν μη η η η η

τρα τον ε πι ι ι πα α αν τω

ων Θ ε ε ε ον και τε ε ε το

ο ο ο κας Δ δ α α χρο νο ον Υι ι ο ο

ον πα α σι ι τοι οισ υ μνου σι ι σε ε

ε ε σω τη η ρι ι ι ι α αν βρα βε ευ

ον τα α **β λ**

Ὠδὴ Γ'

Γην θει αν τα αυ τη ην και πα αν

τι ι μο ον τε λου ουν τε ες ε ε

ο ορ τη η η ην οι οι θε ε ο

ο ο φρο ο νε ες τη η η ης Θε ε ο

μη η η το ο ρο ος δευ τε τας χει

ρα α ας κρο τη σω ω ω με εν τον εξ

αυ τη ης τε ε χθε ε εν τα Θεε ο ον δο

ξα ζο ον τε ες **β λ**

Ὠδὴ Ζ'

Ουκ ε λα α α τρε ε ε

ε ευ σα αν τη κτι ι σει ει οι οι θε

ο φρο ο νες πα α ρα το ον κτι ι σα αν

α αν τα α β λ αλ λα α α α α πυ ρο

ος α πει ει λη ην αν δρει ει ω ως πα α τη

η σα αν τε ες χαι αι ρο ον τες ε ψα αλ

λο ον β λ Υ περ υ υ υ μνη η η

τε ε π ρ ο τω ων πα α τε ρω ων

Κυ ρι ι ο ος Δ και Θε ος ε ευ λο γη

η το ο ος ει ει β λ

Ὡδὴ Η΄.

Α χ ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου ου με εν τον Κυ ρι ι

ο ον β λ

Π αι αι αι αι δας **Δ** ευ α γει εις ε

εν τη κα α μι ι ι νω ω **Β** ο

το ο ο ο ο κος της Θε ε ο το ο

κου δι ε ε σω σα α το ο ο **Δ** το ο

τε με εν τυ που με νο ο ος νυ υν

δε ε ε ε νερ γου ου ου με ε ε ε

νος **π** την οι κου με ε νη ην α πα α

σαν α γει ει ρει ει ει ψα α α α αλ

λου ου ου ου σα αν το ον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ο ο ο ον υ υ μνει τε ε τα

α ερ γα α **π** και αι αι υ περ υ ψου

ου ου ου ου τε ε **Δ** εις πα αν τας τους

αι ω ω ω ω να α α α α ας **β λ**

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος
παρὰ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου. Ἦχος ὁ αὐτός.

ᾠδὴ Α΄.

Α νοι ξω το στο μα μου

και πλη ρω θη σε ται Πνευματος **β λ** και λο

γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι δι Μητρι **β λ**

και ο φθη σο μαι φαιδρωσπα νη γυ ρι ζων

και α σω γη θο μενος **ᾠδὴ Β΄ Χορός:** ταυτηστα

θαυ μα τα **β λ**

ᾠδὴ Γ΄.

Γ ους σου ους υ μνο λο γους

Θε ο το ο κε η ζω ω σα και α φθονος

πη γη **Δ** θι α σονσυγκρο τη σανταςπνευμα

τι κον στε ρε ω ω σον **π** και εν τη θει

α δο ξησουστε φα νων δο ξης α ξι ω σον **β**

Ωιδή Δ'. **Τ** ην α νε ξι χνι α στον

θει αν βου λην **β** της εκ της Παρ θε νου σαρ

κω σε ε ω ως σου του Υ ψι στου **π** ο ο προ

φητης Αβ βα κουμ **Δ** κα τα νο ων ε κραυ

γα ξε **Δ** δο ξα τη δυ να μεισου Κυ ρι ε **β**

Ωιδή Ε'. **Θ** ξε στη τα συμπαν τα ε

πι τη θει α δο ξη σου **Δ** συ υ γα αρ

α πει ρο γα με Παρ θε ε νε **β λ** ε σ χ ε ς

εν μη η τρα τον ε πι πα αν των Θε ον

και τε ε το κας α χρονον Υι ον **Δ δ** πα σι

τοις υ μνου σι σε **β λ** σω τη ρι ι αν βρα βευ

ον τα **β λ**

ᾠδὴ ΣΤ'.

Τ ην θει αν ταυ την και παν

τι μον τε λουντες ε ορ την οι θε ο φρονες

της Θε ο μη το ρος **π ρ** δευ τε τας χει ρας κρο

τη σω μεν **Δ δ** τον εξ αυ της τε χθε εν τα

Θε ον δο ξα ζοντες **β λ**

ᾠδὴ Ζ'.

Ο υκ ε λα α τρε ευ σαν τη

κτισει οι θεοφρονες παρα τον κτισαν

ταλλα πυροσ απειλην αν

δρειωσ πατησαντες χαιροντες εψαλλον υ

περ υμνηητε οτων πατερων Κυρι

ος και Θεος ευλογητοσ ει

Ωιδη Η'. **Α**ι νου μεν ευλογου μεν

και προσκυνου ου μεν τον Κυριον

Παι αι δας ευαγεις εν τη κα

μιλινω ο το οκοστης Θεο τοκουδι

εσωσα το ο τοτε μεν τυ που μενος

βλ νυν δε ε νεργου με ενος **π**την οι κου

με νην α πα σαν α γει ρει ψα αλλου ου
σαν **Δ** τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ
γα **π** και υ περ υ ψου ου τε εις παν τας τους
αι ω ω να α α α ας **β**

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Προκείμενον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεσάτω πνοὴ

β' χορός: πᾶσα τὸν Κύριον.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον. Εἶτα τό·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,

προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν.
Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ
κόσμῳ. Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ
ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ ὁ Ν΄ Ψαλμός. Ἦχος β΄.

Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Ἀρχιερέως.

δου ου γα αρ εν α νο μι

αις συ νε λη η η φθην και εν α ματ

τι αι αι αις ε κισ ση σε με η μη η

τηρμου

δου ου γα αρ α λη θει αν η

γα α πη σας τα α δη λα και τα

κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι ας

σου ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοιοι οι

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους. Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ

άνόμημά μου.

Ἄναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν,
ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Ἔτερα ἄργά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Δ ὁ ξα Πα α τρι και Υι υι ω και

α γι ω ω Πνευ μα τι ι ι ταις

των Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει

ει ει αις ε ε ε λε ε η η η

μων ε ξα α λει ψο ο ον τα πλη θη

των ε ε μω ω ων ε εγ κλη μα α α α

των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α α μη η ην ταις τηης Θε

ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πληθη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ε χ̄ λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειψον το

α νο ο μη η μα α μου

Α να στας ο Ι η σου ους α πο του

τα α α φου ου κα α θω ως προ ει ει ει ει

ει πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν

την αι ω νι ο ο ον ζω ην και αι με

ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δι Βου.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των

Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο

κονσε με γα α λυ νο μεν

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. "Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρμολογικὸν μέλος. Τοῦ αὐτοῦ.

Τ ἦν τιμιώωωω τεεεραντων

Χεερουβιιμ και ενδοξοτεε

ραν ασυυυγκριιιτωστων Σεε

ρααφιμ **β** **λ** τηναδιαφθοοορωσ

Θεεοον Λογοντεεεκουουου

σα αν **β λ** την ο ον τως Θε ο το

ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ νο ο

με εν **β λ**

ᾠδὴ Θ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Α πας γη γε νη η ης σκιρ τα

τω τω πνε ευ μα τι ι λα αμ πα α δου χου

με ε νο ο ος πα νη η γυ υ υ ρι

ζε ε ε τω ω ω δε **π ρ** α υ λω

νο ο ο ο ω ων φυ υ σι ις γε ραι αι

ρου ου σα α **β λ** την ι ε ρα αν πα α νη

η γυ υ υ ριν της Θε ο ο ο μη η

η η το ο ο ο ρο ο ος και αι βο

α α α α τω **Δ** **δ** Χαι αι ροι οις πα αμ μα

κα ρι ι στε ε **β** **λ** Θε ο το ο κε α

γνη η η η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε

ε ε **β** **λ**

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος
παρὰ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου.

Α παςγη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι

λαμ πα δου χου μενος **β** **λ** πα νη γυ ρι ζε

τω ω δε α υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι

ρουσα **β** **λ** την ι ε ραν πα νη γυ ριν της

Θε ο μη η ο ο ρος **Δ** **δ** και βο α α

α α α α τω και ροισπαμμα και ριστε

Θε ο το κε α γνη η α ει παρ θε νε ε

ε ε ε

Ἦχος β΄

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ β΄ χορὸς, τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ α΄ χορὸς· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἐψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

Ὁ β΄ χορὸς· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἐξαποστειλάρια. Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται, μή τις διαπιστεῖτω· ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γάρ, ἔπειτα καθωράθη, τοῖς εἰς ἀγρὸν ἀπιοῦσι· μύσταις δὲ πάλιν ὤφθη, ἀνακειμένοις ἑνδεκα· οὓς βαπτίζειν ἐκπέμψας, εἰς οὐρανοῦς, ὅθεν καταβέβηκεν ἀνελήφθη, ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα, πλήθεσι τῶν σημείων.

Τῆς Ἁγίας.

Ἦχος γ΄. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Καὶ θανοῦσα ζωηρόν, αἱμάτων μύρον ἔβλυσας, ὡς ἐν Θεῷ ζῶντι ζῶσα, καὶ τῶν δογμάτων τοῦ Χριστοῦ, τὰς πλάκας ταῖς ἀγκάλαις σου, Εὐφημία κατέχεις· διὸ εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν Ἄγνη, καταφυγὴν καὶ δύναμιν, καὶ βοηθὸν σε παρέσχεν, ἐν ταῖς θλίψεσιν ἡμῶν, καὶ ἐν ταῖς περιστάσεσι, πάντα οὖν ἡμᾶς ῥῦσαι, ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Π α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ

ρι ον εκ τω ω ων ου ρα α νων αι αι νει

ει ει τε α αυ τον εν τοι οι οις υ ψι ι

στοις Σοι οι πρε ε πει υ μνος τω ω

ω Θεε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ το ο πα αν τες οι αγ

γε ε λοι α αυ του αι νει τε αυ το ον

πα α σαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου

ου Σοι οι πρε ε πει υ υ μνος τω

ω ω Θεε ε ε ω

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

ᾠχος Βαρύς.

ο ον Δε ε ε

ε ε ε ε σπο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

η η η η η η η ην και Α α

α α α α α α α ρ χι ι ι ι

ι ι ι α ρ χι ε ρ ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α α α α α α α α α α

η η η μω ω ω ζω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ων Ky υ υ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ε Ky υ ρι ι ι ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε

φυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ λα α α φυ υ λα α ατ

τε ει ει ει ει ει ει εις πο ο ολ

λα α α α γα α α α α α α α α

α α α γα α α α α α α ε ε υε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε σπο ο ο Δε ε σπο ο ο τα π

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α π α α

α α α α α α α α α α α α

α π

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Π α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι
σις σε δο ξα ζει Κυ υ υ ρι ε
ο τι δι α του Σταυρου τον θα α να α τον
κα τη η ηρ γη η η η σας ι να δει
ξη ης τοις λα α οις την εκ νε κρων σου Α να
στα α σιν ω ως μο νος φι λα α αν
θρωω ω ω προς

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ε ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι

Δ πως οιστρα τι ω ται α πω λεσαν τη ρου

ουντες το ον Βα α α σι ι λε ε ε

α β δι α τι γαρ ο λιθοςουκ ε φυ

λα ξε την πετρααντης ζω ω ης β η τον

τα φε εν τα δο ο ο ο τω ω ω ω σαν

Δ η α να σταν τα α α προσκυ νει ει ει

τω ω ω ω σαν β λε γον τε ε ε ες συν

η η μιν Δ Δο ξα τω πληθει των οι κτι ιρ

μω ω ω ν σου Σω ω τηρ η μων δο ο

ο ξα α α α σοι Δ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,

αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χ αἰ ρε τε λα οἱ και α γαλ λι ι α

α α σθε **Δ** Αγ γε λος ε κα θι σεν

εις τον λι ι ι ι θον του ου μνη η η

μα α α τος **Β** αυ τος η μας ευ ηγ γε

λι σα α το ει ει πων **Δ** Χρι στος α νε στη

εκ νε κρων ο Σω τη η ηρ του ου κο ο ο

σμου **Β** και ε πλη ρω σε τα συμ παν τα

α ε ε ευ ω δι ι ας Χαι ρε τε λα

οι οι οι και αι α γαλ λι α α α α

σθε **Δ**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Α γ γε λος μεν το Χαι ρε προ της σης

συλ λη ψεως Κυ ρι ε τη Κε χα ρι τω

με ε ε ε νη ε κο ο ο μι ι ι ι

σεν **β** Αγ γε λος δε τον λι θον του εν

δο ξου σου μνη μα τος εν τη ση Α να

στα α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι

σεν **β** Ο με εν αν τι της λυ πης ευ φρο

συ νης συμ βο λα α α μη νυ υ ων **Δ**

ο δε ε αν τι θα να του Δε σποτηνζω ο

δο την κηρυττων η ημιν Διοβο

ωμεν σοι οι Ευεργετατων αα

παααντων Κυριεδοοο

ξαααα σοι

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἁγίας.

ᾠχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Χαίροις παρθενομάρτυς Χριστοῦ, ἡ ἐξ Ἐώας ὡς ἀστὴρ ἀνατείλασα, καὶ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην φωταγωγοῦσα φαιδρῶς, ψυχῆς διαυγείᾳ καὶ φαιδρότητι, δι' ἧς θεῖον θέσπισμα, τῶν Πατέρων κεκύρωται, καὶ κατηργήθη, Εὐτυχοῦς γλῶσσα βλάσφημος Διοσκόρου τε, τοῦ δεινοῦ καὶ παράφρονος· Χαίροις ἡ ἀποστάζουσα, κρουνοὺς τῶν αἱμάτων σου, καθαρτικοὺς μολυσμάτων, ἐκ τῶν ἁγίων λειψάνων σου, Χριστοῦ τῇ δυνάμει, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοή

αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Δεῦτε τῆς Ἀθλοφόρου Χριστοῦ, μέτ' ἐγκωμίων τελουμένην πανήγυριν, ὀρῶντες συνευφρανθῶμεν, πνευματικῶς ἐν χαρᾷ, καὶ πανευφροσύνως ἐορτάσωμεν· αὐτῇ γὰρ κατέβαλε, τὸ ἀγέρωχον φρόνημα, τῶν τυραννούντων, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ὅθεν ἤρατο, κατ' αὐτῶν μέγα τρόπαιον. Ταύτην γοῦν εὐφημήσωμεν, εὐφήμοις ἐν ἄσμασι, τὴν καλλιπάρθενον κόρην, τῆς εὐφημίας φερώνυμον, Χριστὸν δυσωποῦντες, τοῦ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ καθύθυνεν τὰ διαβήματά μου.

Ὅρους παραλαβοῦσα σεμνή, ἔνδον τοῦ τάφου, εὐσεβῶν κακοδόξων τε, κατεῖχες ἐν ταῖς χερσί σου, ὃν οἱ Πατέρες καλῶς, ἄνωθεν πνευσθέντες συνεξέθεντο, τὸν δὲ κατεπάτησας, ὡς ψευδῆ καὶ ἀντίθεον, τῶν κακοδόξων, οὓς εἰς τέλος κατήσχυνας· ὅθεν ἅπαντες, εὐσεβῶς εὐφημοῦμέν σε, χαίροντες ἐν τῇ μνήμῃ σου, οὓς μάρτυς ὁ πρόεδρος, ὁ ἱερὸς Βυζαντίων, ἐπισυνήγαγε σήμερον· διὸ τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσώπησον δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ᾠή Γα^φ

Δ ο^σ ξα Πα τρι ι ι και Υι υι

ω^κ και αι α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α

α α τι ι^π

Τ ης Μαγ δα λη νη η ης Μα ρι ι ι

α ας^π την του Σω τη η η η ρος^κ

ε ε ε ε ευ α α αγ γε ε λι ι ζο

με ε ε ε νη ης^π εκ νε κρων Α να

στα α σι ι ιν και αι εμ φα α α νει

αν^κ δι α πι στου ου ουντες οι Μα θη

η ται^κ ω νει δι ζο ον το το ο ο

τη ης καρδιαι α ασκληρον ^π_α

αλλα τοις ημεις οις καθοπλισθη ε

εν τε ες και θαυμασισι ^κ_α προς το

κηρυγμα ααααπεστε εεελοο

ον το ο ^π_α και συυμεν Κυυυ

ριε ^κ_α προστον αρχιφωτον ανεε

ληηηηηηηφθηης Πατεεε

ραα ^π_α οι δε εκηρυχτη το ο ο ον

παντααχου τον λοοογον ^κ_α τοις

θαυμασιπιστουου μεεενοι

οι ^π_α Διο οι φωωτισθεντες διι

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται **β**

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν **β** δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν **Δ** ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι **Δ**

Του̃ αυ̃του̃.

Ἦχος ᾠ̇ ᾠ̇ Γα̇

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως **κ**

Δο ξα εν υ ψι ι στοις Θε ω και ε πι

γης ει ρη νη εν ανθρωποις ευ δο κι ι

α ^Γ ρρ

Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ

σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα

ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

δο ο ξαν ^Γ ρρ

Κ υ ρι ε βα σι λε ευ ε που ρα νι ε

Θε ε Πα τερ παν το κρα α τος ^π ρρ Κυ ρι ε

Υι ε μο νο γε νε ες Ι η σου Χρι στε

και Α γι ον Πνεευ μα ^Γ ρρ

Κ υ ρι ε ο Θε ο ος ο α μνος του Θε

ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι

ρων την α μαρ τι ι αν του κο ο σμου ^π ε

λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ

τι ι ας του κο ο σμου ^Γ ^{αα}

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μω ων ο

[♀] κα θη με νος εν δε ξι α του Πα τρος και

ε λε η σον η μας ^Γ ^{αα}

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ

[♀] ει μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις

δο ξαν Θε ου Πα τρος Α μην ^Γ ^{αα}

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο

γῆ σωσε καὶ αἰνεσω τὸ ὄνομα

σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰ

ῶνα τοῦ αἰῶνος

Καταξίωσον Κυριε εν

τη ημερα ταυτη αναμαρτη

τους φυλαχθη η ναι η μας

Ευλογητος ει Κυριε ο

Θεος των Πατερων ημων και αι

νε τον και δεδοξαμενον το ὄνομα

σου εἰς τοὺς αἰῶνας Ἄμην

Γεενοιτο Κυριε το ελε

ος σου εφ η μας κα θα περηλ πι σαμεν ε

πι σε ^Γ 99

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον

με τα δι και ω μα τα α σου ^Γ 99

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα

ξον με τα δι και ω μα τα α σου ^Γ 99

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης

η μιν εν γε νε α και γε νε α [♀] Ε

γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον με

ι ασαιτην ψυ χηνμου ο τι η μαρ το ον [♂]

σοι ^Γ 99

Κ υ ρ ι ε π ρ ο ς σ ε κ α τ ε φ υ γ ο ν δ ι δ α ξ ο

ο ν μ ε τ ο υ π ο ι ε ι ν τ ο θ ε λ η μ α σ ο υ ο τ ι σ υ

ει ο Θ ε ο ο ς μ ο υ ^Γ 99

Ο τ ι π α ρ α σ ο ι π η γ η ζ ω η ς ε ν τ ω

φ ω τ ι σ ο υ ο ψ ο ο μ ε θ α φ ω ς ^Γ 99

Π α ρ α τ ε ι ν ο ν τ ο ε λ ε ο ο ς σ ο υ τ ο ι ς

γ ι ν ω σ κ ο υ σ ι ι σ ε ^π 99 Α γ ι ο ς ο Θ ε ο ο ς

Α γ ι ο ς ι σ χ υ ρ ο ς Α γ ι ο ς α θ α ν α

τ ο ς ε λ ε η σ ο ν η μ α ς ^Γ 99

Δ ο ξ α Π α τ ρ ι ι κ α ι Υ ι ω κ α ι Α γ ι

ω Π ν ε υ μ α τ ι ^Γ 99

Κ αι νυ υν και α ει ει και εις τους αι

ω ναστων αι ω τωνων **Α** μην **Γ**
ρρ

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

Χ
Γ
μας **ρρ**

Α γι ο ος ο Θ ε ε ο ο ος **♀**
κρ

Α α α γι ο ος ι ι σχυ υ υ υ

π
ρ
ρο ος **ρ**

Α γι ος α θα α να α το ος ε λε

η σο ο ο ο ον η η η μα α α α

Χ
Γ
α α α α ας **ρρ**

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω **♀**

γε γο νεν ^κ _α Α σωμεντω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης η

ημων ^π _α κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον

θα να τον ^κ _α το νι κος ε δω κεν η μιν και

το με γα ε λε ο ο ο ο ο ο ο ος ^γ _α

Ἐτέρα τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ᾠή Γα

Δ ο ξα α σοι τω δει ει ξα αν τι το ο

φω ως δο ο ξα α εν υ ψι ι ι

στοι ο ις Θε ε ω ^κ _α και ε πι γης ει ει

ρη η η νη ^γ _α εν αν θρω ποις ε ε

ευδοκία α α **Γ**
δ

Υ μνουμε εν σε ευ λο γου με εν σε **Γ**
δ

προ σκυ νου ου με εν σε δο ξο λο ο

γου με εν σε **Κ** **κ** ευ χα ρι στου ου ου με

ε ε εν σοι **Δ** **δ** δι α την με γα λη η η η σου

δο ξα αν **Γ**
δ

Κ υ ρι ι ε ε ε ε Βα σι ι λευ ε

που ρα νι ε Θε ε ε ε Πα τερ Πα αν

το κρα α α τος **Π** **π** Κυ υ ρι ι ε Υι

ε μο νο γε ε νες **Κ** **κ** Ι η σου ου Χρι

ι στε και α γι ι ι ον Πνευ μα α **Γ**
δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε ο Θ ε ε ο ς **Γ**
δ

ο α μ ν ο ο ς τ ο υ Θ ε ε ο υ **κ**
λ ο

Υ ι ο ο ς τ ο υ Π α α τ ρ ο ς **γ**
δ ο α ι α ι

α ι α ι ρ ω ν **κ**
λ τ η ν α α μ α ρ τ ι ι α α ν

τ ο υ κ ο ο ο σ μ ο υ **π**
ρ ε λ ε ε η η σ ο ν

η η μ α ς **Γ**
δ ο α ι α ι α ι ρ ω ν **Δ**
ρ τ α ς α

μ α ρ τ ι α α α ς τ ο υ κ ο σ μ ο υ **Γ**
δ

Π ρ ο σ δε ε ξ αι τ η ν δε ε η η σ ι ν η η

μ ω ν **Γ**
δ ο κ α θ η η η μ ε ε ε ε ν ο ς

Δ
ρ εκ δε ξ ι ω ω ω ν τ ο υ Π α α τ ρ ο ς **κ**
λ

κ αι ε λ ε ε η η σ ο ν η η μ α ς **Γ**
δ

Ο ο τι ι συ ει μο νος α α γι

ι ος **Γ** συ ει μο νος Κυ ρι ι ος **κ** **λ** Ι

η σους Χρι ι στος εις δο ο ο ο ξαν Θε

ου Πατρος α α μην **Γ** **δ**

Κ αθ ε κα α α α στην η με ε

ε ραν ευ λο γη σωω σε **κ** **λ** και αι νε

ε ε ε σω το ο ο νο μα α α σου **π** **ρ**

εις τον αι ω ω ω να και εις τον αι ω

να του ου ου αι ω νο ος **Γ** **δ**

Κ α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε **Γ** **δ**

εν τη η με ε ρα τα α α α αυ

τη **κ** α να μαρ τη η η η τους φυ

υ λα χθη η η ναι αι η η μας **δ**

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε

ε ε ο Θε ε ος **δ** των Πα τε ε ε

ρω ων η η η μων **Δ** και αι αι αι νε ε

τον **δ** και δε ε δο ο ξα σμε ε ε νο

ον **π** το ο νο ο ο μα α α σου ου **κ**

εις του ους αι ω ω ω να ας α α

μην **δ**

Γ ε νοι το ο ο Κυ ρι ι ε **δ** το ε

λε ο ος σου εφ η η μας κα θα α α

α περ ηλ πι σα με εν ε ε πι ι σε **Γ**
δ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ε δι

δα α α ξο ο ον με **κ** τα α α δι και
λ

ω ω ω μα τα σουου **Γ**
δ

Κ υ ρι ι ε ε κα τα φυ υ γη **Γ**
δ

ε γε νη η η θης η η μιν **γ'** εν
δ

γε νε α και γε νε α α **Γ** ε γω ει
δ

πα Κυ υ ρι ι ε **π** ε ε ε λε ε η η
ρ

σο ο ο ο ον με **κ** ι ι α α σαι αι
λ

την ψυ χην μου ο τι η η η μαρ τον σοι

οι **Γ**
δ

Κ υ ρι ι ε ε προ ος σε κα τε ε

φυ υ γον **Γ** δι δα α ξο ο ο ο ον με

κ
λ του ποι ει ει ν το θε λη μα α α σου

ου ο τι συ υ ει ο ο ο **Θ**ε ος μου **Γ**

Ο τι ι πα α ρα α σοι πη γη η

ζω ω ης **Γ** εν τω φω τι ι ι ι σου ο

ψο ο ο με ε θα α φως **Γ**

Π α ρα α α τει ει ει νον **Δ** το

ε λε ε ο ο ος σου ου ου τοι οις γι

νω ω σκου ου σι ι ι ι σε **Γ**

Α γι ο ο ος ο **Θ**ε ε ος **Α** γι

ο ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ι ο ος

α α θα να τος ε ε λε η σο ον η

η μας

ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ι ω και

α γι ω Πνε ευ μα α τι

και νυ υ υν και α α ει και ει εις

τους αι ω ω ω νας των αι ω ω νω ων

α α μην

γι ι ο ος α α θα να α το ος

ε ε λε η σο ον η η μας

α α α α α γι ι ι

ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي
١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١

ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي
١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١

ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي
١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١

ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي
١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١

ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي
١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١

ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي
١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١

ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي
١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١

ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي
١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١

ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي
١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١

ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي
١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١

ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي ي
١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١ ١

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α Α θα να το ρο

ο ο ος ζ' ε λε η η σο ο ον η η

η η μα α α ας δ

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν κ' Α σωμεντω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης η

ημων π' κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον

θα να τον κ' το νι κος ε δω κεν η μιν και

το με γα ε λε ο ο ο ο ο ο ο ος

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η̣.

Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε η σ ο ν **ν̣ δ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν **β̣ λ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν **Δ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν **Δ̣ δ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η η σ ο ν **β̣ λ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε ε η σ ο ν **ν̣ δ̣**

ϸ ο ι Κυ ρ ι ε **ν̣ δ̣**

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον **δ**

Κ
υ ρι ε ε ε ε λε ε η η

σον **δ**

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον **δ**

Κ
υ ρι ε ε ε ε λε η σον **δ**

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον **δ**

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον **δ**

Τυπικὰ παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στάσις Α΄.

Ἔγχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Ἀ μὴν εὐλογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν

Κυρίον εὐλογητός εἰ Κύριε εὐ

λόοο γειεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον

ὄν ^πκαὶ πάντα ἐν τὸ ὄνομα τοῦ

ματὸ ἀγιόν αὐτοῦ ^νδ̣

Εὐλογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ

μη ἐπιλανθάνου πάσας τὰ πό

δοσεις αὐτοῦ ^νδ̣

Τὸν εὐλίτευον τὰ πάσας τὰς

α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα

σας τας νο σου σου

Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω

 η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε

ει και οι κτιρμοις

Τ ον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα

θοις την ε πι θυ μι αν σου α να και νι

σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

και κρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις

Ε γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

του τω Μω υ ση π τοις υι οις Ι σρα ηλ τα

θε λη μα τα αυ του ν δ

Ο ι κτιρμων και ε λε η μων ο Κυ

ρι ος β λ μα κρο θυ μος και πο λυ ε λε

ος π ουκ εις τε λος ορ γι σθη σε ται

ου δε εις τον αι ω να μη νι ει ν δ

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε

ποι η σεν η μιν ρ κ ου δε κα τα τας α

μαρ τι ας η μων αν τα πε δω κεν η μιν ν δ

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα

νου α πο της γης β λ ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος

το ελεος αυτου επι τους φοβου μενους

αυτον **δ**

Καθουσον απεχουσιν ανα το λαι

αποδυσμων εμαα κρυνεν αφη

μωντας α νομι ας ημων **δ**

Καθως οικτειρει πατηρ υιους **π**ω κτει

ρη σε Κυριος τους φοβου μενους αυτον

οτι αυτος εγνωτο πλασμα ημων ε

μνησθη οτι χους εσμεν **δ**

Ανθρωπος ωσει χορτοος αι ημε

ραι αυτου ου ωσει ανθος του αγρου ουτως

ε ξαν θη σει ^ν δ

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω καιουχ

υ πα αρ ξει ^α και ουκ ^κ ε πι γνω σε ται ε

τι τον το ποναυ του ^ν δ

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α

πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος

ε πι τους φο βου με νους αυ τον ^ν δ

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε

πι υι οις υι ων ^β τοις φυ λασ σου σι την

δι α θη κην αυ του ^π και με μνη με νοις των

εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας ^ν δ

Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω ο υ ρ α ν ω η

τ ο ι μ α σ ε τ ο ν θ ρ ο ν ο ν α υ τ ο υ ο υ κ α ι η β α

σ ι λ ε ι α α υ τ ο υ π α ν τ ω ν δ ε σ π ο ζ ε ι **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ ε ς

ο ι Α γ γ ε λ ο ι α υ τ ο υ δ υ ν α τ ο ι ι σ χ υ ι π ο ι

ο υ ν τ ε ς τ ο ν λ ο γ ο ν α υ τ ο υ **β** **λ** τ ο υ α κ ο υ σ α ι τ η ς

φ ω ν η ς τ ω ν λ ο γ ω ν α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α σ α ι

α ι δ υ ν α μ ε ι ς α υ τ ο υ **α** **κ** λ ε ι τ ο υ ρ γ ο ι α υ τ ο υ

ο ι π ο ι ο υ ν τ ε ς τ ο θ ε λ η μ α α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ α

τα ερ γα αυ του ^π εν παν τι το πωτης δε σπο

τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ^δ

Α ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι ^δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων ^δ Α μην ^δ

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το Α γι ον αυ του ^δ Ευ λο γη τος ει

Κυ ρι ε ε ε ε ε ^δ

Μέλος ἄργόν.

Ε υ λο ο γει η ψυ υ χη η η μου

ου τον Κυ ρι ο ον και πα αν τα τα εν

το ο ο ος μου το ο ο ο ο νο

ο ο ο μα το Α γι ι ι ι ον α αυ του

ου ου **Δ** Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε

ε ε ε **Δ**

Στάσις Β'.

Δ Ηχος **Δ**ι

Α ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω

Α γι ω Πνευ μα τι **Β** Αι νει η ψυ

χη μου τον Κυ ρι ον **Δ** αι νε σω Κυ

ρι ον εν τη ζω η μου ψα λω τω Θε ω

μου ε ως υ παρ χω

M η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας

ε πι υι ους αν θρω ω πων οις ουκ

ε στισω τη ρι α

E ξε λευ σε ται το πνευ μα αυ του

και ε πι στρεψει εις την γην αυ του

E ν ε κει νη τη η με ρα α πολουν

ται παντες οι δι α λο γι σμοι αυ του

M α καρι ος ου ο Θε ος Ι α κωβ

βο η θος αυ του η ελ πις αυ του ε πι

Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

τον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και

την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν

αυ τοις

τον φυ λασσον τα α λη θει αν εις τον

αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α

δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φηντοις

πει νω σι

Κυ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους

Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α

νορ θοι κα τερραγ με ε ε νους Κυ ρι

ος αγαπα δι και αι ους **Δ** Κυ ρι ος φυ

λασσει τους προση λυ τους **Β**

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη ψε

ται και ο δον α μαρ τω λων α φα νι

ει **Δ**

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι

ω να **Δ** ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

αν και γε νε αν **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην **Δ**

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γοστου Θε

ου α θα να τος υ παρ χων και κα τα δε

ξα με νος δι α την η με τε ραν σω τη

ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α γι

ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου

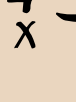

Μα ρι ας α τρεπτωσεν αν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη σας Εις ων της α

γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο

με νος τω Πα τρι και τω α γι ω Πνευ μα

τι σω σον η μα α ας

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος ————— Πά.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Τ ην φω νην σοι προ σα γο μεν του Δη

στου και βο ω μεν σοι **π** Μνησθη τι η μων Σω

τηρ εν τη Βασι λει α σου **π**

Στίχ. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Τὸν Σταυρὸν σοι προσάγομεν, εἰς πταισμάτων συγχώρησιν· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν κατεδέξω Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Προσκυνοῦμέν σου Δέσποτα, τὴν ταφὴν καὶ τὴν ἔγερσιν, δι' ὧν ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώσω, τὸν κόσμον Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Τῷ θανάτῳ σου Κύριε, κατεπόθη ὁ θάνατος, καὶ τῇ ἀναστάσει σου Σῶτερ, τὸν κόσμον διέσωσας.

Τῆς Ἀγίας.

ᾠχος δ'. Τὴν θείαν ταύτην.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ὡς ἄνθος χόρτου ἢ πάνσεμνος, ὀρῶσα Εὐφημία ρέόμενα, πάντα τὰ γῆινα, δίκην σκυβάλων κατέπτυσεν, ἵνα Χριστὸν κερδήσῃ, ὄνπερ ἐπόθησε.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Καθεῖλες Κόρη τὸν δράκοντα, τὸν μέγαν καὶ πολλὰ ἐπαιρόμενον, καὶ κατεβύθισας, ἐν τοῖς κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου, τὸν καθ' ἡμῶν δολίως μηχανευόμενον.

Δόξα.

Ὁρῶντες Μάρτυς ὡς ἡδυσμα, ἐν μέσῳ σου τὸ λείψανον κείμενον, τὸ ἱερώτατον, πνευματικῶς εὐωχοῦμεθα, ἁγιασμὸν καὶ ῥῶσιν ἀπαρούμενοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ξενίζεις πάντας τῷ τόκῳ σου, Παρθένε Παναγία
Θεόνυμφε, ὦ! πῶς ἀπείρανδρος, οὔσα πρὸ τόκου
γεγέννηκας, καὶ μετὰ τόκον πάλιν ἔμεινας ἀφθορος.

Εἴσοδος.

Ἀντίφωνον α'. ᾠχος β'.

Στίχ. α' Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ
ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β' Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ
τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Στίχ. γ' Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ
ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀντίφωνον β'. ᾠχος β'.

Στίχ. α' Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β' Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις
οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ' Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς

μακρότητα ἡμερῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενῆς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ΄. ᾠχος β΄.

Στίχ. α΄ Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστὲ, ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. β΄ Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ· ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος β'.

Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τῆς Ἀγίας.

ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

Λίαν εὐφρανας τοὺς ὀρθοδόξους, καὶ κατήσχυνας τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία Χριστοῦ καλλιπάρθενε· τῆς γὰρ Τετάρτης Συνόδου ἐκύρωσας, ἃ οἱ Πατέρες καλῶς ἐδογματίσαν, Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Ναοῦ.

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. ᾠχος α'.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐαγγελισμοῦ. ᾠχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τῶν Ἁγίων πάντων. ᾠχος α΄.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Βλαστοὺς εὐαγγελίου καὶ καρποὺς ἀμαράντους, χοροὺς ἁγίων Πάντων εὐφημήσωμεν πάντες, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, μιμούμενοι αὐτῶν τὰς ἀρετάς, καὶ ἀγῶνας τοὺς γενναίους, ἀπὸ ψυχῆς συμφώνως ἀνακράζοντες· δόξα τῷ στεφανώσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ ἁγιάσαντι· δόξα τῷ ἐν τῇ γῆ καὶ οὐρανῷ ὑμᾶς δοξάσαντι.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σὲ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρῤῥησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος β΄.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἣ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Ὁ Τρισάγιος Ὑμνος.

ᾠχος β'.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ').

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Διάκονος: Δύναμις.

Ὁ α' Χορὸς ἀργῶς: Δύναμις. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος
Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ σύνηθες.

Ἄ Ν ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ηι ι ι ι ι

ι ι ι ις Α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

γι ι ι ι ι α α α γι ι ο ο

ο ο ο ο ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο

ι ι ο ο ο ο ος α θα α α

α α α α α α α να α α υε

α θα να το ο ο ο ο ο ος ε

ε λε ε ε ε η η η ε λε η η σο

ο ο ο ο ο ον η η η

μα α α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

γι ι ο ο ο ο ος Α θα α α α

α α α α α α α α α α Α θα

α να α α τος ε λε ε ε ε

λε ε ε η η σο ον η μα α α

α α α α α α α ας

Γεωργίου Πρωγάκη.

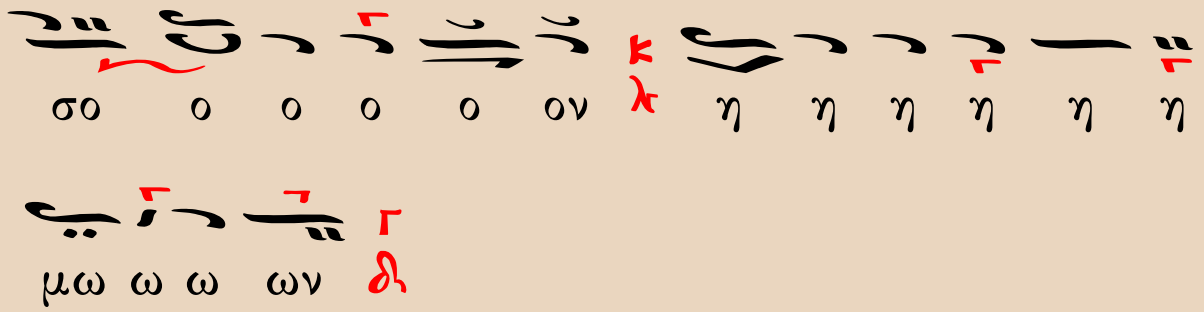
Ἦχος πλ. Δ'. Γ **Κ** υ ρι ε σω ω ω

σον του ους ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ

σε ε βει ει ηει ει ει ει εις

Κ αι αι αι αι ε ε πα α α α α

α α α κου ου ου ου ε πα α κου

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος β΄.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς

Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 6:1-10

Ἀδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν, μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς. Λέγει γάρ· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι· ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος· ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας. Μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία, ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ· διὰ τῶν ὀπλῶν τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοούμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς

ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ
μὴ θανατούμενοι, ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες,
ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν
ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες.

Ἀλληλούϊα. ᾠχος β'.

Στίχ. Ἀγαθὸν τῷ ἑξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, καὶ
τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Εἰς τὸ Εὐαγγέλιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄ
99 Δ

ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο 99 Δ ο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι

ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι 99 Δ

Χοροστασία Ἀρχιερέως τὸ κάτωθι ὑπὸ
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἄ 99 **Ε** ις πολ λα α α α α α α
α α α α α α α α χα α **β** 9 ε ε
ε ε ε ε ε τη η **Δ** 99 Δε ε ε
ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α
α α α α α α α α α α
α α α α α α **Δ** 99

Ἑμέτερον.

Ἑχος **Δ**ι.

Ο ι οι οι τα α α α α α α
γα α α α α α α α Χε ε ε
ε ε ε **υ**ε ε ε ε ε **Δ** 99 ε ε ε

ε χε ε ρου ου βι ιμ μυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ μυ υ στι κω ω ω ω ω ω ω

ει κο ο νι ι ι ζο ο ον τε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι τη

ζω ω ο ποι οι ω ω ω Τρι α

α α α α α α α α α α α α

ιε ε τρι α α α α α α α δι ι

τον τρι σα α γι ι ο ον υ υ υ μνονπρο

σα α α δο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ες πα α α α α α α σαν νυν

βι ο ο τι ι κη η η η η η η η

η ην α πο θω ω ω ω με ε θα

α α με ε ε ε ρι ι ι ι

ι ι ρι ι πασαν με ε ρι ι μνα αν

ω ως το ον βα σι λε ε ε ε

α α των ο ο ο λων υ πο δε ε

ξο ο ο με ε ε νοι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι

αι αις Α αγ γε λι ι καις α ο

ρα α α τως δο ρυ φο ρου ου με ε νο ον

τα α α ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ιν Αλ λη λου ου ου ου ι

α α α α α α α α α α

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.
Ἦχος ὁ αὐτός.

ο ι οι οι οι τα α α α α α

α α α α α α α α Χε ε

ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου Χε ε ρουου βι ιμ

μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ μυ υ στι ι ι

κω ω ω ω ω ω ω ω ω ως ει

κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

λι λι λι λι λι ελ ελ κο ο νι

λι λι λι λι λι λι λι λι ελ κο νι λι λι

ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι και αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο

ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω

ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Τρι α α α α α α α α α

α α α α α α α α α ρα α α

α α Τρι α α α α α α α α

α α α α υε ε Τρι α α α α α

α α δι τον τρι σα γι ι ο ον

υ υ υ μνον προ σα α α α α α α

α α α α α προ σα α α δο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες πα

α α α α α α α α α α α α α α

α α σα αν την βι ι ω ω ω τι

ι ι ι ι ι ι ι βι ω ω τι ι κη

ην α πο θω ω ω με ε ε θα με

ε ε ρι ι μνα α α α α α α α α

α αν

ς τον Βα σι ι λε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι

λε ε ε ε ε α α α α α α α

α α α α των ο ο ο ο ο λω ων

υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι

αις Α αγ γε ε λι ι και αις α

ο ρα α α τω ως δο ρυ φο ρου ου ου

με ε ε νον τα α α ξε ε σι ιν Αλ

λη λου ι α α α α χ α α α α

α

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

‘Ο Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τον δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α΄ Χορός· Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς· Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β΄ Χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς· Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α΄ Χορός· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β΄ Χορός· Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς· Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α΄ Χορός· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς· Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β΄ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α΄ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β΄ Χορός· Σὲ ὕμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τὸ σύνηθες.
Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Δι.

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως μα α α κα α ρι

ζει ει ει ν σε τη ην Θε ε ε ο

το ο ο ο ο κο ον την α ει μα

κα α ρι στο ο ον και πα να μω

ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η

η η μω ω ω ων Τη η ην τι μι ι

ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συγ κρι ι τως των Σε ε ρα

α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν

την ο ο ο ον τω ω ως Θε

ε ε ε ο τον σε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε εν

ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι το ον Κυ

υ υ υ ρι ι ο ον π ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ

τω ω ω ω ω ων ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

π ου ου ου ου ου ου ε εκ τω ων ου

ου ου ου ου ου ου ρα α α α ε εκ των ου

ου ου ου ρα α α νω ων π Αλ λη λου ι

α α α α α α α π

Ἔτερον Δανιὴλ Πρωτοψάλτου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Α ἰ αἰ νει εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ χεἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ χεἰ

εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

εἰ χεἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ

ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ρⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ

ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ

ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ

ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ

Kυ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ

ⲓ ρⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ρⲓ

ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ

ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ

ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ

ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

γα α γα α α υε υε γα γα α

υε ε ε ε ε ε υε γα α γα α α

υε ε υε γα γα α υε ε υε γα γα

α α υε ε τα υε γα υε υε γα γα

α υε ε ε υε γα α α α γα α

υε ε Αλ λη λδ δ δ δ δ δ

δ δ δ δ δ δ δ ι α α α α

α α α α α α α α α α α

α

Ἔτερον Μανουήλ τοῦ παλαιοῦ.

Ἦχος Βου

Α ἰ αἰ αἰ νει εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

εἰ εἰ εἰ χ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ τε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε το ο ο

ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι χ ι ι ι τον κυ υ ρι ι

ο ον ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ τω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ων ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ρα α α α νω ω ω ω ω ω

χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ων ε ε ε εκ τω ω ω ω

ων ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ρα α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

ε εκ των ου ου ου ρα α νω ω ων

γα α χα α α α α α α χα α α α

α α α α α λλε ε ε ε ε βου

ου ου ου ου ου ε ε υε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α

α α α υε ε υε ε ε χε ε ε

ε ε ε ρα α α ρα α α α α α

α α λλη η η η η η η η η η

η λου ου ου ου ου ου ι ι ι ι

α α α α α ρα α α α α α α α α

α α α α λλη η η η η η η η

η η χη η η η η ηη η η η η η

η η η χη η η η η η η η η η η η

η η γα α γα α α α α α λλη

η α α λλη λου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου αλληλουου ι ι

ι ι α α α α α α α α α α α με ε

ε ι ι α με γα α γα με ε ε ε χε

ε ε ε γα α α α α α με ε ε ε

γα α α α α α α με ε ε ε ε ε ε

ε ε πα α α α α α α α α α α χα α

α α α α α α α πα α α α

α α λι ιν ε ε ε ε ε ε ε ρα

α α α ρα α α α α α α α α

α α α α α α α λλη η η η η η

η η η η η η ρα α α α α α

α α α α α α α λλη η η η η

η η η η η η η η η η η λου ου

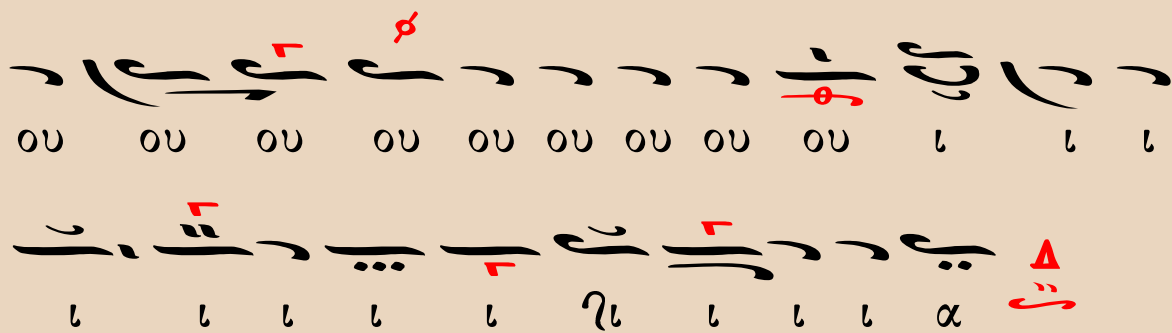
ου ου ου ου ου ι ι ι ι ι α λληλου

ου ι ι α α α α α α α α α α

α α α α α α α λλη η η η

η η ρη η η η η η η η η η

η η η η η η η λου ου ου ου

Μετὰ τὴν Θεϊαν Κοινωνίαν, ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ὁ Ἱερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Ὁ β΄ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἀγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἀγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν.

Ὁ α΄ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β΄.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

‘Ο β’ Χορός, τὸ αὐτό.

‘Ο α’ Χορός· Τὸ ὄνομα Κυρίου εἶη εὐλογημένον,

‘Ο β’ Χορός· Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ἀπόλυσις.

Κυριακῆ τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς
Συνόδου, τῶν ἐν Χαλκηδόνι συνελθόντων.

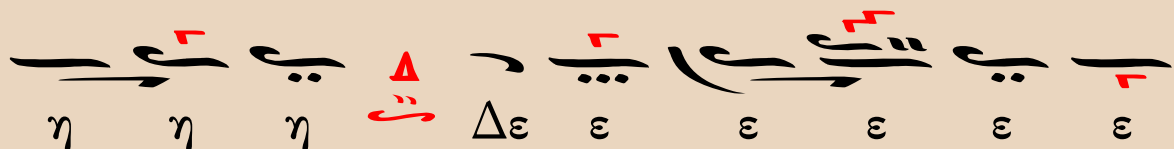
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ
Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ.

ᾠχος Β'.

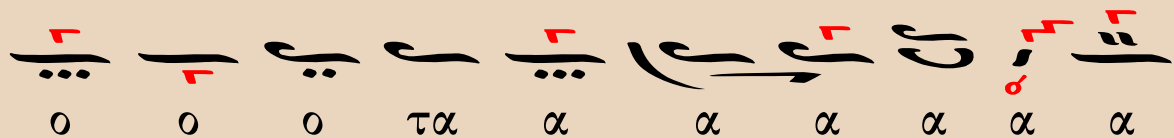

ις πο ολ λα α α

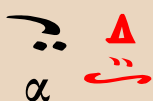

α α α α α α α α α α α

α α ε ε ε ε ε ε τη η

η η η Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο ο τα α α α α α α

α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός.
Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῖρμα, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν

ὄρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ

τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός (τρῖς).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ μεγάλη συναπτή.

Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ Α΄ Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α΄.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορῥυήσεται καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως· ἀλλ' ἠώσει χνοῦς, ὃν ἐκριπτεῖ ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ

ἄμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ. Ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦος κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν, βασιλεῖς, σύνετε· παιδεύθητε, πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος καὶ ἀπολειῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας, ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ.

Μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστιν σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήμπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέν μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήμψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεὸς μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτίρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἔθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ. Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανούγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον· πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου, ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω· ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχεσ τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου· ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτὶ παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι

εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὀδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός. Ἀποπесάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε; Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου· σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ'

ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με.

Μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρομένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου.

Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προσταύματι, ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε· καὶ

ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ Θεός.

Δικαία ἢ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτῆς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον, ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃσὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους· δόξην καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα, καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν. Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός (τρίς).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Μικρὰ συναπτή.

Εἶτα ψάλλονται ὑπὸ τῶν Χορῶν οἱ ἐπιλύχιοι
Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ᾠ Γα.

Κ υ ρ ι ε ε ε κ ε ε ε κ ρ α ξ α

π ρ ο ς σ ε ε ε ι σ α α κ ο υ σ ο ο ο ο ν

μ ο υ ο υ **π** ε ι σ α α κ ο υ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ ρ ι

ε ε **ν** Κ υ ρ ι ε ε ε κ ε ε ε

κ ρ α ξ α π ρ ο ς σ ε ε ε ι σ α α κ ο υ σ ο ο

ο ο ν μ ο υ ο υ **π** π ρ ο σ χ ε σ τ η φ ω ν η η η τ η

η ς δ ε η η η σ ε ω ω ω ω ς μ ο υ ο υ

ε ν τ ω κ ε ε κ ρ α γ ε ε ε ν α ι α ι μ ε

ε π ρ ο ο ς σ ε ε ι σ α κ ο υ σ ο ν μ ο υ ο υ

Κ υ υ υ υ υ ρ ι ε **Γ**

Κ α τευ θυν θη η τω η η προ ο σευ

χη η η η μου **κ** ως θυ μι ι α α

μα α α ε νω ω πι ο ο ο ον

σου ου **π** ε παρ σις τω ων χει ρω ω ω

ων μου **κ** θυ σι α ε σπε ρι ι νη **κ** ει

σα κου σον μου ου Κυ υ υ υ υ

υ ρι ι ε **Γ**

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα

τι μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει ει λη η μου **Γ**

Μ η εκ κλι νηστην καρ δι αν μου εις
λο γουςπο νη ρι αςτου προ φα σι ζεσθαιπρο
φα σεις εν α μαρ τι ι αις **Γ**
ᾠ

Σ υν αν θρωποιςερ γα ζο με νοις την α
νο μι αν και ου μη συνδυ α σω με τατων
ε κλε κτω ων α αυ των **Γ**
ᾠ

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει
και ε λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρτω
λου μη λι πα να τω την κε φα λην μου **Γ**
ᾠ

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο θη

σαν ε χο με να πε τρας οι κρι ται αυ

των ^Γ ρ ρ

Α κου σονται τα ρη μα τα μου ο τι

η δυν θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη

ε πι της γης δι ε σκορ πι σθητα ο στα αυ

των πα ρα τον α δην ^Γ ρ ρ

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε

οι ο φθαλ μοι μου ^Κ ρ ε πι σοι ηλ πι σα μη

αν τα νε ληστην ψυ χην μου ^Γ ρ ρ

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ

νε στη σαν το μοι και α πο σκαν δα λων των

εργαζομένων την α νο μι άν ^Γ_{αα}

Π ε σουνται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι α μαρ τω λοι κα τα μο νας ει μι

ε γω ε ως αν πα ρελ θω ^Γ_{αα}

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα

φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του

α παγγε λω ^Γ_{αα}

Ε ν τω εκ λει πειειν εξ ε μου το

πνευ μα μου και συ ε γνωσ τας τρι βούς

μου ^Γ
ᾠᾶ

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πορευ ο μην

ε κρυψανπα γι [♂]δα α μοι ^Γ
ᾠᾶ

Κ α τε νο ουνεις τα δε ξι α α και

ε πε βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι

νω ω σκων με [♂] ^Γ
ᾠᾶ

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και

ουκ ε στιν ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου ^Γ
ᾠᾶ

Ε κε κραξα προς σε Κυ ρι ε ει πα

Συ ει η ελ πεις μου με ρις μου ει εν γη

ζων των [♂] ^Γ
ᾠᾶ

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε

τα πει νω θην σφο δρα **Γ**
Α

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των

με ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε

Γ
Α
με

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

π **Τ** ω σω σταυρω Χρι στε Σω τηρ **κ** **α** **θ**

να του κρα το ος λε λυ υ ται **π** και δι α βο

λου η πλα νη κα τηρ γη ται **ν** γε νος δε αν

θρω πων πι στει σω ζο με νον **κ** **α** **θ** υ μνον σοι

καθ ε κα στηηνπροσφερει ^Γ _{αα}

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

^π _α Π ε φω τισται τα συμ παν τα ^κ _α τη

α να στα α σεισουου Κυ ρι ι ε ^π _α και ο

Πα ρα δεισος πα λιν η νε ωκται ^ν _δ πα σα

δε η κτι σις α νευ φη μου σα σε ^κ _α

υ μνονσοικαθ ε κα στηηνπροσφερει ^Γ _{αα}

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

^π _α Δ ο ξα ζωτου Πα τροςκαι του Υι ου την

δυ να μιν ^κ _α και Πνευ μα τος α γι ου υ μνω

την ε ξου σι ι αν ^π α δι αι ρε τον α

κτι στοον Θε ο τη τα ^ν Τρι α δα ο μο

ου σι ον ^κ την βα σι λευ ου σανεις αι

ω να αι ω νος ^Γ

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

^π **Τ** ον Σταυ ρον σου τον τι μι ον προ σκυ νου

μεν Χρι στε και την α να στα σι ιν σου

υ μνου μεν και δο ξα ζο ο μεν ^π τω γαρ μω

λω πι σου ^κ η μεις οι πα αν τες ι α α

θη η μεν ^Γ

Στιχηρά τῶν Ἀγίων Πατέρων.

ᾠχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Σὲ τὸν ἀπερίγραπτον, καὶ ἀνερμήνευτον Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' ἡμᾶς φιλόανθρωπε ἀνεκήρυξε, τὸ σεπτὸν σύστημα, τῶν σοφῶν Πατέρων, Θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον, διπλοῦν ταῖς φύσεσι, καὶ ταῖς ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, διπλοῦν καὶ ταῖς θελήσεσιν, ἓνα τὸν αὐτὸν καθ' ὑπόστασιν· ὅθεν σὺν Πατρί τε, καὶ Πνεύματι γινώσκοντες Θεόν, ἓνα πιστῶς προσκυνουῖμέν σε, τούτους μακαρίζοντες.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Πύρρον τε καὶ Σέργιον, καὶ τὸν Ὀνώριον ἅμα, Εὐτυχῆ Διόσκορον, καὶ δεινὸν Νεστόριον κατεστρέψατε, τῶν κρημνῶν ἔνδοξοι, τὸ Χριστοῦ ποίμνιον, ἑκατέρων διασώσαντες, διπλοῦν ταῖς φύσεσιν, ἵνα τὸν Χριστὸν καθ' ὑπόστασιν, λαμπρῶς

ἀνακηρύξαντες, μόναις ἐνεργείαις δεικνύμενον· ὃν καὶ προσκυνοῦντες, ὡς ἄνθρωπον, καὶ τέλειον Θεόν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, νῦν ὑμᾶς δοξάζομεν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ἄκτιστον ἐκήρυξαν, οἱ θεοφόροι συμφώνως, τὴν θείαν ἐνέργειαν, καὶ τὴν θείαν θέλησιν τοῦ πτωχεύσαντος, τὸν ἐμὸν ἄνθρωπον, τῇ σαρκὶ νείμαντες, τὸ κτιστόν τῆς ἐνεργείας τε, καὶ τῆς θελήσεως, φύσεως φυγόντες τὴν σύγχυσιν, ἐμφρόνως οἱ μακάριοι, ὑποστατικὴν τε διαίρεσιν, οὓς ἐν ἔτησίοις, τιμῶντες οἱ πιστοὶ ταῖς ἑορταῖς, Χριστὸν συμφώνως δοξάζομεν, τὸν αὐτοὺς δοξάσαντα.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τριάδα τὴν ἄκτιστον, οἱ θεοφόροι Πατέρες, Θεὸν
ἓνα Κύριον, ὁμοφρόνως σήμερον ἀνεκήρυξαν, τὸ
ἀπλοῦν ἅπασι, τῆς μιᾶς φύσεως, καταλλήλως
ὑποδείξαντες, κοινῶ θελήματι, καὶ τῆς ἐνεργείας
ἀπλότητι, ἀναρχον ἀτελεύτητον, τοῦτον διὰ πάντων
γνωρίσαντες· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν, αὐτοὺς ὡς
Ἀποστόλων μιμητάς, καὶ τὸ ἐκείνων διδάξαντας,
πάντας Εὐαγγέλιον.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Πά.

Η ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι
ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α
τι
Τ α α ας μυ στι ι κας ση με
ρον του Πνε ευ μα α α τος σα αλ πι

ι ι ι γ γ ας π τους θε ο φο ρους Πα α τε

ρας α α νευ φη η μη η σω ω ω ω

μεν Δ τους με λω δη σα αν τας εν με ε ε

ε σω ω της Ε εκ κλη σι ι ι ι ας π

με ε ε ε ε ε λο ος κ ε να ρ μο ο

νι ι ο ον θε ο ο λο γι ι ι ι ας

π Τρι α α δα α μι α α α αν α πα

α ρα α λ λα α α α κτον Δ ου σι αν τε

ε και αι αι Θε ο ο τη η η η τα π

τους κα θαι ρε ε τα α ας Α α ρει

ει ει ου Δ και ορ θο ο δο ξων προ ο

ο μα α α χου ους τους πρε σβευ ο

ο ον τας παν το τε ε ε Κυ υ ρι

ι ι ω ε λε η θη η ναι τα ας ψυ

χα α ας η η η η μων π

Του̃ αυ̃του̃.

Ἦχος ᾠ̃ Γα̃.

Κ αι νυν και α α ει ει και εις τους

αι ω ω ναστων αι αι ω ω ω νων Α

μη ην π

Π ω ω ω ως μη η θαυ μα α α σω

μεν τον θε αν δρι κο ο ον σου ου το ο

κονπανσε ε βα α α σμι ι ι ι ε ε π ρ

πει ραν γα αρ α αν δρος μη δε ξα με ε ε

νη η Πα να α α μω με κ ρ ε τε κες

α πα το ο ρα Υι υι υι ο ον εν

σα α αρ κι ι κ ρ τον προ αι ω νων εκ

Πα α α τρος κ ρ γεν νη θε ε εν τα α

α α μη η η το ο ο ο ρα α π ρ μη

δα α μω ως υ πο ο μει να αν τα α τρο ο

ο πην Δ δ η φυρ μο ο ον η η δι αι ρε σι

ιν ρ δ αλλ ε κα τε ρας ου ου σι ι ας τη

η ην ι ι δι ο ο ο τη τα κ ρ σω

ω ω αν φυ υ λα α α ξα α α αν τα α

Δι ο Μητρο πα α αρ θε ε νε Δε ε σποι

να αυ τον ι κε τευ ε ε ε σω ω θη

η η ναι τας ψυ χα α ας τω ων ο ορ θο

δο ο ο ο ο ξω ως π Θε ο ο το

ο ο κον ο μο λο γουν τω ων σε ε ε

ε Γ
αα

Εἴσοδος.

Ἡ ἐπιλύχνιος εὐχαριστία·

Φῶς ἰλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἄγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς 7β'(92).

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀκούσας Ἄβραμ, ὅτι ἠχμαλώτεται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν, καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτός, καὶ οἱ Παῖδες αὐτοῦ μέτ' αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβάλ, ἣ ἔστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ ὁ μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογόμορ καὶ τῶν βασιλέων τῶν μέτ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ· τοῦτο ἦν πεδῖον Βασιλέως, καὶ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον, ἦν δὲ Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὃς ἐκτίσεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ὑψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου

ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς, Ἰσραήλ· ἴδετε, παρέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν, εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαάκ καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστε σήμερον ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ὑμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτούς ἡγεῖσθαι ἐφ' ἡμῶν, χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρὸς καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσει πρόσωπον ἐν κρίσει, κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγα κρινεῖς, οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· ἰδοὺ, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ,

ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προεῖλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μέτ' αὐτούς, ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων, ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ φοβερός, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβη δῶρον. Ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεός σου, ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής, καὶ τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά

σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Τὰ Πληρωτικά, ἡ κεφαλοκλισία κ.λπ.

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠή Γα.

Ὁ τω πα θεισου Χρι στε α μαυ ρω ω

σας το ον η λι ι ον και τω φω τι της

ση ης Α να στα σε ως φαι δρυ νας τα

συμ παν τα προ σδε ξαι η μων τον ε

σπε ρι νον υ μνον Φι λα αν θρω ω πε

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

π
α **Η** ζω ο δο χοςσου Ε ε γερ σις
Κυ ρι ε **κ** την οι κου με νην πα α σαν
ε φω τι σε **α** και το ι δι ον πλα α
σμαφθα ρεν α νε κα α λε σα α το **π** Δι ο
ο της κα τα ραστου Α δαμ α παλ λα γε εν
τες βο ω ω μεν **α** Παν το δυ να με
Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι **α**

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

π
α **Θ** ε ος υ παρχων α ναλ λοι ω τος

σαρ κι πα ασχωνη ηλλοι ω ωσαι ^π ον η

κτι σις μη φερουσα κρε μα μενον ο ραν

τω φο βω ε ε κλονει το και στενου σα

υ υ μνει την σην μα κρο θυ μι ι αν ^π

κα τελ θων εν α δη δε τρι η με ρος

α νε ε στης ^π ζω ην τω κο ο σμω δω

ρου με νος και το με γα ε ε λε ε

ος ^Γ ^{αα}

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

^π ^α **I** να το γε νος ημων εκ του θα να του

Χριστε λυ τρω σης θα να τον υ υ πη νε εγκας

και τρι η μερος εκ νε κρω ων α να στας

ε αυ τω συ να νε στη σας τους σε Θε

ο ον ε πι γνο ον τας και κο σμονε φω

τι σας Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ᾠή Γα.

Ὁ ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι

ω και αι α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α

α α τι ι

πο στο λι κω ω ων πα ρα

δο ο ο σε ων ακρι βεις φυ λα κες

γε γο να α τε ε ε Α α α γι οι

Πα τε ε ε ε ρε ες π της γαρ Α γι

ας Τρι α α δος το ο μο ου ου ου σι

ον κ ορ θο δο ο ξως δογμα α τι ι ι

σα α α αν τε ες π Α α ρει ου το βλα

σφη η μον Δ συ νο δι κω ω ω ως κα α τε

ε βα λε τε ε ν Μεθ ο ον και αι Μα κε

δο ο ο νι ον κ πνευ μα το μα α

χον α πε ε λε ε εγ ξα α α αν τε ες π

κα τε κρι να α τε Νε στο ο ο ρι

αι ω ω ναςτωναι αι ω ω ω νων Α

μη ην π^α

Α σπο ο ρωζεκ θει ει ου Πνε ε ευ

μα τος κ^α βου λη σει δε Πα α α τρος κ^α

συ νει ει λη φας Υι ο ον το ον του ου ου

Θε ε ε ε ου ου π^α εκ Πα τρος α μη

το ο ρα κ^α προ των αι ω ω ω νων υ υ πα

α αρ χο ο ο ον τα α π^α δι η μας

δε ε εκ σου α α πα το ο ρα γε ε ε

ε γο ο νο ο ο τα σαρ κι ι ι α

α πε ε κυ υ υ η η η η σα ας και

βρεφοοςεεγααλουχησααςδ Δι ο

ομηπαααυσηηπρεσβεεεευεινκ

τουλυτρωθηναικινδυυνωνταςψυχας

ηημωωωνγ

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. **(τρῖς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τῶν Πατέρων.

ᾠχος πλ. δ'.

Ὑπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὀδηγήσας, Πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας,

καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς
ἐπλάσας τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου
Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον,
πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν,
λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ

ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς: “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον (ιβ’). Δόξα, καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις

ἐκίσσησέ με ἢ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ

οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικός Κανὼν.

ᾠδὴ α'.

ᾠχος γ'. Ὁ τὰ ὕδατα.

Ἀκατάληπτε μόνη Κυριαρχία, καὶ μία τριαδικὴ θεαρχία, τριλαμποῦς αἴγλης με τῆς σῆς ἀξίωσον νῦν, ὅπως ἀνυμνήσω σε, τὴν ὑμνουμένην ἀπαύστως, τρισαγίοις ἄσμασιν, Ἀγγέλων στόμασιν.

Ἱερῶς τῶν Ἀύλων πᾶσαι, αἱ τάξεις ὑμνοῦσι, ποιητικὴν ὡς αἰτίαν, ἐνικὴν τρίφωτον, ἀρχικωτάτην σαφῶς, αἷς συμφώνως μέλψωμεν, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὰ πλήθη, καὶ πιστῶς δοξάσωμεν, πηλίνοις στόμασι.

Νοῦν καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα, οἱ θεολόγοι προσφόρως, συμβολικῶς σε καλοῦσιν, ἀπαθῆ γέννησιν, ἐξ ἀγεννήτου Πατρός, τοῦ Υἱοῦ σημαίνοντες, Θεὸν μονάρχα τῶν ὅλων, ἅμα καὶ τοῦ Πνεύματος, θείαν ἐκπόρευσιν.

Θεοτοκίον.

Ὡς φιλόανθρωπος φύσει, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, προσειληφῶς Θεοῦ Λόγε, τὸ τρισσὸν ἔλαμψας, μοναρχικώτατον φῶς, τῆς μιᾶς Θεότητος, δεδοξασμένην τοῖς πᾶσι, δείξας τὴν τεκοῦσάν σε,

Παρθένον ἄχραντον.

ᾠδὴ γ'. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Τρισεῦσαι πάλαι τὸ ὕδωρ προστεταχώς, Ἡλίας
ταῖς σχίδαξι, τυπικῶς παρενέφηνε, τὴν τριττὴν
ὑπόστασιν τῆς ἐνιαίας Θεοῦ Κυριαρχίας.

Ζωώδης φύσις ὑμνεῖ σε τῶν γηγενῶν, τὸν ἕνα καὶ
τρίφωτον, Πλαστουργόν, ἀναλλοίωτον, καὶ βοᾷ σοι·
Δέσποτα, παντοδαπῆς με τροπῆς ῥῦσαι, καὶ σῶσόν
με.

Ἰσηγοροῦντες τοῖς Λόγοις τῶν Προφητῶν, κλεινῶν
Ἀποστόλων τε, καὶ κηρύκων τῆς Πίστεως, ἰσουργὸν
Τριάδα σε, δοξολογοῦμεν πιστοί, Θεὲ τῶν ὅλων.

Θεοτοκίον.

Ἀπὸ τοῦ θρόνου κατῆλθε τοῦ ὑψηλοῦ, ὁ Χριστὸς τὸν
ἄνθρωπον, ἀνυψῶν ὡς φιλόανθρωπος, διὰ σοῦ
Πανάχραντε, καὶ τὸ τρισήλιον φῶς ἔλαμψε πᾶσι.

Κάθισμα

ᾠχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ὁ ὑπερούσιος, καὶ μόνος Κύριος, Χριστὸς
ἀπαύγασμα, τοῦ προανάρχου Πατρός, καὶ Πνεῦμα
τὸ θειότατον, ἐλέησον τοὺς δούλους σου· πάντες γὰρ
ἡμάρτομεν· ἀλλὰ σοῦ οὐκ ἀπέστημεν· ὅθεν
δυσωποῦμέν σε, Τρισυπόστατε Κύριε, ὡς ἔχων
ἐξουσίαν, τὸ πλάσμα σου, σῶσον ἐκ πάσης
περιστάσεως.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ ὑπερούσιος, Θεὸς καὶ Κύριος, ἐκ σοῦ σεσάρκωται, δι' ἀγαθότητα, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιωθεῖς, καὶ μείνας ὅπερ πέφυκεν· ὅθεν καὶ θεάνθρωπον, τοῦτον σέβοντες Πάναγνε, σὲ τὴν Ἀπειρόγαμον, Θεοτόκον κηρύττομεν, δοξάζοντες τὸ μέγιστον θαῦμα, τῆς σῆς ἀσπόρου κυήσεως.

ᾠδὴ δ'. Ἔθου πρὸς ἡμᾶς.

Στέλεχος διττόν, ἐκ Πατρὸς ὡς ρίζης ἐβλάστησεν, ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθές, οἱ συμφυεῖς βλαστοὶ καὶ θεόφυτοι, καὶ ἄνθη συνάναρχα, ὡς τρία εἶναι φῶτα τῆς Θεότητος.

Στίφη νοερῶν, οὐσιῶν ἀπαύστως ὑμνοῦσί σε, τὸν ἀπερινόητον Θεόν, μεθ' ὧν ἡμεῖς δοξάζομεν λέγοντες· Τριάς ὑπερούσιε, τοὺς σοὺς οἰκέτας σῶσον ὡς φιλόανθρωπος.

Θεοτοκίον.

Ἐθελξας ἡμᾶς, εἰς ἀγάπην σὴν, πολυέλεε, Λόγε τοῦ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σωματωθεῖς ἀτρέπτως, καὶ τρίφωτον τὴν μίαν Θεότητα, μυσταγωγήσας· ὅθεν σε δοξάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Τὸν ἕνα Κυριάρχην εἰκονικῶς, ὡς εἶδεν Ἡσαΐας Θεόν, ἐν τρισὶ προσώποις δοξολογούμενον, ἀχράντοις φωναῖς Σεραφεῖμ, ἀπεστάλη τοῦ κηρῦξαι παρευθύς, τρίφωτον οὐσίαν, καὶ Μονάδα τρισήλιον.

Ἀπάντων ἀοράτων καὶ ὀρατῶν, τὴν φύσιν ἐξ οὐκ

όντων τὸ πρῖν, ὑποστησαμένη, Μονὰς τρισήλιε, τοὺς ἕνα Θεόν σε πιστῶς, εὐφημοῦντας, ἐκ παντοίων πειρασμῶν, ἐκλυτρωσαμένη, τῆς σῆς δόξης ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νυμφῶνα φωτοφόρον καὶ καθαρὸν, Παρθένε γεγонуῖαν Θεοῦ, σὲ ὑμνοῦμεν πόθῳ καὶ μακαρίζομεν· ἐκ σοῦ γὰρ ἐτέχθη Χριστός, ἐν οὐσίαις καὶ θελήσεσι διτταῖς, ὁ εἷς τῆς Τριάδος, καὶ τῆς δόξης ὢν Κύριος.

ᾠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Μέτοικος ὑπάρχων ὁ Ἀβραάμ, κατηξιώθη τυπικῶς ὑποδέξασθαι, ἐνικὸν μὲν Κύριον, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ὑπερούσιον, ἀνδρिकाῖς δὲ μορφώσεσιν.

Ἰθυνον καρδίας σῶν οἰκετῶν, πρὸς φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ὦ τρισήλιε Κύριε, καὶ σῆς δόξης ἔλλαμψιν, παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τοῦ φαντάζεσθαι, τὸ σὸν κάλλος τὸ ἄρρητον.

Θεοτοκίον.

Ἄνοιξον τὰς πύλας μοι τοῦ φωτός, τοῦ κυηθέντος ἐκ νηδύος σου, Ἄχραντε, ἵνα βλέπω τρίφωτον, ἀκτῖνα τῆς Θεότητος, καὶ δοξάζω σε, τὴν ὀλόφωτον Δέσποιναν.

Κάθισμα.

ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας φύσεως ὁμοουσίου, τὸ τρισήλιον ὑμνοῦμεν κράτος, καὶ τρισαγίαις φωναῖς ἐκβοήσωμεν· Ἄγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ προάναρχος, Ἄγιος εἶ, ὁ Υἱὸς ὁ

συνάναρχος, Πνεῦμα Ἅγιον, ὁ εἷς ἀμερῆς Θεὸς ἡμῶν, καὶ πάντων ποιητῆς καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θαῦμα μέγιστον! πῶς συνεσχέθη, ὁ ἀχώρητος, ἐν τῇ γαστρὶ σου, καὶ ἐσαρκώθη, καὶ ἐφάνη ὡς ἄνθρωπος, μὴ ὑπομείνας φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, τῆς θεικῆς καὶ ἀτρέπτου Θεότητος, Κόρη πάναγνε· διὸ Θεοτόκον σε πιστῶς, κηρύττομεν αἰεὶ καὶ δοξάζομεν.

ᾠδὴ ζ'. Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς.

Ναόν με δεῖξον τῆς σῆς, Θεότητος Δέσποτα, τῆς τριλαμποῦς, ὅλον φωτεινόν, ἁμαρτητικῆς ἀμαυρώσεως δεινῆς, καὶ παθῶν ἀνώτερον, ταῖς φωτουργαῖς σου λάμπεις, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεότητος τὴν μορφήν, μίαν καταγγέλλομεν, ἐν τρισὶν ὑποστατικαῖς, καὶ διαιρεταῖς ιδιότησι, Πατὴρ καὶ Υἱὸς καὶ Πνεύματος· Εὐλογητὸς εἶ κρίζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐφάνη τῷ Ἀβραάμ, Θεὸς τρισυπόστατος, ἐν τῇ δρυὶ πάλαι τῇ Μαμβρῆ, τῆς φιλοξενίας μισθόν, τὸν Ἰσαὰκ ἀντιδοῦς δι' ἔλεον, ὃν περ νῦν δοξάζομεν, ὡς Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐφάνη ἐπὶ τῆς γῆς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ Παντουργὸς ἀγαθοπρεπῶς, ἐκ παρθενικῆς καὶ

ἀχράντου σου γαστρός, καὶ ἡμᾶς ἐθέωσεν,
εὐλογημένη Πάναγνε, Θεοτόκε πανάχραντε.

ᾠδὴ η΄. Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες.

Ἀνάρχου Πατρὸς ὡς ἐκ ρίζης, Λόγος καὶ τὸ Πνεῦμα
συνανάρχως πεφυκότες, ὡς βλαστοὶ τῆς ὑπερουσίου
θεαρχίας, ἔδειξαν τῆς Τριάδος, δόξαν μίαν τε καὶ
δύναμιν, ἣν ὑμνοῦμεν πάντες, πιστοὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ῥυθμίζεις ταῖς σαῖς φρυκτωρίαις, Τάξεις οὐρανίους,
ἀναμέλπειν ἀσιγήτως, τρισαγίοις, ἄσμασι θείοις,
Πάτερ Λόγε σύμμορφε, καὶ τὸ Πνεῦμα τρίφωτον,
κράτος καὶ ἰσόρροπον· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χρησιμοὶ Προφητῶν τὸν σὸν τόκον, πόρρωθεν
ιδόντες, Θεοτόκε ἀνευφήμουν, ὡς ἀσπόρως καὶ
ὑπερφυῶς, γεννηθέντα Δέσποινα, καὶ συμφώνως
τοῦτον ὑμνοῦμεν, ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄. Καινὸν τὸ θαῦμα.

Ἰδεῖν τὴν δόξαν τὴν τρισσολαμπῆ, αἰ θεοειδεῖς τῶν
Ἀσωμάτων τάξεις, σαφῶς ἀνιέναι, πτέρυξιν
ἐφίενται ἄνω, ἀλλ' εὐλαβοῦνται σφόδρα, τὸ
ἀπρόσιτον φῶς, καὶ ὕμνον ἀπαύστως ἐκβοῶσι,
ταύταις συμφώνως, μοναδικὴ Τριάς, σὲ δοξάζομεν.

Ἀπλέτω πόθω καὶ οἱ ἐπὶ γῆς, νοερὰν ψυχὴν ἐκ σοῦ

λαβόντες καὶ λογικὴν, σὲ ὑμνοῦμεν Δέσποτα Θεῶν
τῶν ἀπάντων, τὴν ἐνιαίαν φύσιν ἀληθῶς, καὶ
τριττὴν προσώποις, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας· διὸ
Οἰκτίρμον, ὡς πολυέλεος ἡμᾶς οἴκτειρον.

Θεοτοκίον.

Ναόν με δεῖξον τῆς μοναρχικῆς, καὶ τριφεγγοῦς σου
θεαρχίας φωτοειδῆ, καθαρῶς λατρεύειν σοι τῷ
Κτίστη τῶν ὅλων, καὶ τῆς ἀφράστου δόξης νοερὸν
θεωρόν, πρεσβείαις τῆς μόνης Θεοτόκου, ἣν
ἐπαξίως, ὡς ὑπερένδοξον μεγαλύνομεν.

Τριαδικά, παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Ἀ ξι ον ε στιν ως α α λη
η η θω ω ω ως τη η ην υ υ
πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α
α α δα **Δ** Α ναρχον Πα τε ε ρα και
πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να
να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον **Δ** προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στωω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

Β
α

Ε κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

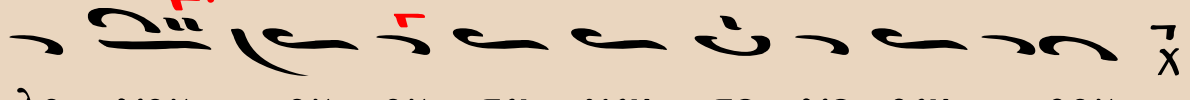
νε **Δ** α να στα αν τα θε ε ο

 ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α

 α νεκ φρα α α στουου ου η κτι ι σις

 ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

 αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

 λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

 σα α α

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
 Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(τρίς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
 καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
 ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
 ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

Τῶν Πατέρων.

Ἦχος πλ. δ’.

Ἐπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας,
καὶ δι’ αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας
ἡμᾶς ὀδηγήσας, Πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Ἦ ἐκτενής, καὶ μικρὰ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὅρθρον.
Ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογητός...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χρι στὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

‘Ο Ἀναγνώστης εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (τρῖς).

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (δῖς).

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρούμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ

δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰκακούση, Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰ σελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου

ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. (τρίς) Κύριε, ἐλέησον. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθη ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με

βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἔξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἔξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἔταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

“Οτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ
ἠκηδίασεν ἐπ’ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη
ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς
ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ’ ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δίς)**
Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. **(τρίς)**

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ μεγάλη Συναπτὴ.

Ἦχος ᾠδῆ Γα.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η

μι ιν **κ** ε υ λο γη με νος ο ε ρ χο με νος

εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ου **Γ**

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. **Τῶν Πατέρων.**

ᾠχος πλ. δ'.

Ἵπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὀδηγήσας, Πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.**

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἐπλάσας τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Συναπτὴ μικρά.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων· ὁ Πρωτότοκος τῆς κτίσεως, καὶ δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν. Οὐκέτι θάνατε κυριεύεις· ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δεσπότης, τὸ κράτος σου κατέλυσε.

Δόξα.

Σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου ἐξέτεμες τῇ ἐγέρσει σου, καὶ τὸν ἄνθρωπον κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσας, τῆς ἀρχαίας κατάρας τὴν ἤτταν ἀνακαλούμενος. Ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, ἕτερα. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸ ἀναλλοίωτον τὸ τῆς θεότητος, καὶ τὸ ἐκούσιον πάθος σου Κύριε, εἰς ἑαυτὸν καταπλαγεῖς, ὁ ἄδης ἐπωδύρετο· Τρέμω τὴν τοῦ σώματος, μὴ φθαρεῖσαν ὑπόστασιν· βλέπω τὸν ἀόρατον, μυστικῶς πολεμοῦντά με· διὸ καὶ οὐς κατέχω κραυγάζουσι· Δόξα Χριστὲ τῇ ἀναστάσει σου.

Δόξα.

Τὸ ἀκατάληπτον τὸ τῆς σταυρώσεως, καὶ ἀνερμήνευτον τὸ τῆς ἐγέρσεως, θεολογοῦμεν οἱ πιστοί, ἀπόρρητον μυστήριον· σήμερον γὰρ θάνατος, καὶ ὁ ἄδης ἐσκύλευται, γένος δὲ ἀνθρώπινον, ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται· διὸ καὶ εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Δόξα Χριστὲ τῇ ἀναστάσει σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν ἀκατάληπτον καὶ ἀπερίγραπτον, τὸν ὁμοούσιον,

Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἐν τῇ γαστρὶ σου μυστικῶς, ἐχώρησας Θεομῆτορ· μίαν καὶ ἀσύγχυτον, τῆς Τριάδος ἐνέργειαν, ἔγνωμεν τῷ τόκῳ σου, ἐν τῷ κόσμῳ, δοξάζεσθαι· διὸ καὶ εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὄρων σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ μαθήτριά, κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωὶ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἔλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτάς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότῃν τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἄδὰμ ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐὰ ἀντὶ λύπης παρέσχες· ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἔτερα Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος πλ. Α'. π α Θ ν λ γ τ ϵ ϵ
ει Κυριε εε ε διδαξοον με

τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

Των Αγ γε ε ε λω ων ο δη η

η μοσ κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ν σε

ε εν νε ε κροι οι οις λο ο γι ι σθε ε εν

τα τουου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ωσαντα **Δ**
δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου **κ**
α

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν **Δ** ω ω Μα α θη η
δ

τρι αι αι κι ιρ να α α τε **κ** ο ο α στρα
α

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος **Δ** προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ
δ

υ ρο ο φο ο ο ρις **κ** ι ι δε τε ε υ
α

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος

υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

ι ι α αν πρω ω ι Μυ ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον προς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι α αλλ ε πε ε ε στη η

ουσαι **Δ** προς το μνη η μα σου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το **κ** Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων **Δ** τι ι με τα α

νε ε κρων τον ζω ω ω ν τα α λο γι ι

ζε ε σθε ε ε ε **κ** ως Θε ο ος γαρ ε

ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος **Δ**

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι **κ**

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον

τε και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα τη ην Α γι ι ι

α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α συ υν τοις

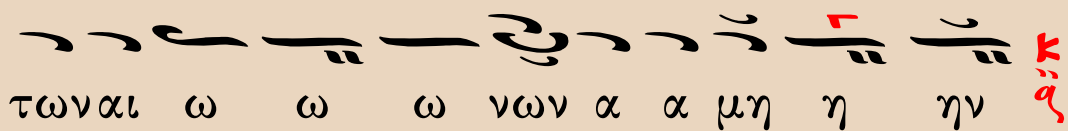
Σε ε ρα α φιμ κρα α ζο ο ον τες

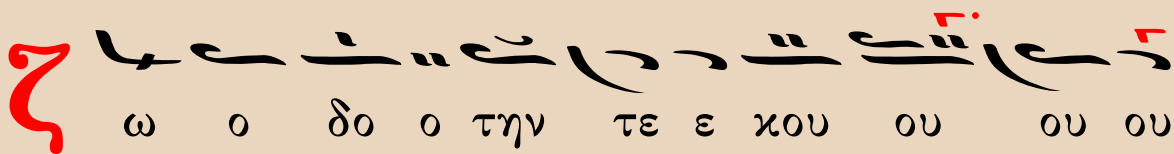
το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος Α α γι ος ει Κυ υ υ

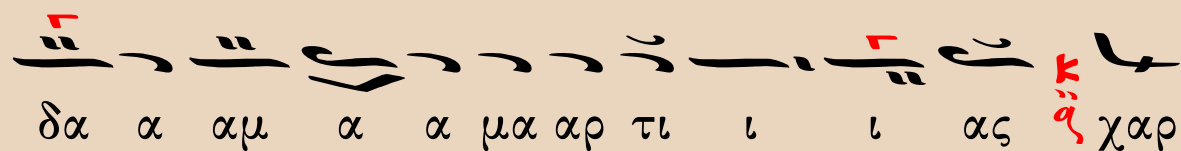
ρι ε

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω ω ω νων α α μη η ην

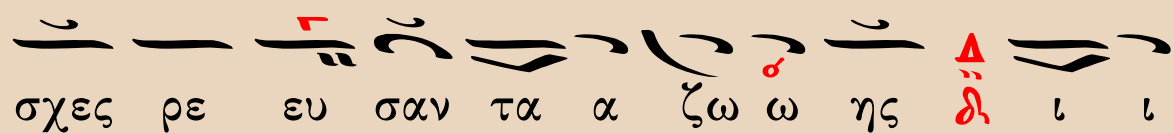
 ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α

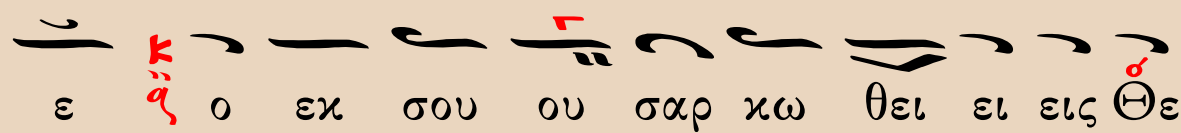
δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας χαρ

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε

σχες ρε ευ σαν τα α ζω ω ης ι ι

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε ο εκ σου ου σαρ κω θει ει εις Θε

ος και α α ανθρωπος

Α λ λη η λου ι ι α α α Αλ

λη η λου ου ι α Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος

Α λ λη η λου ι ι α α α Αλ

λη η λου ου ι α Αλ λη η λου ι ι α

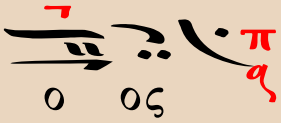
α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος

Α λ λη η λου ι ι α α α Α

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α

Α α αλ λη η λου ου ι ι α α

δο ο ξα σοι οι ο Θε ο ο ο ο ο ο

Συναπτή μικρά.

Ἡ Ὑπακοή.

Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτήν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, σὺ ἐξείλου ἐκ Βαβυλῶνος, καὶ ἐκ τῶν παθῶν, πρὸς ζωὴν ἔλκυσον Λόγε.

Ἐν τῷ νότῳ οἱ σπείροντες, δάκρυσιν ἐνθέοις, θεριοῦσι στάχυσ, ἐν χαρᾷ ἀειζωΐας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδωρία, ὡς Πατρὶ καὶ Υἱῷ συναστράπτει· ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῆ καὶ κινεῖται.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τῶν ἀρετῶν, μάτην κοπιῶμεν· τὴν δὲ ψυχὴν σκέποντος, οὐδεὶς ἡμῶν πορθεῖται τὴν πόλιν.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρούς, τῷ Πνεύματι υἰοποιητῶς σοι τῷ Χριστῷ, ὡς Πατρὶ οἱ Ἅγιοι πάντοτε εἰσί.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ἐνθεωρεῖται πᾶσα ἀγιότης σοφία· οὔσιοι πᾶσαν γὰρ κτίσιν· αὐτῷ λατρεύσωμεν, Θεὸς γὰρ ὡς Πατρί τε, καὶ Λόγω.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, μακάριοι τρίβους βαδιοῦνται τῶν ἐντολῶν φάγονται, ζωηρὰν γὰρ παγκαρπίαν.

Κύκλω τῆς τραπέζης σου εὐφράνθητι, καθορῶν σου ποιμενάρχα, τὰ ἔκγονα φέροντα, κλάδους ἀγαθοεργίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ὁ πᾶς πλοῦτος τῆς δόξης, ἐξ οὗ χάρις καὶ ζωὴ πάσῃ τῇ κτίσει· σὺν Πατρὶ γὰρ, ἀνυμνεῖται καὶ τῷ Λόγω.

Προκείμενον.

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ γὰρ κατάρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Γ
99 **Ο** — — — — —
τα υ δα τα πα λαι νευ μα τι

θει ω ^κ εις [♀] μι αν συ να γω γη ην συ

να θροι σας ^π και τε μων θα λασσαν Ι στρα

η λι τη λα ω ^κ ου τος ο Θε ος η

μων δε δο ξα σμε ε νος υ πα αρ χει ^π

αυ τω μονω α σω μεν ο ο τι δε δο

ο ξα α σται ^Γ

Τροπάρια.

Ὁ τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ἰδρῶτος φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρός, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδόξασται.

Νικητῆς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου, ὁ θάνατον δεδουκῶς ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γάρ ἐμψυχωμένην λαβών, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακεῖς τῷ τυράννῳ, πάντας συνανέστησεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ Θεοτόκον πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σε τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν· ὑποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγέννηται.

Κανὼν τῶν Πατέρων.

ᾠχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Πλάνης καθαιρέτας δεξιούς, νῦν ἀνυμνῆσαι προθέμενος Δέσποτα, χάριν τὴν σὴν ἄνωθεν, τὴν πανσθενῆ καλῶ καὶ τὴν ἐνέργειαν· δεξιὰ γὰρ ὄντως, σὺ τοῦ Πατρὸς τε καὶ δύναμις.

Λόγοις Προφητῶν τῶν ἰ ερῶν, Εὐαγγελίων τε νόμοις ἐπόμενοι, τοῦ Θεοῦ τὸ ἄγνωστον, καὶ τὸ γνωστὸν σαφῶς ἡμᾶς ἐδίδαξαν, οἱ σοφοὶ Πατέρες, τῆς πλάνης πάντας ῥυσάμενοι.

Νόμοις πειθαρχοῦντες θεϊκοῖς, οἱ θεοφόροι Πατέρες ἐδίδαξαν, κατ' οὐσίαν ἄγνωστον, τὸν ποιητὴν ἀπάντων χρηματίζοντα, ἐνεργείαις μόναις, καλῶς νοεῖσθαι τοῖς βλέπουσι.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ τριλαμπές θεουργικῶς, ἐν τῇ γαστρὶ σου χωρήσασα Δέσποινα, τὰς καρδίας φώτισον, ὡς ἀγαθὴ τῶν εὐσεβῶς ὑμνούντων σε· φῶς γὰρ σὺ καὶ δόξα, καὶ σωτηρία αἰώνιος.

Ὠδὴ γ. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Γ
῀῀ **Ο** —————
εκ μη ον τωνταπαν τα πα ρα γα

—————
γων τω Λο γω κτι ζο με να τε λει ου ου

—————
με να Πνευμα α τι **π** —————
῀ Παν το κρα τορ Δε σπο

—————
τα εν τη α γα πη τη ση στε ρε ω σον

Γ
῀῀
με

Τροπάρια.

Διὰ Σταυροῦ σου ἠσχύνθη ὁ ἀσεβής· εἰργάσατο βόθρον γάρ, ὃν ὀρύξας εἰσπέπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη δέ, Χριστέ τὸ κέρασ ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει.

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε τὰς θαλάσσας Φιλάνθρωπε· ἀναστάς ἐκ τάφου γάρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἡ ἔμψυχος, τοῦ αἰὲ βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γάρ Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανεστράφη.

Τῶν Πατέρων. Ἦχος α΄. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ἡ πρώτη πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ἡ χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, ὡς ποταμοὺς ὑμᾶς ἀνεστόμωσε, τὴν πλάνην Ἐνδοξοὶ κατασύροντας, καὶ πιστοὺς ποτίζοντας, εὐσεβείας νάματα, Προφητῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα.

Σέργιον καὶ Πύρρον τοὺς δεινοὺς, προστάτας τῆς αἵρέσεως, Παῦλον καὶ Πέτρον καὶ τὸν Θεόδωρον, γενναίως ἅμα Σοφοὶ καθείλετε, τὴν σεπτὴν στηρίξαντες, Ἐκκλησίαν ἔνδοξοι, Ἀποστόλων Πατέρων τοῖς δόγμασιν.

Ἀνάρχου Θεότητος τρανώς, ἐνέργειαν συνάναρχον, οἱ θεοφόροι ἀνακηρύξαντες, κτιστὴν ἐδίδαξαν τὴν ἐνέργειαν, τοῦ κτιστοῦ προσλήμματος, ἐν διπλῇ φύσεων, Υἱόν ἓνα Χριστὸν καταγγείλαντες.

Θεοτοκίον.

Ἴδεῖν οἱ ποθοῦντες τὰς αὐγάς, τῆς χάριτος τοῦ Πνεύματος, καὶ τὴν ἀνέσπερον θείαν ἔλλαμψιν, πηγῇ προσδράμωμεν τῇ τῆς χάριτος, τῇ μητρὶ τοῦ κτίσαντος· ἐν αὐτῇ γὰρ ἅπαντα τοῖς πιστοῖς χορηγεῖται τὰ βέλτιστα.

Συναπτὴ μικρά.

Κοντάκιον. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον Ἀδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὐα, ἅμα δέ, καὶ οἱ

Προφῆται, σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνεῖτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα, τῷ πάντων Κτίστη καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ἄδου σήμερον, ὡς Ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταρῥάσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει, τῷ θείῳ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῷ κόσμῳ ἐδείχθητε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, Πατέρες μακάριοι, τήξαντες τὰς αἱρέσεις, τῶν δυσφήμων γλωσσάλων, σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφημῶν συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάμωμε· λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, πρᾶϊνον μηχανάς τε, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων κατὰ τῶν δούλων σου.

Συναπτὴ μικρά.

Κοντάκιον.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐκράτουνεν, ἢ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Ὁ Οἶκος.

Ἐν ὑψηλῷ κηρύγματι τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας ἀκούσωμεν βοώσης, ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω, ὁ κρατῆρ, ὃν φέρω, κρατῆρ ἐστὶ τῆς σοφίας. Τοῦτο τὸ πόμα ἀληθείας λόγῳ κεκέρακα, ὕδωρ οὐ προχέω ἀντιλογίας, ἀλλ' ὁμολογίας, ἧς πίνων ὁ νῦν Ἰσραήλ, Θεὸν ὄρα φθεγγόμενον. Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἶμι, καὶ οὐκ ἡλλοίωμαι. Ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ πλήν μου ἄλλος οὐκ ἔστιν ὅλως. Ἐντεῦθεν οἱ μετέχοντες πλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ.

Στίχοι

Αἰμιλιανὸς εἰς πυρὰν βεβλημένος,
Χριστῷ παραστάς, τέρπεται σὺν Ἀγγέλοις.
Ὁγδοάτη δεκάτη φλογὶ Αἰμιλιανὸς ἐβλήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, Θεῆς καὶ Οὐαλεντίνης.

Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ὑακίνθου τοῦ ἐν Ἀμάστριδι.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Μάρκελλος ἐν κραβάτῳ πυρακτωθέντι ἀπλωθεὶς τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Δάσιος καὶ Μάρων ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ὅσιος Παμβῶ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς τετάρτης Συνόδου.

Στίχοι

Πόλου νοητοῦ ἀστέρες σελασφόροι,
Ἀκτῖσιν ὑμῶν φωτίσατέ μοι φρένας.

Ταῖς τῶν ἁγίων Πατέρων πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Βου.

Ὠδὴ Α΄. **Α** νοι ξω ω το στο ο μα

α μου ου ου και πλη ρω θη η σε ε ται

Πνευ μα α το ος και λο ο γο ον ε ε

ρε ευ ξο ο μαι αι τη η βα α σι λι ι

δι Μη η τρι ι ι και ο φθη σο ο

μαι αι φαι δρω ω ω ως πα α νη η γυ

υ ρι ζωων και α α σω ω γη η θο ο

με ε ε νος 'Ο β' χορός: τα α α αυ τη ης

τα θαυ μα α τα α

Ὠδὴ Γ'. **Τ**ους σου ου ουους υ μνο ο λο ο

γουους Θε ε ο ο το ο ο ο κε η

ζω ω ω σα α και αι α α α φθο νος

πη η η γη η θι α σον συγ κρο τη η

η σα α α α αν τα ας πνευ μα

τι ι κο ο ον στε ρε ε ε ω ω ω

ω σον και εν τη η η θει α α δο

ξη η η σου ου στε φα α α α α

α α α α α ανων δο ο ο ο ξη ης

α ξι ω ω σο ον

Ὠδὴ Δ'. ην α νε ξι ι χνι ι α στοον

θει ει α αν βου ου λην τη

ης εκ της Παρ θε νουσαρκω ω ω σε

ε ε ε ε ω ω ω ω ως σου ου του

ου υ υ ψι στου ου ο ο προ ο φη η η

της Αβ βα α α κου ουμ Δ δ κα τα α

νο ο ων ε ε κραυγα α ζε Δο ο ξα α

τη δυ να α α α μει ει σου Κυ ρι ι

ε ε Β β Χ χ

Ὠδὴ Ε΄. Θ ξε στη η τα συ υμ πα

αν τα α π π ε πι τη η η θει α α

δο ο ξη η σου Δ δ συ υ υ γα α α

α αρ α πει ει ρο γα α με Πα αρ θε ε

ε νε ε Β β ε σχες εν μη η η η η

τρα τον ε πι ι ι πα α αν τω

ων Θε ε ε ον και τε ε ε το

ο ο ο κας α α χρο νο ον Υι ι ο ο

ον πα α σι ι τοι οισ υ μνου σι ι σε ε

ε ε σω τη η ρι ι ι ι α αν βρα βε ευ

ον τα α

Ὠδὴ 5. ην θει αν τα αυ τη ην και πα αν

τι ι μο ον τε λου ουν τε ες ε ε

ο ορ τη η η ην οι οι θε ε ο

ο ο φρο ο νε ες τη η η ης Θε ε ο

μη η η το ο ορ ος δευ τε τας χει

ρα α ας κρο τη σω ω ω με εν τον εξ

αυ τη ης τε ε χθε ε εν τα Θεε ο ον δο

ξα ζο ον τε ες **β**
λ

Ὠδὴ Ζ'. **Ο**υκ ε λα α α τρε ε ε

ε ευ σα αν τη κτι ι σει ει οι οι θε

ο φρο ο νες πα α ρα το ον κτι ι σα αν

α αν τα α **β**
λ αλ λα α α α α πυ ρο

ος α πει ει λη ην αν δρει ει ω ως πα α τη

η σα αν τε ες χαι αι ρο ον τες ε ψα αλ

λο ον **β**
λ Υ περ υ υ υ μνη η η

τε ε **π**
ρ ο τω ων πα α τε ρω ων

Κυ ρι ι ο ος **Δ**
δ και Θε ος ε ευ λο γη

η το ο ος ει ει **β λ**

Ὠδὴ Η΄.

Α **χ** ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου ου με εν τον Κυ ρι ι

ο ον **β λ**

Π αι αι αι αι δας **Δ δ** ευ α γει εις ε

εν τη κα α μι ι ι νω ω **β λ** ο

το ο ο ο ο κος της Θε ε ο το ο

κου δι ε ε σω σα α το ο ο **Δ δ** το ο

τε με εν τυ που με νο ο ος νυ υν

δε ε ε ε νερ γου ου ου με ε ε ε

νος **π** την οι κου με ε νη ην α πα α

σαν α γει ει ρει ει ει ψα α α α αλ

λου ου ου ου σα αν το ον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ο ο ο ον υ υ μνει τε ε τα

α ερ γα α ^π και αι αι υ περ υ ψου

ου ου ου ου τε ε ^Δ εις πα αν τας τους

αι ω ω ω ω να α α α α ας ^{β λ}

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος
παρὰ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου. ᾠχος ὁ αὐτός.

ᾠδὴ Α'.

Α νοι ξω το στο μα μου

και πλη ρω θη σε ται Πνευματος ^{β λ} και λο

γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι δι Μητρι ^{β λ}

και ο φθη σο μαι φαιδρωσ πα νη γυ ρι ζων

και α σω γη θε μενος **Ὁ Β' Χορός:** ταυ τη στα

θαυ μα τα **β λ**

Ὁιδὴ Γ'. **Τ** ους σου ους υ μνο λο γους

θε ο το ο κε η ζω ω σα και α φθονος

πη γη **Δ δ** θι α σον συ κρο τη σαν τα σ πνευ μα

τι κον στε ρε ω ω σον **π ρ** και εν τη θει

α δο ξη σου στε φα νων δο ξης α ξι ω σον **β λ**

Ὁιδὴ Δ'. **Τ** ην α νε ξι χνι α στον

θει αν βου λην **β λ** της εκ της Παρ θε νου σαρ

κω σε ε ω ως σου του Υ ψι στου **π ρ** ο ο προ

φητης Αβ βα κουμ **Δ δ** κα τα νο ων ε κραυ

γα ζε **Δ** δο ξα τη δυ να μεισου Κυ ρι ε **β λ**

Ὠιδὴ Ε΄.

Ε

ξε στη τα συμπαν τα ε

πι τη θει α δο ξη σου **Δ** συ υ γα αρ

α πει ρο γα με Παρ θε ε νε **β λ** ε σχες

εν μη η τρα τον ε πι πα αντων Θε ον

και τε ε το κας α χρονον Υι ον **Δ** πα σι

τοις υ μνου σι σε **β λ** σω τη ρι ι αν βρα βευ

ον τα **β λ**

Ὠιδὴ ΣΤ΄.

Τ

ην θει αν ταυ την και παν

τι μον τε λουντες ε ορ την οι θε ο φρονες

της Θε ο μη τορος **π ρ** δευ τετας χει ρας κρο

τη σω μεν **Δ** τον εξ αυ της τε χθε εν τα

Θε ον δο ξα ζοντες **β λ**

Ωιδή Ζ'. **Ο** υκ ε λα α τρε ευ σαν τη

κτι σει οι θε ο φρονες πα ρα τον κτι σαν

τα **β λ** αλ λα πυ ρο ος α πει λην **β β λ** αν

δρει ως πα τη σαν τες χαι ροντες ε ψαλλον **β λ** υ

περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι

ος **Δ** και Θε ος ευ λο γη το ος ει **β λ**

Ωιδή Η'. **Α** ι νου μεν ευ λο **χ** γου μεν

και προ σκυ νου ου μεν τον Κυ ρι ον **β λ**

Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα

μι ι νω ο το ο κοστης Θε ο το κου δι

ε σω σα το ο το τε μεν τυ που με νος

β λ νυν δε ε νερ γου με ε νος π ς την οι κου

με νην α πα σαν α γει ρει ψα αλλου ου

σαν Δ τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ

π ς γα και υ περ υ ψου ου τε εις παν τας τους

αι ω ω να α α α ας β λ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Προκείμενον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεσάτω πνοὴ

β' χορός· πᾶσα τὸν Κύριον.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Α' ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.
Εἶτα τό·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ ὁ Ν' Ψαλμός. Ἦχος β'.

Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.
Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις, ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειψον
τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν,
ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος **δὲ** Βου.

Στίχ. α΄. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ
ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρί
μου.

Τ ἦν Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των

Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο

κονσε με γα α λυ νο μεν β λ

Στίχ. β'. "Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. "Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρμολογικὸν μέλος. Τοῦ αὐτοῦ.

Τ ην τι μι ω ω ω τε ε ε ραν των

Χε ε ρου βι ιμ και εν δο ξο τε ε

ραν α συ υ υγ κρι ι ι τως των Σε ε

ρα α φιμ **β λ** την α δι α φθο ο ο ρως

Θε ε ο ον Λο γον τε ε ε κου ου ου

σα αν **β λ** την ο ον τως Θε ο το

ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ νο ο

με εν **β λ**

ᾠδὴ Θ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Α α πας γη γε νη η ης σκιρ τα

τω τω πνε ευ μα τι ι λα αμ πα α δου χου

με ε νο ο ος πα νη η γυ υ υ ρι

ζε ε ε τωω ω ω δε π α υ λω

νο ο ο ο ω ων φυ υ σι ις γε ραι αι

ρουου σα α την ι ε ρα αν πα α νη

η γυ υ υ ριν της Θε ο ο ο μη η

η η το ο ο ο ρο ο ος και αι βο

α α α α τω Χαι αι ροι οις πα αμ μα

κα ρι ι στε ε Θε ο το ο κε α

γνη η η η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε

ε ε

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος
παρὰ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου.

παςγη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι

λαμ πα δου χου μενος ^β _λ πα νη γυ ρι ζε
 τω ω δε α υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι
 ρουσα ^β _λ την ^σ ι ε ραν πα νη γυ ριν της
 Θε ο μη η ο ο ρος ^Δ _δ και βο α α
 α α α α τω χαι ροις παμμα κα ρι στε ^β _λ
 Θε ο το κε α γνη η α ει παρ θε νε ε
 ε ε ε ^β _λ

Ἦχος β΄

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ β΄ χορός, τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ α΄ χορός: Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
 ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

Ὁ β΄ χορός: ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἐξαποστειλάρια. Τὸ Δ΄ Ἀναστάσιμον.

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες, ἴδωμεν ἐπιστάντας, ἐν
 ζωηφόρῳ μνήματι, ἄνδρας ἐν ἀστραπτούσαις,
 ἐσθήσεσι Μυροφόροις, κλινούσαις εἰς γῆν ὄψιν· τοῦ
 οὐρανοῦ δεσπόζοντος, ἔγερσιν διδαχθῶμεν, καὶ πρὸς

ζωήν, ἐν μνημείῳ δράμωμεν σὺν τῷ Πέτρῳ, καὶ τὸ
πραχθὲν θαυμάσαντες, μείνωμεν Χριστὸν βλέψαι.

Τῶν Πατέρων.

ᾠχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρων θείων σήμερον, τὴν μνήμην ἑορτάζοντες,
ταῖς παρακλήσεσι τούτων, δεόμεθα Πανοικτίρμον.
Πάσης βλάβης αἰρέσεων, ῥῦσαι λαόν σου Κύριε, καὶ
πάντας καταξίωσον, Πατέρα Λόγον δοξάζειν, καὶ
τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ἐν δύο ταῖς θελήσεσι, καὶ φύσεσι Πανάμωμε, μιᾷ
δὲ τῇ ὑποστάσει, τίκτεις Θεὸν ἀπορρήτως, τὸν δι'
ἡμᾶς πτωχεύσαντα, μέχρι Σταυροῦ θελήματι, καὶ
ἡμῖν χαρισάμενον, τὸν τῆς Θεότητος πλοῦτον, τῇ ἐκ
νεκρῶν Ἀναστάσει.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

**Μελισθὲν ἐκ τοῦ συλλαβικοῦ μέλους
ὑπὸ Πέτρου Λαμπαδαρίου,
εἰς τὸ νέον στιχηραρικὸν εἶδος.**

ᾠχος ᾠγ Γα.

Π α α α α σα πνο η η αι νε σα

α α τω το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ον

π αι νει τε τον Κυ υ υ ρι ον εκ

τω ω ω ων ου ου ρα α α νω ω

ων κ αι νει ει ει τε αυ τον ε εν τοι

οις υ ψι ι ι ι στοιοις π Σοι πρε πει

υ μνο ος τω ω ω ω ω ω Θε ε

ω γ ρ ρ

Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες

οι αγ γελοι α αυ του ου ου αι νει ει

ει τε ε α α αυ το ο ον κ πα σαι αι αι

δυ υ να α α μειεις α αυ του ου π σοι

πρε πει υ μνο ος τω ω ω ω ω

ω Θε ε ω γ ρ ρ

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

ᾠχος Βαρύς.

ζ **Τ** ο ον Δε ε ε

ε ε ε ε σπο ο ο ο ο π ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο τη η η η

η η η η η η η ην και Α α

α α οα α α α α αρ χι ι ι ι

ι ι ι αρ χι ε ρε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α α α α α α α α α α

η η η μω ω ω οω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ων **Κ**υ υ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι ε π^α

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε

φυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ λα α α φυ υ λα α ατ

τε π^α ει ει ει ει ει ει εις πο ο ολ

λα α α α γα α α α α α α α

α α α γα α α α α α α ε ε υε

ε ε ε γ^α ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε π^α ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε υε ε ε τη

η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε σπο ο ο Δε ε σπο ο ο τα π ρ

α α α α α α α α α α δ α α

α α α α α α α α α α π ρ α α

α α α α α α α α α α α α

α ρ ρ

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ῥῥ Γα.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

π ρ Δ ευ τε πα αν τα τα ε θνη η γνω τε

του φρι κτου μυ στη ρι ι ου την δυ να α μιν π ρ

Χριστος γαρ ο σωτηρημων ο εν
αρχη Λο ο γος εσταυρωθη δι η μας
και εκων ετα αφη και ανεστη εκ
νεκρων του σωσαι τα συμπαντα αυ
τον προκυνηησωμεν

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

δι η γησαν το παντα θαυμα
σια οι φυλακες σου Κυρι ε
λαα το συνεδριον της ματαιοτη
τος πληρωσαν δωρων την δεξιαν αυ

των κρυπτεινε νο μι ζον την α να στα σι
ιν σου ^π ην ο κο σμος δο ξα ζει Ε
λε η σον η μας ^Γ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

^π α ρας τα πα αν τα πε πλη ρω ται
της Α να στα σε ως τηνπει ραν ει λη φο ο
τα ^π Μα ρι α γαρ η Μα γδα λη νη ε
πι το μνη μα ηλ θεν ^κ ευ ρεν Α γ γε λον ε
πι τον λι ι θον κα θη με ε νον ^π τοις ι
μα τι οις ε ξα στραπτοντα και λε γον

τα ^κα Τι ζη τει τε τονζων τα με τα των νε

κρων ^κ ουκ ε στιν ω δεαλλ ε γη γε ερται ^π

κα θως ει πε προ α γων εν τη Γα λι λαι

α ^Γ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

^π ^α **Θ** ν τω φω τι σου Δε σποτα ο ψο με

θαφως φι λαν θρω πε ^κ α νε στηςγαρ εκτων

νε κρων σω τη ρι αν τω γε νει των αν θρω

ω πων δω ρου με ε νος ^π ι να σε πα σα κτι σις

δο ξο λο γη τον μο νον α να μαρ τη τον

Ε λε η σον η μας ^Γ

Προσόμοια τῶν Πατέρων.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὁλην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν, ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ Γεγεννηκότι συνάναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδήλως διδαχαῖς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁλην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον χρησμολόγημα, τὸ βραχὺ ῥήματι, καὶ πολὺ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγγαντο, ὡς χριστοκήρυκες, εὐαγγελικῶν προῖστάμενοι, δογμάτων οἱ Μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἄνωθεν λαβόντες,

τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, ὄρον θεοδίδακτον.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς Ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις.

Ὅλην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐπιστήμην, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιοτάτον ἐνδικώτατα, τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λοιμῶδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονίσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ θεῖοι Ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται Ἱερώτατοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι δ̣

Τ ων α γι ων Πα τε ρων ο χο ρος β̣ λ̣

εκ των της οι κου με ε νης πε ρα των συ

υ υ υν δρα α α α μων δ Πα τρο ο ο

ος και Υι υι ου Δ και Πνευμα τος α

α γι ι ι ου μι αν ου ου σι ι ι αν β λ

ε δο ογ μα α τι σε και αι αι φυ

υ υ υ σιν δ και το μυ στη ρι ον

της θε ο λο ο γι ι ας β λ τρα νως πα

ρε δω ω κε ε τη Εκ κλη η η σι

ι ι ι α δ ους ευ φη μουντες εν πι ι ι

στει ει μα κα ρι σω μεν λε ε ε ε

γο ο ο ον τες δ ω θει ει α πα α ρεμ

βο ο λη θε η γο ο ροι ο ο πλι ι

ται ^β ^κ πα ρα α τα α ξε ως Κυ υ υ

ρι ι ι ι ου ^ν ^δ α στε ε ε ρες πο

λυ υ υ υ υ φω ω ω ω τοι ^Δ ^δ του

νο η του ου ου στε ρε ω ω ω ω μα

α α α τοι ^ν ^δ της μυ στι ι ι ι ι

κη η ης ^π ^ρ Σι ι ι ι ι ι ι ω

ω ρω ω ω ω ων ^ν ^δ οι α κα α θαι αι

αι ρε τοι οι οι πυ υ υ υ ρ γοι ^ν ^δ

τα μυ ρι ι ι ι ι πνο ο ο α α

α α α α αν θη ^Δ ^δ του πα ρα α δει

ει ει σου ου ^β ^κ τα πα γ χρυ σα α α στο ο

μα τα του ου ου Λο ο ο ο γου

Εκ κλη σι ας το ο καυχη η μα οι

κου με νης α γλα α α α α ι ι ι

ι σμα ε κτε νως πρε σβε ε ε ευ

σα α α α τε υ υ περτωνψυ χω ω

ω ω ων η η η η μων

Ἔτερον Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω ω ω και Α γι ω

Πνε ε ε ε ε ευ μα α α α ρα α α

α τι

Των Ἁγίων Πατρῶν ὁ

ὁ ἰσχυρὸς

καὶ ἐκτετατὴς

ἐν πνεύματι

καὶ ἐν δυνάμει

καὶ ἐν σοφίᾳ

καὶ ἐν ἀγαθότητι

καὶ ἐν ἰσχύει

καὶ ἐν ἀκατακτάτῃ

καὶ ἐν ἀειφύουσι

καὶ ἐν ἀκατακτάτῃ

ι ι ι ι ο ον Δ της Θε ο λο

γι ι ι ι ι ι ι ι α ας τρα νως πα α

ρε ε ε ε δω ω ω ω κε ε τη Εκ

κλη η η σι ι ι ι ι α ρ ους ευ φη

μουν τε ε ε ες ε εν πι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι στει π μα α

κα α α ρι ι ι ι ι ι σω με ε εν

λε ε ε ε ε ε ε ε ε γο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον τες ρ ω

θει ει ει ει ει ει ει ει ει α πα

ρε ε ε ε εμ βο ο ο ο ο ο ο

ἦ ο ο παρεμβο ο λη η ἦ η η η

ἦ θε η γο ροι οι ο ο πλι ι ι

ται αι πα ρα τα α α α α α α ξε

ε ε ε ε υε ε ε ως Κυ ρι ι

ι ι ι ι ἦ ι ι ι ου α στε

ε ε ε ε ρες πο λυ υ υ υ φω

ω ω ω τοι του νο η του ου ουου στε

ε ε ε ρε ε ε ω ω ω ω ω μα α

α α ἦ α α α τος της μυ υ υ υ

υ υ σπι ι ι ι ι ι ι ἦ ι ι ι κης

Σι ι ι ω ω ἦ ω ω ω ων οι

α κα θαι ρε ε ε ε ε ε ε τοι οι οι

πυ υ υ υ υ υ υ υ υ ρ γοι τα

μυ ρι ι ι ι ι πνοο ο α α Α

α α α α α α α αν θη του Πα

α α α ρα α α α α ρα δει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

σου τα α παγ χρυ υ σα στο μα α τα του

Λο ο ο ο ο ο ο ο ο ο γου Εκ

κλη σι ι ι ας το ο ο καυ χη η μα

οι κου με νης α γλα α α ι ι ι

ι σμα εκ τε νως πρε σβε ε ευ σα α

α α τε ε υ πε ερ των ψυ χω ω ω ων

η η η η μων δ

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρ
χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε
δι α γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος
ο Α δης ηχ μα λω τι σται ο Α δαμ α
να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε
κρω ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο
θα να τος τε θα να α τω ται και η εις ε
ζω ο ποι η θη μεν δι ο α νυ μνου

τεςβο ω ω μεν ευ λο γη τος Χριστος ο Θε
ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
ο ξα σοι

Του̃ αυ̃του̃.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η̣.

ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα
εν υ ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης
ει ρη νη εν αν θρωποις ευ δο κι α

μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε
προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα
ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

δο ξαν

Κ υ ρ ι ε β α σ ι λ ε υ ε π ο υ ρ α ν ι ε Θ ε

ε Π α τ ε ρ π α ν τ ο κ ρ α τ ο ρ Κ υ ρ ι ε Υ ι

ε μ ο ν ο γ ε ν ε ς Ι η σ ο υ Χ ρ ι σ τ ε κ α ι Α

γ ι ο ν Π ν ε υ μ α **ν**
δ

Κ υ ρ ι ε ο Θ ε ο ς ο α μ ν ο ς τ ο υ Θ ε

ο υ ο Υ ι ο ο ς τ ο υ Π α τ ρ ο ς ο α ι α ι ρ ω ν

τ η ν α μ α ρ τ ι ι α ν τ ο υ κ ο σ μ ο υ ε λ ε

η σ ο ν η μ α ς ο α ι α ι ρ ω ν τ α ς α μ α ρ τ ι ι α ς

τ ο υ κ ο σ μ ο υ **ν**
δ

Π ρ ο σ δε ξ α ι τ η ν δε η σ ι ν η μ ω ν ο κ α

θ η μ ε ν ο ς ε ν δε ξ ι α α τ ο υ Π α τ ρ ο ς κ α ι

ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει

μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ξαν Θε ου Πατρος Α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο

γη σω σε και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον

αι ω να και εις τον αι ω να του αι

ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυλαχ θη

ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε
ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε
τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα σου εις
τους αι ω ω νας Α μην **∨**
δ

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ
η μας κα θα περηλ πι σα μεν ε πι σε **∨**
δ

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε
δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα
σου **∨**
δ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο
ον με τα δι και ω μα ταςου **∨**
δ

Κ υ ρ ι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω

ει ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σον με

ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον

σοι **δ**

Κ υ ρ ι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα

ξο ον με του ποι ειν το θε λη μα σου ο

τι συ ει ο Θε ος μου **δ**

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

φω τι σου ο ψο με θα φως **δ**

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι

νωσκουσι σε **δ** Αγιος ο Θεος αγι

ος ισχυρος αγιος αθανατος ελε

ησον ημας **δ**

Δ οξα Πατρι και Υιω και αγι

ω Πνευματι **δ**

Κ αι νυν και αι καιειστους αι ωναστων

αιωνων Αμην **δ**

Δ γιος αθανατος ελεεησον

ημας **δ**

Δ α αγι ι ι ος ο Θεεεε

ος **Δ**

Α α α γι ι ος ι σχυ υ υ ρο

ος
Δ
δ

Α α γι ι ι ι ος α θα α α α

να α α α τος ε λε η σο ο ο ο ον η

η η η μα α α α α α ας
χ
δ

Ε η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον
β
λ

το νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα

ε λε ο ο ο ος
χ
δ

Ἑτέρα Ἰακώβου Πρωτοψάλτου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Δ ο ο ξα α σοι τω δει ξα αν τι το ο

φω ω ω ως **π** Δο ο ξα α εν υ

ψι ι ι στοιοις Θε ε ω ω ω **ν** και

ε πι γη ης ει ει ρη η η νη η **ν**

εν ανθρωποις ε ευ δο κι ι ι ι

α **ν**

Υ μνου με εν σε ε ευ λο γου με εν

σε **β** προ σκυ νου με εν σε ε δο ξο ο

λο ο γου ου με ε εν σε **ν** ευ χα

ρι στου ου ου με ε ε εν σοι **ν** δι α

την με γα α α α λη ην σουου δο ο

ο ξαν δ

Κ υ ρι ε ε ε βα σι ι λευ ε που

ρα νι ι ε ε Θε ε ε Πα α τερ

παν το κρα α το ο ορ Κυ ρι ε Υι

ε ε ε μο νο γε ε νες Ι η σου

Χρι στε και αι Α α α γι ι ον Πνεε ε

ευ μα δ

Κ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος ο

α μνο ο ος τουου Θε ε ου ο Υι

ο ο ος τουου Πα α τρος ο αι αι

αι ρωων δ την α μαρ τι ι ι αν του ου

ου ου κο ο ο ο σμου δ ε λε η η σον

η η μας ο αι αι αι αι ρωων ρρ

τας α μαρ τι ι ι α ας τουου κο ο

ο σμου δ

Π ρο ο ο ο ο σ δε ξαι β λ την δ

η η σι εν η η μων ρ σ ο κα θη με

νο ος εν δε ξι α α α του Πα α

τρος β λ και ε λε η η σο ον η η η

μας ρ δ

Ο τι συ υ ει μο νο ος Α α α

γι ι ι ι ος Δ ρυ υ ει μο νο ος Κυ

υ υ υ ρι ι ι ι ι ος Δ Ι η σου

ους Χρι ι στος Δ εις δο ο ο ξαν Θεε ου Πα α

τρο ο ος Α α α μη ην Δ

Κ αθ ε κα α α στην η με ε ραν

ευ λο ο γη η η η σω ω ω ω σε Δ

και αι νε ε ε σω το ο ο νο

μα α α σου Δ εις τον αι ω ω ω

ω ω να Δ και εις τον αι ω να α του

ου αι ω ω ω ω νος Δ

Κ α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι

ε ε **β** εν τη η με ε ε ε ρα α

τα α αυ τη **β** α να μαρ τη η η

του ους **π** φυ λα χθη η η η ναι αι η η

μας **ν**

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι

ε **Δ** ο Θε ο ο ο ο ος των Πα τε

ε ε ε ε ρων η η μω ω ων **ν** και αι

νε ε τον **π** και δε δο ξα σμε ε ε νον το

ο νο ο μα α α σου εις τους αι ω ω

ω να ας Α α α μην **ν**

Γ ε νοι οι το ο Κυ ρι ι ε ε **Δ**

το ε λε ε ο ος σου ου εφ η η μας

κα θα α α περ ηλ πι σα α με ε εν ε

πι ι σε

υ λο γη η τος ει Κυ υ ρι ι ε

δι ι δα α ξο ο ο ον με ε τα δι και

ω ω μα τα α α σου

υ υ υ ρι ι ε κα τα φυ υ γη

ε γε νη η η η θης η η μιν εν

γε νε α και αι γε νε ε α Ε

γω ω ει πα α Κυ υ ρι ι ε ε

ε ε λε ε η σο ο ο ον με ι ι

α α σαι την ψυ χη η η η η η η μου

ο ο τι η μα αρ το ο ο ον σοι

Κ υ ρι ι ε προς σε κα α τε

ε φυ υ υ υ γον δι ι ι ι δα α ξο

ο ον με του ποι ει ν το θε λη η μα

α α σου ο ο τι συ ει ει ει ο

ο Θε ε ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ω ης

εν τω φω τι ι ι ι σου ου ο ψο ο

ο ο ο με ε θα α α φως

Π α ρα α α τει ει πα ρα α τει ει

νον **Δ** το ε ε ε ε λε ε ος σου ου

τοις **ν** γι νω ωσκουου **δ** σι ι ι σε **δ**

Α χ γι ος ο Θε ε ος **β** Α γι ος **λ**

Ι σχυ υ ρος **Δ** Α γι ι ο ος α α θα **δ**

α να α α τος **β** ε ε λε ε η σο **λ**

ον η η η μας **ν** **δ**

Α ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω **β** και **λ**

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι **ν** **δ**

Κ αι νυ υ υν και α α ει **ν'** και **ρρ**

εις τους αι ω νας τω ω ων αι ω ω

ω ω ω νω ων Α α α μην **ν** **δ**

Α γι ι ο ος α α θα α να

α α τος **β** ε ε λε ε η η σο

ον η η η μας **γ**

Α χ α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο Θ ε ε

ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος **Δ**

Α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι σχυ υ

υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος Δ δ

Α α α α α α α α α α γι ι

ι ος Δ δ α θ α α α α α α α

α α α α να α α θα α να α α

τος Δ ε λε ε ε η η σον η η

μα α α α α α α α α ας Δ δ

Ε η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον Β β

το νικος εδωκεν ημιν και το μεγα

ελεοοοος δ

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Ἦχος λ π δ Νη.

Κ υριεελεεησον δ

Κ υριεελεεεησον βκ

Κ υριεελεεεησον Δ

Κ υριεελεεεησον δ

Κ υριεελεεεηησον βκ

Κ υριεελεεεεησον δ

Γ οι Κυριε δ

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον **δ**

Κ
υ ρι ε ε ε ε λε ε η η

σον **δ**

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον **δ**

Κ
υ ρι ε ε ε ε λε η σον **δ**

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον **δ**

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον **δ**

Τυπικὰ παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στάσις Α΄.

Ἔχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Ἀ μὴν εὐλογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν

Κυριὸν εὐλογητὸς εἰ Κύριε εὐ

λοοογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον

Κυριὸν ^πκαὶ πάντα ἐν τὸ ὄνομα τοῦ νο

μάτου αὐτοῦ ^νδ̣

Εὐλογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ

μη ἐπιλανθάνῃ σου πάντα πο

δοσεῖς αὐτοῦ ^νδ̣

Τὸν εὐλιτεύοντά σου πάντα

α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα

σας τας νο σου σου

Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω

 η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε

ει και οι κτιρμοις

Τ ον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα

θοις την ε πι θυ μι αν σου α να και νι

σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

και κρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις

Ε γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

του τω Μω υ ση ^π τοις υι οις Ι σρα ηλ τα

θε λη μα τα αυ του ^ν

Ο ι κτιρμων και ε λε η μων ο Κυ

ρι ος ^β μα κρο θυ μος και πο λυ ε λε

ος ^π ουκ εις τε λος ορ γι σθη σε ται

ου δε εις τον αι ω να μη νι ει ^ν

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε

ποι η σεν η μιν ^α ου δε κα τα τας α

μαρ τι ας η μων αν τα πε δω κεν η μιν ^ν

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα

νου α πο της γης ^β ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος

το ελεος αυτου επι τους φοβου μενους

αυτον **δ**

Καθουσον απεχουσιν ανα το λαι

αποδυσμων εμαα κρυνεν αφη

μωντας ανομιασημων **δ**

Καθως οικτειρειπατηρ υιους **π**ωκτει

ρησε Κυριος τους φοβου μενους αυτον

οτι αυτος εγνωτο πλασμα ημων ε

μνησθη οτι χους εσμεν **δ**

Ανθρωπος ωσει χορτοος αι ημε

ραι αυτου ου ωσει ανθος του αγρου ουτως

ε ξαν θη σει ^ν δ

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω καιουχ

υ πα αρ ξει ^α και ουκ ^κ ε πι γνω σε ται ε

τι τον το ποναυ του ^ν δ

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α

πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος

ε πι τους φο βου με νους αυ τον ^ν δ

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε

πι υι οις υι ων ^β τοις φυ λασ σου σι την

δι α θη κην αυ του ^π και με μνη με νοις των

εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας ^ν δ

Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω ο υ ρ α ν ω η

τ ο ι μ α σ ε τ ο ν θ ρ ο ν ο ν α υ τ ο υ ο υ κ α ι η β α

σ ι λ ε ι α α υ τ ο υ π α ν τ ω ν δ ε σ π ο ζ ε ι **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ ε ς

ο ι Α γ γ ε λ ο ι α υ τ ο υ δ υ ν α τ ο ι ι σ χ υ ι π ο ι

ο υ ν τ ε ς τ ο ν λ ο γ ο ν α υ τ ο υ **β** **λ** τ ο υ α κ ο υ σ α ι τ η ς

φ ω ν η ς τ ω ν λ ο γ ω ν α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α σ α ι

α ι δ υ ν α μ ε ι ς α υ τ ο υ **α** **κ** λ ε ι τ ο υ ρ γ ο ι α υ τ ο υ

ο ι π ο ι ο υ ν τ ε ς τ ο θ ε λ η μ α α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ α

τα ερ γα αυ του ^π εν παν τι το πωτης δε σπο

τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ^δ

Α ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι ^δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων ^δ Α μην ^δ

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το Α γι ον αυ του ^δ Ευ λο γη τος ει

Κυ ρι ε ε ε ε ε ^δ

Μέλος ἄργόν.

Ε υ λο ο γει η ψυ υ χη η η μου
ου τον Κυ ρι ο ον και πα αν τα τα εν
το ο ο ος μου το ο ο ο ο νο
ο ο ο μα το Α γι ι ι ι ον α αυ του
ου ου **Δ** Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε
ε ε ε **Δ**

Στάσις Β'.

Ἦχος **Δ**ι

Α ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω
Α γι ω Πνευ μα τι **Β** Αι νει η ψυ
χη μου τον Κυ ρι ον **Δ** αι νε σω Κυ

ρι ον εν τη ζω η μου ψα λω τω Θε ω

μου ε ως υ παρ χω

M η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας

ε πι υι ους αν θρω ω πων οις ουκ

ε στισω τη ρι α

E ξε λευ σε ται το πνευ μα αυ του

και ε πι στρεψει εις την γην αυ του

E ν ε κει νη τη η με ρα α πολουν

ται παντες οι δι α λο γι σμοι αυ του

M α καρι ος ου ο Θε ος Ι α κωβ

βο η θος αυ του η ελ πις αυ του ε πι

Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

τον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και

την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν

αυ τοις

τον φυ λασσον τα α λη θει αν εις τον

αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α

δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φηντοις

πει νω σι

Κυ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους

Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α

νορ θοι κα τερραγ με ε ε νους Κυ ρι

ος αγαπα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ

λασσειτουςπροση λυ τους

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη ψε

ται και ο δον α μαρ τω λων α φα νι

ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι

ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

αν και γε νε αν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γοστου Θε

ου α θα να τος υ παρ χων και κα τα δε

ξα με νος δι α την η με τε ραν σω τη

ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α γι

ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου

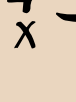

Μα ρι ας α τρεπτωσεν αν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη σας Εις ων της α

γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο

με νος τω Πα τρι και τω α γι ω Πνευ μα

τι σω σον η μα α ας

Οἱ Μακαρισμοί.

ᾠχος ᾠ Γα.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

π_α **Ἄ** — — — — —
θε τη σαν τα Χρι στε την εν το
— — — — — **κ**_α — — — — —
λην σου τον προ πα το ρα Α δαμ **α** του Πα
— — — — — **π**_α — — — — —
ρα δει ει σου ε ξω ρι ι σας **α** τον δε Λη
— — — — — — — — — — —
στην Οι κτιρ μον ο μο λο γη σαν τα σε
— — — — — **κ**_α — — — — —
εν Σταυρω **α** εν αυ τω ει σω ω κι σας κρα

ζο ον τα ^π Μνη σθη τι μου Σω τηρ εν τη Βα

σι λει ει α α σου ^Γ

Στίχ. Μακάριοι οί καθαροί τῆ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ἀμαρτήσαντας ἡμᾶς, τῆ τοῦ θανάτου, κατεδίκασας ἄρᾱ, ὁ Ζωοδότης καὶ Κύριος· ἐν δὲ τῷ σώματί σου, ἀναμαρτήτως Δέσποτα παθῶν, τοὺς θνητοὺς ἐζώωσας κράζοντας· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οί εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, συνεξανέστησας ἡμᾶς ἐκ τῶν παθῶν, τῆ ἀναστάσει σου Κύριε, τοῦ δὲ θανάτου πᾶσαν, τὴν δυναστείαν ὤλεσας Σωτήρ· διὰ τοῦτο πίστει σοι κράζομεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οί δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Τῇ τριημέρῳ σου ταφῆ, τοὺς ἐν τῷ ἄδη νεκρωθέντας ὡς Θεός, ζωοποιήσας συνήγειρας· καὶ ἀφθαρσίαν πᾶσιν, ὡς ἀγαθὸς ἐπήγασας ἡμῖν, τοῖς ἐν πίστει κράζουσι πάντοτε· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ

Βασιλεία σου.

Τῶν Πατέρων.

Ἦχος α΄. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἔμοῦ.

Ξένην καὶ καινήν, σύγχυσιν τῶν φύσεων, Χριστοῦ τὸ δεινὸν ὄντως συνέδριον, ἐξηρεύξαντο, τὰς διττὰς ἐνεργείας συγχέαντες, εἰς ἐνέργειαν τὴν μίαν καὶ ἀλλόκοτον, ἥνπερ ὀρθοδόξων πλήρωμα, ἱερῶν περιβόλων ἀπήλασεν.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἵνα τὸν δεινόν, ἐκφύγη Νεστορίον, δυάδα υἱῶν κακῶς εἰσάγοντα, τὸ συνέδριον, τὸ τῆς πλάνης ἐκ βόθρου εἰς βάραθρον, ἐξωλίσθησε θελήσεων καὶ φύσεων, μάτην δογματίζον σύγχυσιν, ἀλλὰ θείοις Πατράσι διήλεγκται.

Δόξα.

Ἵνπερ τῷ Πατρί, Υἱὸν ὁμοούσιον, Πατέρες τὸ πρὶν τρανῶς ἐκήρυξαν, σὺν τῷ Πνεύματι, Διδασκάλων ἐνθέων ὁ σύλλογος, ἐνεργείαις θεϊκαῖς πάντα ἐδίδαξαν, μίαν φυσικὴν γνωρίσαντες, τὴν ἐνέργειαν ἅμα καὶ θέλησιν.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Θύρα θεϊκῆς, ἀκτῖνος σὺ Δέσποινα, πηγὴ τε φωτός, ἀδύτου γέγονας: τὸ γὰρ πλήρωμα, τῆς Θεότητος

ἅπαν ἐσκήνωσεν, ἀπορρήτως ἐν τῇ μήτρᾳ σου
πανάμωμε, οὐ̄περ φυσικὴν ἐνέργειαν, καὶ τὴν αἴγλην
βραβεύεις τοῖς χρήζουσιν.

Εἴσοδος.

Ἀντίφωνον α'. ᾠχος β'.

Στίχ. α' Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ
ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β' Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ
τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Στίχ. γ' Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ
ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀντίφωνον β'. ᾠχος β'.

Στίχ. α' Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β' Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις
οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ' Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς
μακρότητα ἡμερῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ΄. ᾠχος γ΄.

Στίχ. α΄ Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. β΄ Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ· ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἴσοδος.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιášθω τὰ ἐπίγεια,
ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος·
ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν
νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ
παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῶν Πατέρων.

ᾠχος πλ. δ'.

Ἐπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας,
καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας
ἡμᾶς ὀδηγήσας, Πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Καὶ τοῦ Ναοῦ.

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. ᾠχος α'.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ
Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε.
Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς
ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐαγγελισμοῦ. ᾠχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ
ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἢ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ
Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν
χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ
βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τῶν Ἁγίων πάντων. ᾠχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Βλαστοὺς εὐαγγελίου καὶ καρποὺς ἀμαράντους,

χορούς ἁγίων Πάντων εὐφημήσωμεν πάντες, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, μιμούμενοι αὐτῶν τὰς ἀρετάς, καὶ ἀγῶνας τοὺς γενναίους, ἀπὸ ψυχῆς συμφώνως ἀνακράζοντες· δόξα τῷ στεφανώσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ ἁγιάσαντι· δόξα τῷ ἐν τῇ γῆ καὶ οὐρανῷ ὑμᾶς δοξάσαντι.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλη τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσηῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σὲ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρῤῥησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος β΄.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἣ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Ὁ Τρισάγιος Ὑμνος.

ᾠχος β΄.

Ἁγιος ὁ Θεός, Ἁγιος Ἰσχυρός, Ἁγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ΄).

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Διάκονος: Δύναμις.

Ὁ α' Χορὸς ἀργῶς· Δύναμις. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ σύνηθες.

Ἄ Ν ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ις Α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

γι ι ι ι ι ι α α α γι ι ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι ι ι

α α α γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ος ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι οχ ο υ ρο ο ο

ο ο ο ο ο ο ος α α α α

α α α γι ι ι ι ι ι α α α α γι

ι ι ο ο ο ο ο ος α θα α α

α α α α α α α να α α υε

α θα να το ο ο ο ο ο ος ε

ε λε ε ε ε η η η ε λε η η σο

ο ο ο ο ο ον η η η

μα α α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι α α α α α γι ι

0 0 0 0 0 50 0 0 0 0 ①ε 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 50 Δ A α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι α α α α α α γι ι 0 0 0 0 50

I ι ι σχυ ρδ 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 50 Δ A α α α α α α

ι ι 0 0 0 0 50 A θα α α α

α α α α α α α α α α A θα

α να α α τος ε λε ε ε ε

λε ε ε η η σο ον η μα α α

α α α α α α α ας

Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος πλ. Δ'. Γ **Κ** υ ρ ι ε σω ω ω

σον του ους ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ

σε ε βει ει ηει ει ει ει εις

Κ αι αι αι αι ε ε πα α α α α α

α α α κου ου ου ου ε πα α κου

σο ο ο ο ο ο ον η η η η η η

μω ω ω ων

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος γ'.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου.

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιουῖσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ. Ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περιίστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. Αἵρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἀμαρτάνει ὧν αὐτοκατάκριτος. Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σε ἢ Τυχιόν, σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. Ζηναῖν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπη. Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἀσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος γ'.

Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν.

Στίχ. Ἐσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς.

Εἰς τὸ Εὐαγγέλιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Δ
ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο
ο ο ο Δ ο ο ο ο ο ο
ο ξα α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι
ο ι ο ι ο ι ο ι Δ ο ι ο ι

Χοροστασία Ἀρχιερέως τὸ κάτωθι ὑπὸ
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Δ
ις πολ λα α α α α α α
α α α α α α α α χα α ε ε
ε ε ε ε ε τη η Δ ε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

α α α α α α Δ
α α

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠ Γα

ο ι τα α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α Χε

ε ε ε υε ε ε ε ε ε π
ε ε

ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

Χερου ου βι ι ρι ι ι ι ιμ ρι μυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

στι λ κω ω ως ει κο νι ι ι ι

ι ι ι ρι ι ι ι ζο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ει κο

νι ι ζον τε ε ε υε ε ε ε ες

και αι αι αι αι αι αι αι αι αι και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

τη η η η η η η η η η η η

και τη ζω ω ω ο ο ο ο ποι οι ω

ω ^πΤρι α α α α α α α α α α

α α τρι α α α α α α α α α

α α α α Τρι α α α α δι ι ρι

ι ι ι τον τρι σα α α α α α

α γι ι τον τρι σα γι ο ο ον υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ μνον προ ο σα α

α α α α α δο ο ο προ σα α δο ο ον

τε ε ε με ε ε ε ες πα α α

α α σα α α α αν τη η η η ην

βι ι ι ω ω ω ω ω ω τι ι

ι βι ω τι ι κη η η η η η ην

α πο θω ω ω ω με ε α α πο θω

ω με ε ε θα α α με ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ρι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

με ε ρι μνα α α γα α α α αν δ

ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα α

σι ι ι ι λε ε ε ε ε ε ε με ε

βα σι λε ε α α α γα α α α α δ

των ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο

με ε νοι οι οι δ

Τ αι αις Αγ γε λι ι καις **ζ'** α

ο ρα α τως δο ρυ φο ρου ου μενον τα

α α ξε ε σι ι ιν **δ** Αλ λη λου

ι α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α **δ**

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

δ **Ο** ι οι οι τα α α α α α

α α α α α α α Χε **δ** ε ε ε

ε ε ε **υ**ε ε ε ε ε ε ρου ου ου

ου Χε ρου βι ι **ζ** ι ι ι ι ιμ **δ** μυ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ σι ι ι ι

ι ι μυ υ υ υ σι ι κω ω ω ως π

ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι

ζο ο ει κο νι ζο ον τε ε ρε ε ε ε

ες και αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι τη η η η η η η η η

η η η η η η η ζω ο ο ο ποι

οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο

ποι οι ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α

α α α α α α α α α α

Τρι ι α α α α α α α α α α

Τρι ι ι α α α α α α δι ι ι

ι τον τρι ι ι σα α α α α

α α γι ο ον υ υ υ υ υ υ μνο ο

ον προ σα α α α α α α α α

α α α χα α α α α α α α α

α δο ο ο προ σα α α δον τε ε με ε

ε ε ες πα α α α α α α α α α

α α σαν τη ην βι ι ω τι κη η η

η η η η η η η η α πο

θω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε

ε ε θα α α α α α α α α α

με ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι

λι ι ι ι ι ι με ρι μνα α α γα α α

α αν

ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

βα α σι ι ι ι λε ε ε ε ε ε ε

με ε βα σι λε ε ε α α α γα α

α α α των ο ο ο λω ων υ

πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι οι Γ
δλ

Τ αις Αγ γε λι και αι ραι αι αι αι αις

α ο ρα α α α α τω ως δο ρυ φο

ρου ου μενον τα α α ξε ε σι ι ι ιν

Αλ λη λου ι α α α α α α α α

α Γ
δλ

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

‘Ο Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ

γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τον δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός· Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς· Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς· Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τὸ σύνηθες.

Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως μα α α κα α ρι

ζει ει ει ν σε τη ην Θε ε ε ο

το ο ο ο ο κο ον την α ει μα

κα α ρι στο ο ον και πα να μω

ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η

η η μω ω ω ων Τη η ην τι μι ι

ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συγ κρι ι τως των Σε ε ρα

α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν
την ο ο ο ον τω ω ως Θε
ε ε ε ο τον σε με γα λυ υ νο
ο ο με ε ε εν

Ἔτερον Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠή Γα.

Ἄ ξι λ ο ον ε στι λ λ λ λ ω
ως α α λη η η θω ω ως μα
κα ρι ζει ει ν σε ε ε τη ην Θε
ε ο το ο ο ο κο ον την α α ει
ει μα κα α α ρι στον και πα να α μω

ω ω μη η η η το ο ον και μη τε ρα

α του Θε ου ου ου η η η η μω ων

την τι ι μι ι ω τε ε ε ε ε

ρα αν τω ων Χε ε ρου ου βι ι ι ιμ

και αι αι εν δο ο ξο τε ε ε ε ραν

α συγ κρι ι ι τω σ τω ων Σε ε ε ρα

α α α α φι ιμ την α α δι ι α

φθο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο ο

ο ο γο ον τε ε ε κουου ου ου σαν

την ον τω σ θε ο ο το ο ο κο ον σε

με γα α λυ υ υ υ υ υ νο

 ο ο ο ο ο με ε ε εν ρρ

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῶ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ρρ Γα

 Α ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 ει χει δ ει ει ει ρει ει ει ει ει

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ Κυ υ υ ρι ο ο ο ο

ο ο ον ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω εκ των ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου εκ

τω ω ων ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ρα α α α α α α α

εκτωνου ου ρα νω ω ζω ω ω ω ω ν Αλ

λη λουου ï α α α α α α α α

α α α α α α α

Ἔτερον Δανιήλ Πρωτοψάλτου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει

ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ ο το ο ο ο ον Κυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ υ υ υ χυ υ υ χυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ο ο

ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ ρι

ι ι ι τον Κυ ρι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω

و و و و و و و و و و و و

و و و و و و و و و و و و

و و و و و و و و و و و و

و و و و و و و و و و و و

و و و و و و و و و و و و

و و و و و و و و و و و و

و و و و و و و و و و و و

و و و و و و و و و و و و

و و و و و و و و و و و و

و و و و و و و و و و و و

و و و و و و و و و و و و

ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ρα α α α

α α α α εκτων ⲟ ⲟ ρα νω ω ω ρω

ω ω ω ων ⲟ ρα α α υε ε ε υε ρα ρα

α α υε ε ε ε υε ρα α α υε

ρα α ρα α υε υε ρα α α υε ε ε ε

υε ρα α υε ρα α ρα α α υε ε

ε υε ε ρα υε υε ρα α ρα α υε ⲟ

Α α αλ λη λϞ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ι

ι ι ι ι α α α α α α α

α α α α α α α α α α

α ρρ

ον ^α ε ε ε εκ τω ω ω ω ω

ω ων ου ρα α α α γα α α α α εκ

των ου ου ρα νω ζω ω ω ω ω ω ω

ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ζω ω ω ων ου

ου ου ρα α εκ των ου ρα α νω ω ζω

ω ω ων γα α α α α α α α α

α α α α α α α γα α α α

α α λλε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ^π ε ε ε γα υε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε βου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ε ε ε

ε ε ε ε ε ε λε ε ε γε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

η η η η η η η η η η η η η η η

λου ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι α λλη λου ου ι ι α α εα α α

α α α α α α α α α α εα

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α λλε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υε ε ε ε ρα α α α α π ρ

α α α α α α υε ε υε ε ε ε ρ δ

ε πα α α α α α α α α α α α

α λι ι ρι ι ι ιν ρ ρ ρα α α α

α α α α α α α α α α α α

α ρ ρ ρα α α α ρα α α α λλη η

η η ρη η η η η η ρ δ η η

η η η η η η η λου ι ι ι ι ρι

ι ι ι ι α λλη λου ου ι ι α α ρα

α α α α α α α χα ρα α α

γα α α α α α α α α α α

α α α α α α α α λ λ ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ρα α α α α π α

α υε ρα α ρα α υε ε υε ε ε ε γ

ε ε υε ε ε ε ρα α α α α ρα

α α α α α α α χα α α α

α α α α α α λλη η η η η η η

υε η η η η η η η η η η η

η η η η η η χη η η η ρη η

η η η η η η η η η η η η χη

η η η ρη η η η η η η η η η

η η η η η η λου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου α λη η η λου ου ι

ι ι ι ι α π α α α α α α α

α α α α α α α δ α α α

α α α α α α ρα α α α α

π α α α λη η η η η η η η η η

η η η η η δ η η η η η η η

η η ρη η η η η η η η η

η η χη η η η η η η η δ

η η η η ρη η η η η η η η η

η η η η η ρα α α α λη η

χη η η η η η η λου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου α λλη λου ου ι

ι ι ι ι α α α α λλη λου ου ου

ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι α λλη

λου ου ι ι α α ι α α α α α α

α α χα α α α α λλη λου ου

ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α

Μετὰ τὴν Θεϊαν Κοινωνίαν, ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ᾠ Ἱερέυς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

ᾠ β΄ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνεσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξα σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν.

ᾠ α΄ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β΄.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ᾠ β΄ Χορός, τὸ αὐτό.

ᾠ α΄ Χορός· Τὸ ὄνομα Κυρίου εἶη εὐλογημένον,

ᾠ β΄ Χορός· Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ἀπόλυσις.

Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Ἁγίας Ἄννης, Μητρὸς
τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

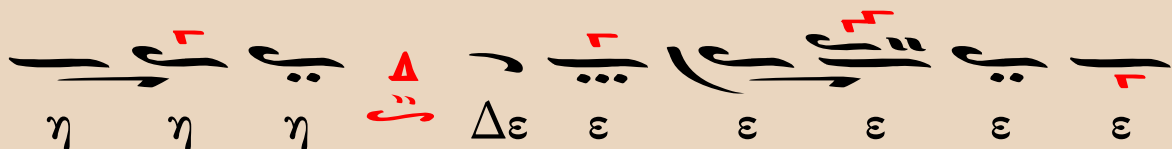
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ.

ᾠχος Β'.

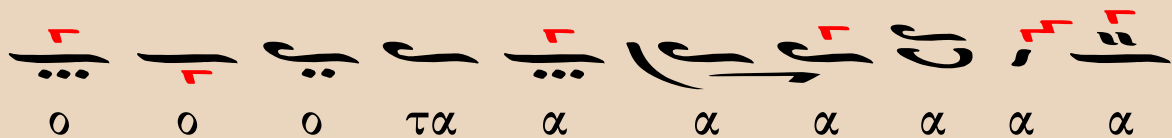

ις πο ολ λα α α

α α α α α α α α α α α

α α ε ε ε ε ε ε τη η

η η η Δ ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο ο τα α α α α α α

α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν

ὄρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ

τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός (τρῖς).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ μεγάλη συναπτὴ.

Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ Α΄ Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α΄.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορῥυήσεται καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως· ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκριπτεῖ ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ

ἄμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ. Ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Αἶτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦος κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν, βασιλεῖς, σύνετε· παιδεύθητε, πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος καὶ ἀπολειῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας, ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ.

Μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστιν σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήμπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέν μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήμψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεὸς μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαιίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτίρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἔθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ. Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανούγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον· πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου, ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω· ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχεσ τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου· ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτὶ παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι

εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὀδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιούσαν· κρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός.

Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου· σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ’

ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με.

Μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου.

Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι, ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε· καὶ

ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ Θεός.

Δικαία ἢ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτῆς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον, ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξη καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα, καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός (τρίς).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Μικρὰ συναπτή.

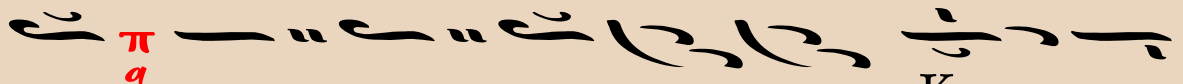
**Εἶτα ψάλλονται ὑπὸ τῶν Χορῶν οἱ ἐπιλύχιοι
Ψαλμοί.**

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος δὲ Πά.

Κ
υ ρι ι ε ε κε ε ε ε κρα α

α ξα **π**_α προς σε ει σα κου ου σο ο ο ον

μου **π**_α ει ει σα α κου σον μου Κυ υ υ

ρι ι ι ι ε **π**_α Κυ ρι ε ε κε ε

κρα ξα προ ο ος σε ε ει σα α κου

σο ο ο ο ον μου **π**_α προσχεστη φω νη της

δε η σε ε ω ω ω ω ως μου **π**_α εν

τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα α κου

σον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε **π**_α

Κ
α τευ θυν θη η τω η προ ο ο

σε ευ χη η μου ως θυ μι ι α α μα α

ε νω ω πι ο ο ο ον σου π ε παρσιζτων

χει ρω ων μου θυ σι ι ι ι α α ε

σπε ε ε ε ρι ι ι ι νη π ει σα α

α κου σο ον μου Κυ ρι ε ε β λ

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα

τι μου και θυ υ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα

χει λημου β λ

Μ η εκ κλι νης την καρ δι ανμου εις λογους

πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φρα α σεις εν α μαρ τι ι αις

Ουν ανθρωποισερ γα ζο με ε νοιςτην

α νο μι ι αν και ου μη συν δυ α α

σω με τα των ε κλεκτων αυ των

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λε γ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου

μη λι πα να α τω την κε φα λην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο

θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι ται αυ

των

Ακουσονται τα ρηματα μου οτι

ηδυνθησαν ωσει παχος γης ερραγη

επιτης γης διεσκορπισθητα οστα αυ

των παρατον αδην **β λ**

Οτι προς σε Κυριε Κυριε οι ο

φθαλμοι μου **Δ δ** επισοι οι ηλπισαμη αν

τα νεληστην ψυχην μου **β λ**

Φυλαξον με απο παγιιδος ης συ

νεστησαν το μοι **β λ** και απο σκανδα

λωντων εργαζομενωντην ανομιειαν **ξ ζ**

Πεσουνται εν αμβληστρω αυτων

οι αμαρτωλοι **Δ** και τα μο ονας ει μι

ε γω ε ως αν πα ρελ θω **β λ**

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

ξα φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην **β λ**

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την

δε η σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι

ον αυ του απαγγελω **β λ**

Ε ν τω εκ λει πειειν εξ ε μου το

πνευ μα μου και συ ε γνωστας τριβουσμου **β λ**

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πορευ ο μην

ε κρυψανπα γι δα μοι **β λ**

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλε πον και ουκ η ην ο ε πι γι

νω σκωνμε **β λ**

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και

ουκ ε στιν ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου **β λ**

Ε κε εκραξα προς σε Κυ ρι ε ει

πα Συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει

εν γη ζων των **β λ**

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε

τα πει νω θην σφο δρα **β λ**

Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον

των με ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε

με **β**
λ

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τον ζω ο ποι ον σου Σταυρον **β**
λ α

παυστως προ σκυ νουντες Χρι στε ο Θε ος **π**
ρ την

τρι η με ρο ον σου Α να στα σιν δο

ξα ζο μεν **β**
λ δι αυ της γαρ α νε και νι σας

την κα τα φθα ρει σαν των αν θρω ω πων φυ

σιν Παν το δυ να με **β**
λ και την εις ου ρα

νους α νο δον κα θυ πε δει ξας η μιν ως

μο νος α γαθος και φι λανθρωπος **β λ**

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Τ ου ξυ λου της πα ρα κο ης το ε πι

τι μι ον ε λυσας Σω τηρ τω ξυ λω του Σταυ

ρου ε κου σι ι ως προ ση λω θεις και εις

Α δου κα τελ θω ων Δυ να τε του θα να

του τα δε σμα ως Θε ος δι ερ ρη ξας **β λ** δι

ο προ σκυ νου ου μεν την εκ νε κρων σου

Α να στασιν **β λ** εν α γαλ λι α σει βο

ων τες Παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ξα σοι **β λ**

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Π υ λ α ς Ἀ δ ο υ σ υ ν ε τ ρ ι ἰ ψ α ς Κ υ ρ ι
ε και τω σω θα να τω **Δ** του θα να του
το βα σι λει ον ε λυ σ α ς **β λ** γε νος δε
το αν θρω πι νον εκ φθο ρ α ς η λευ θε ρω σ α ς
ζω ην και α φθα ρ σι αν τω κο σμω δω
ρη σα μενος και το με γα ε λε ο ς **β λ**

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Δ ευ τε α νυ μνη σω μεν λα οι **Δ** την του
Σω τη ρ ο ς τ ρ ι η με ρ ο ν Ἐ γερ σιν **β λ** δι
ης ε λυ τρω θη μεν των του Ἀ δ ο υ α

λυ των δε σμων **β λ** και α α φθαρ σι αν και ζω

ην **β λ** παντες ε λα βο μεν κρα ζο οντες **π ρ** ο

σταυ ρω θεις και τα φεις και α να στας **Δ δ** σω

ω σον η μας τη Α να στα σεισουμο νε Φι λαν

θρωπε **β λ**

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Α γ γε λοι και ανθρω ποι Σω τηρ την σην

υ μνου ου σι τρι η με ρον Ε γερσιν

δι ης κα τηυ γα α σθητης οι κου με

νης τα πε ρα τα **β λ** και τη ης δου λει αστου εχ

θρου ^β παντες ελυτρωθημεν κραζοντες ^λ

Ζωοποιεπαντοδυναμεσωτηρ

σωσονημαςτηΑναστασεισουμονεΦι

λανθρωπε ^β ^λ

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Πυλαςχαλκαςσυνετριψας ^Δ καιμο ^δ

χλουςσυνεθλασαςΧριστεοΘεος ^β καιγε ^λ

νοςανθρωπωνπεπτωκοςανεστησας ^β ^λ

διατουτοσυμφωνωςβοωμεν ^π ο ^ρ

αναστασεκτωννεκρωνΚυριεδοξασοι ^β ^λ

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἀγίας.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Μνήμην τελοῦντες Δικαίων, τῶν Προπατόρων Χριστοῦ, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τῶν φαιδρῶν καὶ ἁγίων, δοξάζομεν ἀπαύστως, ὠδαῖς μυστικαῖς, τὸν οἰκτίρμονα Κύριον, τὸν ἀναδείξαντα τούτους εἰς τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν ἀκλινεῖς πρεσβευτάς.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ἡ πρόην ἄγονος στεῖρα, ἣ ἐκβλαστήσασα, τὴν ἀπαρχὴν τοῦ γένους, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, σήμερον μετέστη πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ἐκειῖθεν αἰτοῦσα Χριστόν, τοῦ δωρηθῆναι πταισμάτων τὸν ἴλασμόν, τοῖς ἐν πίστει ἀνυμνοῦσιν αὐτόν.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Μνήμην Δικαίων τελοῦντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστέ,

τὸν παραδόξως Ἄνναν, ἐκ ζωῆς τῆς προσκαίρου,
πρὸς ἄληκτον καὶ θεϊαν, μεταστήσαντα νῦν, ὡς
Μητέρα ὑπάρχουσαν, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρως
ὑπερφυῶς, Θεοτόκου καὶ Παρθένου Μητρός.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Α ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι δ̣

Ο ι εξ α καρπωνλα α γο ο ο νων

ρα βδον α α γι ι ι α αν δ̣ την Θε

ο το ο κον βλα στη η η η η σα

α α αν τες δ̣ εξ ης η σω τη η ρι ι α

τω ω κο ο ο σμω α νε τει λε Χρι στο ος

ο ο Θε ε ος β̣ λ̣ το ζευ γος το ο α

μω ω μο ον η ξυ νω ρι ις η α α

γι ι ι α **β λ** Ι ι ι ω ω α κειμ

και αι αι Α α α αν να **δ** ου ου τοι οι

με ε τα στα α αν τε ες **Δ δ** προς ου ρα

νι ι ι ι ι ου ους σκη η η νας **Δ δ**

συν τη αυ τω ων θυ γα α τρι **Δ δ** υ πε

ρα χρα αν τω Πα αρ θε ε ε νω **β λ** μετ Αγ

γε ε λω ων χο ο ρε ε ευ ουου ου ου

σιν **Δ δ** υ περ του κο ο σμου πρε ε σβει αν

ποι ου ου ου ου με ε ε ε νοι **δ** ου ους

και η η μει εις συ νε ε ελ θο ο ον τες **β λ**

ευ σε βω ως α νυ μνου ντες λε ε ε

ε ε γο ο ο ο μεν οι δι α

της Θε ο παι αι δος και πα να αγνου

Μα α ρι ι ι ας Προ πα το ο ρες Χρι ι

στου ου χρη η μα α τι ι ι σα α

α αν τες πρε σβε ε ε ευ σα α α α

τε υ περτωνψυ χω ω ω ω ων η η

η η μων

Του̅ αὐτοῦ.

Ἦχος Πά.

και νυ υ υ υν και αι α α α ει

και εις τους αι ω νας των αι ω νω ων

Α α α α μην π^α

Ο δι α α σε π^α Θε ο πα τωρ

προ φη η η τη ης Δα α αυ ιδ π^α

με λω δι ι ι κως πε ρι σου προ ο α

α νε φω ω ω νη η η η σε τω

με γα λει α α σοι οι ποι η η σα α

αν τι π^α Πα ρε ε ε στη η Βα σι

λι ισ σα α εκ δε ξι ω ω ω ων σου π^α

Σε ε γαρ μη τε ρα προ ξε ε νον ζω η ης

α νε ε ε ε δει ει ει ει ξεν π^α ο α

πα τωρ εκ σου ε ναν θρω ω πη η σαι ευ

δο κη η η σα ας Θε ε ε ος π^α

ι να τη η ην ε α αυ του α να α

πλα α α ση η ει κο ο ο ο να π^α

φθα ρει σαντοις πα α α α α θε ε ε ε

σι ^δ και το πλα νη θε ε εν ο ο ρει ει

α λω ω τον ε ευ ρων π^α προ ο ο ο ο

βα α α α τον π^α τοις ω μοις α α α

να λα α βων τω Πα α α τρι ι

ι προ ο σα γα α α γη π^α και τω ι

δι ω θε λη μα α τιταις ου ρα νι αις συ

να α ψη η Δυ να α α α με ε ε

ε σι **π** και σω ση Θε ο το κετον κο σμον

Χρι ι στος **Δ** ο ε χωντο με ε ε γα και

πλου ου ου σι ον ε λε ε ο ο ο ο

ος **β**
λ

Εἴσοδος. Ἡ ἐπιλύχνιος εὐχαριστία.

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἄγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς 7β' (92).

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ

τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν, συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς

αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μέγала εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτούς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν, αὐτούς, καὶ ὡς ὄλοκαρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιοῦτες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἔστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής, καὶ τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὰ Πληρωτικά, ἡ κεφαλοκλισία κ.λπ.

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Βου.

Κ υ ρ ι ε α α ν ε λ θ ω ν ε ν τ ω σ τ α υ ρ ω λ τ η ν

προ γο νι κην η μων κα τα ραν ε

ξη λειψας και κα τελ θων εν τω α δη ^π_α

τους απ αι ω νος δε σμιους η λευ θε ρω

σας ^β_κ α φθαρ σι αν δω ρου με νος ^Δ_δτων αν

θρωπων τω γε νει δι α του το υμνουντες

δο ξα ζο ο μεν την ζω ο ποι ο ον και σω

τη ρι ονσου Ε γερσιν ^β_κ

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Κ ρε μα μενος ε πι ξυ λου μο νε δυ να

τε ^β_κ πα σαν κτι σιν ε σα λευ σας ^β_κ τε

θεις εν τα φω δε ^βτους κα τοι κουν τας

εν τα φοις α νε στησας ^βα φθαρ σι

αν και ζω ην δω ρου μενος τω γε νειτωναν

θρωπων ^βδι ο υ μνουντες δο ξα ζο ο μεν

την τρι η μερονσου Ε γερσιν ^β

Στίχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Α α ο ος πα ρα νομος Χρι στε σε προ δους

τω Πι λα τω ^πσταυ ρω θη ναι κα τε δι κα

σεν ^βα γνω ω μων πε ρι τον ευ ερ

γε την φα νεις ^βαλλ ε κων υ πε μεινας

τα φην αυ τε ξου σι ως α νε στης

τρι η με ρος ^βως ^λΘε ος δω ρου με νος

η μιν ^Δα ^δτε λευ τη τον ζω η ην και

το με γα ε λε ος ^β^λ

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Με τα δα κρυ ων γυ ναι κες ^πκα τα

λα βου σαι το μνη η μα σε ε πε ζη τη

σαν ^βμη ^λευ ρου σαι δε ο λο φυ ρο με

ναι με τα κλαυ θμου βο ω σαι ε λε γον ^β^λ

^ΓΟι οι μοι Σω τηρ η μων Βα σι λε ευ

των παντων πως εκλαπης ποι ος

δε το προς κα τε εχει το ζωη φο ρον

σωμα σου Αγ γε λος δε προς αυ τα ας

α πε κρι να το Μη κλαι ε τε φη σιν αλλ

α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε ο τι α νε

στη ο Κυ ρι ος πα ρε ε χων η μι

ιν α γαλ λι α σιν ως μο νος ευ σπλαγ

χνος

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Α̣ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι δ

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ναστων αι ω ω ω νω ων Α α

α μην δ

Δ ευ τε πα α α α σα κτι ι ι σι

ις εν κυμ βα αλοις ψαλ μι ι κοις ευ φη

μη η η η σω ω ω ω μεν δ Αν ναν την

θε ε ε ο φρο ο να β λ την το θει ον

ο ρος α πο κυ υ η σα α σαν εκ λα

γο ο ο νων α αυ της δ και προς ο ο ρη

νο η η η τα α ν ν και Πα ρα δει ει

σου σκη η η νω μα α τα β ση με ε ρο ο

ον με ε τα βε βη η η κυι υι υι υι

αν δ και προς αυ τη ην βο ο η η

η σω ω ω μεν Δ μα κα ρι α η

κοι οι οι λι α α σου η βα στα α α

σα σα α α λη η θως Δ την το φω ως

του ου κο ο οσμου Δ ε εν δον εν κοι λι α

βα στα α α α σα α α α σαν δ και

οι μα στοι οι σου ου ου ου ω ραι αι αι

οι οι δ οι θη η λα σα αν τες την θη

λα α σα σαν Χρι ι στον Δ την τρο φον της

ζω η η η ης η η η η μων δ ο ον

κα θι ι ι κε τε ευ ε β λ του ρυ σθη η

η η ναι η η μας α πο πα ση η ης

θλι ι ψε ε ε ως δ και προ σβο λη ης

του ε ε χθρου δ και σω θη η ναι

τα ας ψυ χα α α ας η η η η χ

μω ω ω ν δ

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας

ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: "Ὅτι σοῦ ἐστίν..."

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν, ἐκυοφόρησας, ἀγνὴν Θεομήτορα, θεόφρον Ἄννα· διὸ πρὸς λῆξιν

οὐράνιον, ἔνθα εὐφραινομένων, κατοικία ἐν δόξῃ,
χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ,
πταισμάτων αἰτουμένη, ἰλασμὸν ἀιμακάριστε.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ

θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῶ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς: “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον (ιβ’). Δόξα, καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικός Κανὼν.

ᾠδὴ α'.

Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τριάδα θεαρχικὴν δοξάσωμεν, ταῖς ὑποστάσεσι, μοναδικὴν δὲ φύσιν τῶν τριῶν, συναΐδιον σύνθρονον, ἣν δυσωποῦντες λέγομεν· Σῶσον τοὺς πίστει σε δοξάζοντας.

Ἐχρίσθης ὑπὸ Πατρὸς τῷ Πνεύματι, ἀγαλλιάσεως, θεουργικῶ ἔλαίῳ ὁ Υἱός, καὶ βροτὸς ἐχρημάτισας, καὶ τῆς μιᾶς Θεότητος, τὸ τρισυπόστατον ἐδίδαξας.

Τὸ κάλλος τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, Μονὰς τρισήλιε, τὰ Σεραφεῖμ οὐ φέροντα ὄραῖν, συγκαλύπτονται πτέρυξι, καὶ τρισαγίοις ἄσμασιν, ἀκαταπαύστως σε δοξάζουσι.

Θεοτοκίον.

Ἀφράστως τὸν ποιητὴν γεγέννηκας, τῶν ὅλων Πάναγνε, τῆς παλαιᾶς λυτρούμενον ἀρᾶς, τοὺς βροτοὺς καὶ θανάτου φθορᾶς, καὶ διὰ σοῦ ἐπέγνωμεν, ἓνα Θεὸν τὸν τρισυπόστατον.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ῥώμην ἐξ ὕψους, τοῖς ἁγίοις τὸ πρὶν Ἀποστόλοις σου, ὡς ἀπέστειλας Χριστέ, παρὰ Πατρὸς τὸν Παράκλητον, τὴν μίαν ἐνέφηνας, φύσιν τρισήλιον.

Τῷ Πατριάρχῃ, Ἀβραάμ ὅτε ὤφθης, ἐν σχήματι, ἀνδρικῶ, τριττὴ μονάς, τὸ ἀπαράλλακτον ἔδειξας, τῆς σῆς ἀγαθότητος, καὶ κυριότητος.

Ὁ χαρακτῆρσιν, ἐν τρισὶν εἰς Θεὸς πιστευόμενος, ἀπερίγραπτος σαφῶς, ἀπερινόητος ἅπασι, ῥῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Στοιχειωθέντες, τοῦ Υἱοῦ σου σοφαῖς εἰσηγήσεις, ἐνικὴν καὶ τριλαμπῆ, τὴν θεαρχίαν δοξάζομεν, καὶ σὲ μακαρίζομεν, τὴν Ἀειπάρθενον.

Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρισήλιε ἄκτιστε, καὶ ὁμοούσιε, Μονὰς τρισυπόστατε, καὶ ἀκατάληπτε, τοὺς δούλους σου οἴκτειρον, σῶσον ἐκ τῶν κινδύνων, ὡς Θεὸς ἐλεήμων· σὲ γὰρ Κύριε μόνον, λυτρωτὴν καὶ δεσπότην, κεκτῆμεθα βοῶντες· Γενοῦ ἡμῖν ἴλεως.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολλαῖς περιστάσεσι, καὶ συμφοραῖς τῶν δεινῶν, Παρθένε κυκλούμενοι, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν, αἰεὶ περιπίπτοντες, μόνην σε σωτηρίαν, καὶ ἐλπίδα καὶ τεῖχος, ἔχομεν Θεοτόκε, καὶ πρὸς σὲ κατὰ χρέος, ἐν πίστει καὶ νῦν αἰτοῦμεν· Σῶσον τοὺς δούλους σου.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἐπερούσιον Τριάδα, ἐν μονάδι Θεότητος, καὶ κυριαρχίαν, σὺν τοῖς Σεραφεῖμ σε δοξάζομεν, ὡς

ἀδιαίρετον φύσιν, ὡς ἀσύγχυτον, ὡς ἰσόρροπον,
δόξη Θεὸ ἀκατάληπτε.

Μεριστὴν οὕσαν ἀφράστως, τοῖς προσώποις
Θεότητα, καὶ ταυτιζομένην, ἅμα τῇ μιᾷ κυριότητι,
ἀπεριόριστον, μόνην, ἀπερίγραπτον, ἀνυμνοῦμέν σε,
τὸν ποιητὴν πάσης κτίσεως.

Νοῦς ὁ ἀναρχος τὸν Λόγον, ἀπορρήτως γεγέννηκε,
καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα, τὸ ἰσοσθενὲς ἐκπεπόρευκε· καὶ
διὰ τοῦτο Τριάδα ὁμοούσιον, τὸν Δεσπότην τῶν
ὄλων, Θεὸν καταγγέλλομεν.

Θεοτοκίον.

Ὅπτανόμενος τοῖς πάλαι, τυπικῶς προκατήγγειλε,
τὴν ἐκ σοῦ Παρθέने, σάρκωσιν ὁ Λόγος, ἀλλ'
ὑστερον, ἐπιφανεῖς τοῖς ἀνθρώποις κατ' ἀλήθειαν,
τρισυπόστατον, μίαν ἀρχὴν ἐφάνέρωσε.

Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Συνέντες ἐκ πίστεως, τῆς πανουργοῦ Θεότητος,
μίαν μὲν ἀπρόσιτον οὐσίαν, τρεῖς δ' ὑποστάσεις,
ζωαρχικὰς συμφυεῖς, σέβομεν Πατέρα, καὶ Υἱόν,
καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, συναΐδιον ὑπαρξιν.

Τὸ σέλας τρισήλιον, τῆς οὐσιώδους αἴγλης σου,
λάμψον ἐνιαία μοι Θεότης, ἄκτιστε φύσις, καὶ
φωτουργαία πηγὴ, πάσης φωτοδότιδος αὐγῆς, ἵνα
κατοπτρίζωμαι, σοῦ τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον.

Ὡς μόνον ὑπάρχοντα, δημιουργὸν τοῦ σύμπαντος, καὶ συνεκτικὸν καὶ κυβερνήτην, πάνσοφον ὄντως, καὶ τῆς ζωῆς χορηγόν, γνόντες σε βοῶμέν σοι πιστῶς. Δέσποτα τρισήλιε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε φρούρησον.

Θεοτοκίον.

Θεῶσαι βουλόμενος, τὸν πρὶν φθαρέντα ἄνθρωπον, ὁ δι' ἀγαθότητα Παρθένε, πλάσας καὶ δείξας, εἰκόνα θείας μορφῆς, ἄνθρωπος ἐγένετο ἐκ σοῦ, καὶ μίαν τρισάριθμον, θεαρχίαν κατήγγειλεν.

Ὡδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἐνέφηεν, ὁ Πατὴρ ἐκλαλῶν τὴν υἰότητα, καὶ τὸ Πνεῦμα, τῷ Χριστῷ βαπτισθέντι ὀρώμενον· διὰ τοῦτο μίαν, καὶ τριττὴν θεαρχίαν δοξάζομεν.

Ὡς εἶδέ σε, τρισαγίαις φωναῖς ἀνυμνούμενον, Ἡσαΐας, ὑψηλοῦ ἐπὶ θρόνου καθήμενον, τὴν τριττὴν ἐπέγνω, τῆς μιᾶς θεαρχίας ὑπόστασιν.

Μετάρσιον, ὑψηλὸν Βασιλεῦ τρισυπόστατε, τὴν καρδίαν, καὶ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων ἀνάδειξον, ἵνα τῆς σῆς δόξης, θεωρῶμεν λαμπρῶς τὴν φαιδρότητα.

Θεοτοκίον.

Ἠξίωσε, μορφωθῆναι σαφῶς τὸ ἡμέτερον, ἐκ Παρθένου, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὡς φιλόανθρωπος, καὶ τῆς θείας δόξης, κοινωνοὺς τοὺς ἀνθρώπους

ἐποίησε.

Κάθισμα. ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πατέρα ἀγέννητον, τὸν δὲ Υἱὸν γεννητόν, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρός, φρονοῦντες κηρύττομεν, ἀναρχον Βασιλείαν, καὶ Θεότητα μίαν, ἣν περ δοξολογοῦντες, ὁμοφρόνως βοῶμεν, τριάς ὁμοούσιε, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν χρόνων ἐπέκεινα, καὶ πρὸ αἰώνων Θεόν, ἐν χρόνῳ ἐκύησας, ὑπερφυῶς ἐν σαρκί, θεάνθρωπον Ἄχραντε· ὅθεν σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, πάντες ὁμολογοῦντες, ἐκτενῶς σοι βοῶμεν· Τῆς δόξης τῆς αἰωνίου, πάντα ἀξίωσον.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Τὰς τεταγμένας, ἐπουρανίους φύσεις καὶ νοεράς, τάξεις ὀρθοδόξως πάντες οἱ γηγενεῖς, ἐκμιμούμενοι δοξάζομεν, μίαν Θεότητα, ἐν τρισὶν ἰσουργοῖς ὑποστάσεσι.

Ῥήσεις ἀγίων, Ὑποφητῶν σε πάλαι συμβολικῶς, ἓνα τῶν αἰώνων πάντων δημιουργόν, προεδήλωσαν ἀνέκφραστον, Θεὸν καὶ Κύριον, θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ κατ' οὐσίαν, ἀθεώρητος Λόγος καὶ Παντουργός, ὥφθης τοῖς ἀνθρώποις ἄνθρωπος, ἐξ ἀγνῆς Θεομήτορος, τὸν ἄνθρωπον ἀνακαλούμενος, πρὸς

μετουσίαν τῆς Θεότητος.

ᾠδὴ η'. Χειῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Φῶς μοναρχικὸν καὶ τριλαμπές, Οὐσία, ἄναρχε, κάλλος ἀμήχανον, ἐν τῇ καρδίᾳ μου οἴκησον, καὶ ναὸν τῆς σῆς Θεότητος, φωτοειδῆ καὶ καθαρὸν, δεῖξόν με κρίζοντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀπὸ τῶν ποικίλων με παθῶν, Τριάς ἀμέριστε, Μονάς ἀσύγχυτε, καὶ τῆς ζοφώσεως λύτρωσαι, τῶν πταισμάτων καὶ καταύγασον, μαρμαρυγαῖς σου θεϊκαῖς, ἵνα φαντάζωμαι τὴν σὴν δόξαν, καὶ ἀνυμνῶ σε τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, καὶ Λόγος σύμμορφος, καὶ Πνεῦμα σύνθρονον, οὐσία δύναμις ὑπαρξίς, ὑπερούσιε ἀνέκφραστε, μεγαλουργέ Τριάς Μονάς, φρούρει τὴν ποιμνὴν σου, ταῖς πρεσβείαις, τῆς Θεοτόκου, ὡς φύσει φιλόανθρωπος.

ᾠδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Ὅλην νῦν πρὸς σέ, κινῶ τὴν καρδίαν μου καὶ τὴν διάνοιαν, καὶ τὰς διαθέσεις δέ, ψυχῆς ἀπάσας, καὶ τὰς τοῦ σώματος, τὸν πλαστοουργὸν καὶ ῥύστην μου, Μονάρχα τρίφωτε, καὶ βοῶ σοι· Σώσόν με τὸν δοῦλόν σου, πειρασμῶν ἐκ παντοίων καὶ θλίψεων.

Ὑψωσον ἡμῶν, καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν, πρὸς σέ τὸν Ὑψιστον, φώτισον ταῖς λάμπεσιν, ἀχράντοις,

Πάτερ, Λόγε, Παράκλητε, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον,
τῆς δόξης Ἡλιε, φωτοκράτορ, πάντοτε δοξάζειν σε,
τὸν μονάρχην Θεὸν τρισυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Σῶσον τοὺς εἰς σέ, πιστεύοντας Κύριε, καὶ
καταγγέλλοντας, ἀναρχον αἰδίδιον, οὐσίαν μίαν, τρία
δὲ Πρόσωπα, θεαρχικὰ καὶ σύμμορφα, τῆς
κυριότητος, καὶ τῆς θείας, δόξης σου ἀξιώσον, ταῖς
λιταῖς τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος.

Ἰδιόμελα τῆς Ἀγίας ὑπὸ Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος ᾠ Πά.

Την ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρι-
ας φαιδρωσὴ γεννησασα
σημερον ἐκ γῆς μεθίσταται Ἀ-
ναναη παανσεβαασμι
ιὸς δευτερον φιλεορτοι
και φιλοχοριστοιτατων ασματων

αν θη α να λα α βο ο ον τες π προς αυ

τη ην α α να κρα α α α ξω ω ω

μεν π σω ω φρο ον Α α αν να μα κα ρι

α η κοι οι λι ι ι α α α σου

π η την Μη τε ρα του Θε ου Λο γου βα στα

σα α σα και οι μα στοι σου ω ω

ραι αι οι οισ αυ την ε θη η η λα α

α σας και γαρ αυ τη τε κου σα

α σπο ρως τον ζω ο ο δο ο την συν

αυ τω η ξι ι ι ω ω ω ται βα α

σι λε ε ευ ει ν και σε νυν με

τα στησας προς α ληκτονκαι θει ει ει αν ζω

ην ^Γ _{αα} τη Μη τρι αυ του ου οι οι κειν ^Γ _{αα}

και συ να γα αλ λε σθαι κα α τη η

ξι ^Γ _{αα} ι ι ι ι ω ω ω σεν ^Π _α ο θεν

δυ σω που με εν σε οι τε λουν τες την

μνη μην σου πι στως ^Π _α συν αυ τη η πρε ε

σβε ε ε ευ ει ει ν του σω θη ναι τα ας ψυ

χα α ας η η η μων ^Π _α

^ο Ηχος ^ο Δι.

Δ ευ τε φι λο παρ θε νοι παντες και της α

γνει α ας ε ρα σται ^Δ _{αα} δευ τε ε ορ τα σω

ω μεν Αν νης την σε βα α α α σμι ον κοι

οι οι μη η η σιν και γαρ ε τε

κεν υ υ περ φυ ως την πη γη η ην

τη ης ζω ης Μα α ρι α α α αν

την θε ο ο ο ο παι αι αι δα

εξ ης ε τε ε χθη ο ο Λυ τρω της

ο φω τι ζων και α γι α α ζων τας ψυ

υ χα α ας η η η μων

F ις ο δη μοσ των συ να θροι σθεν των πα

ρα γι ι νε ε ται εν τω παν σε πτω να

ω των Προ πα το ο ο ρων ε ευ λα

α βω ως συγ χα ρη τε κραυ γα ζο ον

τες με ρο πων γε ε νος ση η με ε ρον

ο τι η Αν να α πο γης με θι ι

στα α ται προς Κυ υ υ υ ρι ι ι ον

αυ τω πα α ρε ε στω ω ω σα και η

μιν αι του σα του δο θη ναι αι ι λα σμον

τοις πι στειτε ε λου ου ου σι ι ταυ της τη ην

κοι οι οι μη η η σιν

Ἦχος δὲ Πά.

ευ τε α πα αν τες πι στοι τη η των

Δι και ω ω ν μνη η η μην φαι δρωσ ε ε ο

ορ τα α α σω ω ω μεν π I ω

α κειμαι Α α αν ης των Προ πα το ρω

ων ση η με ε ε ρον π ο τι ε τε

κον η μιν την Μη τε ρα του ου ου Σω ω τη

η η ρος Μα ρι ι αν τη ην α α μω

ω ω μη η η τον π ο θεν προς αυ

του ους α α να α κρα α α ξω ω

ω μεν Δ ζευ γος α γι ο λεκτον ξυ νω

ρις α γι α και θε ο ο ο τι μη η τε β λ

τον εκ της ο σφυ ος υ μων α να τει

λα αν τα Χρι στον τον Θε ον Δ αυ τον ι

κε ε τευ σα α τε ε λε η θη η η ναι

τας ψυ υ χας η η μω ων ^β_λ

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πά.

Δ ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι

υι ω και α γι ι ι ω ω ω Πνε

ευ μα α α τι ^π_ρ

Κ αι νυν και α ει καιειςτους αι ω ναςτων

αι ω ω ω νων Α α α α μην ^π_ρ

Ω ω μα κα ρι ι ι α δυ υ υ υ

ας ^π_ρ υ μεις παν τω ων γεν νη το ο ρων

ρι ι οι οι μα στοι οι οισ ε ε θη η

η λα α α α σας κ την γα λα κτο τρο

φη σα α σαν τον τρε φο ο ον τα πα

α α α α σα αν πνο ο ο ην π

ον δυ σω πειν υ υ μας παμμα κα α ρι

στοι οι οι αι του ου ου ου με ε ε ε

θα κ ε λε η θη η ναι τα ας ψυ χα ας

η μων Δ δ

Τριαδικά, παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνιν Τρι ι α

α α δα **Δ** Α ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον **Δ** προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρ ρευ στω ω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον **β**

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει εν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρισσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

α

Ε κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε Δ α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στουου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

σα α α Δ

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ἐπισημασμένο: Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν, ἐκυοφόρησας, ἀγνὴν

Θεομήτορα, θεόφρον Ἄννα· διὸ πρὸς λῆξιν
οὐράνιον, ἔνθα εὐφραينوμένων, κατοικία ἐν δόξῃ,
χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ,
πταισμάτων αἰτουμένη, ἴλασμὸν ἀειμακάριστε.

Ἡ ἐκτενής, καὶ μικρὰ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὅρθρον.
Ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογητός...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

‘Ο Ἀναγνώστης εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (τρῖς).

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (δῖς).

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρούμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ

δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰκακούση, Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου

ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. (τρίς) Κύριε, ἐλέησον. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθη ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με

βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

“Οτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ
ἠκηδίασεν ἐπ’ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη
ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς
ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ’ ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δίς)
Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρίς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ μεγάλη Συναπτὴ.
Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος δὲ Δι.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἐπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Καὶ νῦν.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν, ἐκυοφόρησας, ἀγνὴν Θεομήτορα, θεόφρον Ἄννα· διὸ πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἔνθα εὐφραينوμένων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη, ἰλασμὸν ἀειμακάριστε.

Συναπτὴ μικρά.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον, καὶ τὴν φλόγα τοῦ Ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ Μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξίσταντο λέγουσαι· Ἄρα ἐκλάπη, ὁ τῷ ληστῇ ἀνοίξας Παράδεισον; Ἄρα ἠγέρθη, ὁ καὶ πρὸ πάθους κηρύξας τὴν ἔγερσιν; Ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, τοῖς ἐν ἄδη παρέχων ζωὴν καὶ ἀνάστασιν.

Δόξα. **Κατεπλάγη Ἰωσήφ.**

Ἐκουσία σου βουλή, Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ, καὶ ἐν μνήματι καινῷ, ἄνθρωποι ἔθεντο θνητοί, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον· ὅθεν δεσμευθεὶς ὁ ἀλλότριος, θάνατος δεινῶς ἐσκυλεύετο, καὶ οἱ ἐν ἄδη

ἅπαντες ἐκραύγαζον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει σου·
Χριστὸς ἀνέστη, ὁ ζωοδότης, μένων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ἦ εὐκλεέστατος καὶ ἀξιέπαινος, Ἄννα ἡ ἔνθεος, καὶ
πανσεβάσμιος, γῆθεν ἀρθεῖσα ἐκ ζωῆς, προσκαίρου
διαιωνίζει, εἰς ζωὴν ἀθάνατον, μέτ' Ἀγγέλων
χορεύουσα, σὺν τῇ θυγατρὶ αὐτῆς, καὶ ἀχράντῳ
Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύουσα ἀπαύστως σωθῆναι,
τοὺς πίστει ταύτην μακαρίζοντας.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀνέστης ὡς ἀθάνατος, ἀπὸ τοῦ ἄδου Σωτήρ·
συνήγειρας τὸν κόσμον σου, τῇ ἀναστάσει τῇ σῆ,
Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔθραυσας ἐν ἰσχύϊ, τοῦ
θανάτου τὸ κράτος· ἔδειξας Ἐλεῆμον, τὴν
ἀνάστασιν πᾶσι· διό σε καὶ δοξάζομεν, μόνη
Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκ τῶν ἄνω κατελθὼν, τῶν ὑψωμάτων Γαβριήλ,
καὶ τῇ πέτρα προσελθὼν, ἔνθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς,
λευχειμονῶν ἀνεκραύγαζε ταῖς κλαιούσαις·
Παύσασθε ὑμεῖς, τῆς θρηνώδους κραυγῆς, ἔχουσαι
αἰεὶ, τὸ εὐσυμπάθητον· ὃν γὰρ ζητεῖτε κλαίουςαι,
θαρσεῖτε, ὡς ἀληθῶς ἐξεγήγερται· διὸ βοᾶτε, τοῖς
Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος.

Καὶ νῦν.

ᾠχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὰς νόμου ἐντολάς, θεαρέστως τηροῦσα, μητέρα
Ἰσραήλ, ὑπερῆρας ἀπάσας, τὴν μόνην ἀειπάρθενον,
Θεοτόκον κυήσασα, ἀγιόλεκτε, Ἄννα Προμῆτορ
Κυρίου, μεταστᾶσα δέ, ἐκ γῆς πρὸς θεῖον νυμφῶνα,
Δικαίων ὑπέρκεισαι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὄρων σε ἐν
νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν
ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα
καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὧ μαθήτριαι,
κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος
προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν
τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτήρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ
μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Λίαν πρωΐ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου

θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτάς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ζωοδότῃν τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐὰ ἀντὶ λύπης παρέσχες· ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**).

Ἔτερα Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος πλ. Α΄.

π
α

Ε

υ λο γη τος ει ει

ει Κυ ρι ι ε ε ε δι δα ξο ο ον με

τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου
κ
α

των Αγ γε ε ε λω ων ο δη η

η μος κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ων σε

ε εν νε ε κροι οι οις λο ο γι ι σθε ε εν

τα τουου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ω σαν τα Δ δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου κ κ

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν Δ δ ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε κ κ ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος **Δ**πρo σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ροις **κ** ι ι δε τε ε υ

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε **κ** ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος **Δ**

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου **κ**

Α ι ι α αν πρω ω ι **κ** Μυ ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον **Δ**πρoς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι **κ** α αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Αγ γε ε λος και ει ει ει

πε **Δ** θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε **κ** την

Α να α α στα α σι ιν δε ε Α α

πο στο λους ει ει ει πα τε **Δ**

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου **κ**

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ου σαι **Δ** προς το μνη η μα σου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το **κ** Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων **Δ** τι ι με τα α

νε ε κρων τον ζω ω ω ν τα α λο γι ι

ζε ε σθε ε ε ε **κ** ως Θε ο ος γαρ ε

ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος **Δ**

Ω ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι κ

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον

τε Δ και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα κ τη ην Α γι ι ι

α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α Δ σου υν τοις

Σε ε ρα α φιμ Δ κρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος κ Α α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε **Δ**
δ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω ω ω νων α α μη η ην **κ**
α

Ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα **κ** ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α
α

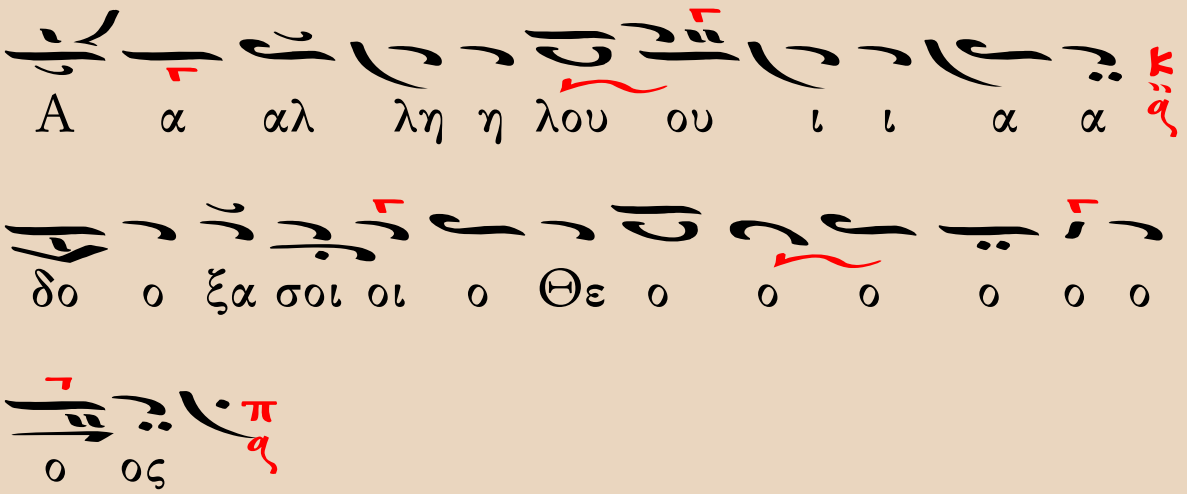
δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας **κ** χαρ
α

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε

σχεσ ρε ευ σαν τα α ζω ω ης **Δ** ι ι
δ

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

Συναπτὴ μικρά.

Ἡ Ὑπακοή.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτὴρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, θερμῶς ἐκ βάθους ψυχῆς μου· Κᾶμοὶ γενέσθω, πρὸς ὑπακοὴν τὰ θεῖά σου ᾧτα.

Ἐπὶ τὸν Κύριον ἐλπίδα πᾶς τις κεκτημένος,
ὑψηλότερός ἐστι, πάντων τῶν λυπούντων.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα,
ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἡ καρδία μου πρὸς σέ Λόγε ὑψωθήτω, καὶ οὐδὲν
θέλξει με, τῶν τοῦ κόσμου τερπνῶν πρὸς
χαμαιζηλίαν.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἔχει τις στοργήν, ἐπὶ τῷ
Κυρίῳ, θερμότερον φίλτρον χρεωστοῦμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, θεογνωσίας πλοῦτος, θεωρίας καὶ
σοφίας· πάντα γὰρ ἐν τούτῳ τὰ πατρῶα δόγματα, ὁ
Λόγος ἐκκαλύπτει.

Προκείμενον.

Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς,
ἐνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὧσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν καὶ οἱ
πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν
ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.
Ἦχος ὁ αὐτός.

β λ Θ α λα ασ σης το ε ρυ θραι ον πε
λα γος α βρο χοις ι χνεσιν β λ ο πα λαι ος
πε ζευ σας Ι στρα ηλ σταυ ρο τυ ποις Μω σε ως
χερ σι π ρ του Α μα ληκ την δυ να μιν εν
τη ε ρη μω ε τρο πω σα το β λ

Τροπάρια.

Ἐψώθης τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπανορθούμενος,
ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ
ιώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ
παντοδύναμος.

Ἐν τάφῳ, σωματικῶς, ἐν ἄδη δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς
Θεός· ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ
ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος,
πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου

Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Κανὼν τῆς Ἀγίας.

ᾠχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Πταισμάτων συγχώρησιν, καὶ τῶν κακῶν ἀπολύτρωσιν, καὶ βίου διόρθωσιν, καὶ θείαν ἔλλαμψιν, νῦν μοι αἴτησαι, τὴν σὴν φωσφόρον μνήμην, γεραίροντι σήμερον, Ἄννα πανεύφημε.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν, θεοπρεπῶς ἀπεκύησας· διὸ πρὸς αἰίζωον, ζωὴν μεθέστηκας, ἀπολαύουσα, χαρᾶς ἀνεκλαλήτου, φωτὸς ἀνεσπέρου τε, Ἄννα θεόκλητε.

Ἡ χάρις ἣ ἔνθεος, πρὸς τὴν χαρὰν μεταβέβηκεν, ἀσπόρως ἦν ἔτεκε, θυγάτηρ ταύτης ἀγνή, καὶ παρίσταται, πολλῇ σὺν παρρησίᾳ, Κυρίῳ πρεσβεύουσα, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἡμῖν ἔλαμψε, δικαιοσύνης ὁ Ἥλιος, καὶ πᾶσαν κατηύγασε, θεογνωσίᾳ τὴν γῆν, καὶ διέλυσεν, ἀχλὺν τῆς ἀθείας, Ἀγνή παναμώμητε, καὶ παμμακάριστε.

Ὦδὴ γ. Ὁ Ἀναστάσιμος.

β λ Θ υ φ ρ α ι ν ε τ α ι ε π ι σ ο ι η Ε κ κ λ η σ ι

α σ ο υ Χ ρ ι σ τ ε κ ρ α ζ ο υ σ α π Σ υ μ ο υ ι σ χ υ ς

Κ υ ρ ι ε Δ και κα τα φυ γη και στε ρ ε ω

μα β λ

Τροπάρια.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς Ἄμπελος, ἐπὶ Σταυροῦ κρέμαται, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Ὦς μέγας ὡς φοβερός, ὡς τοῦ ἄδου καθελῶν φρύαγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἀφθαρτος, νῦν σωματικῶς ἐξεγήγερται.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Τὴν συλλαβοῦσαν, τὸν συνέχοντα πάντα συνέλαβες,
καὶ ἐκύησας Χριστόν, τὴν ὑπὲρ λόγον κυήσασαν· διό
σου τὴν κοίμησιν, Ἄννα γεραίρομεν.

Μέτ' ἐγκωμίων, ἐκτελεῖται ἡ ἔνδοξος μνήμη σου·
ὅτι ἔτεκες ἡμῖν, τὴν ἐγκωμίων ἐπέκεινα, ἀγνήν
Θεομήτορα, Ἄννα θεόκλητε.

Ἡλιος ὡσπερ τῇ σελήνῃ τῇ Ἄννῃ ἐνούμενος, ὁ
κλεινὸς Ἰωακείμ, τῆς παρθενίας ἀκτῖνα γεννᾷ, δι' ἧς
τῆς Θεότητος, αὐγὴ ἐπέλαμψε.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν, ἀσφαλῆ Θεομῆτορ κεκτήμεθα, τὰς
ἐλπίδας ἐπὶ σοί, ἀνατιθέντες σωζόμεθα, πρὸς σὲ
καταφεύγοντες, περιφρουρούμεθα.

Συναπτὴ μικρά.

Κοντάκιον (χῦμα).

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προγόνων Χριστοῦ, τὴν μνήμην ἑορτάζομεν, τὴν
τούτων πιστῶς, αἰτούμενοι βοήθειαν, τοῦ ῥυσθῆναι
ἅπαντας, ἀπὸ πάσης θλίψεως, τοὺς κραυγάζοντας· ὁ
Θεὸς γενοῦ μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξάσας ὡς
ἠυδόκησας.

Ὁ Οἶκος.

Προφητικῶς συνέλθωμεν πάντες, τοῦ ἀξίως

ὑμνῆσαι τῆς προγόνου Χριστοῦ τὴν παναγίαν
μετάστασιν· Σήμερον γὰρ ἐκ τῆς προσκαίρου
μεταστᾶσα ζωῆς, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις μετὰ χαρᾶς
τὴν πορείαν ποιουμένη ἀγάλλεται, καὶ ὡς οὔσα
Μήτηρ τῆς ὄντως ἀληθοῦς Θεοτόκου, κραυγάζει
πιστῶς· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, ὅτι
ἔτεκον τὴν τούτου Μητέρα ἐν τῇ γῆ. Γένοιτο οὖν
μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξάσας ὡς ηὐδόκησε.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς μητρὸς τοῦ Δεσπότη καὶ Ποιητοῦ, μήτηρ
γένονας Ἄννα πανευκλεής, αὐτοῦ τὰ προστάγματα,
ἀνενδότως φυλάττουσα· διὰ τοῦτο θανοῦσα, ζωὴν
πρὸς ἀθάνατον, μετετέθης ὄντως, καὶ φῶς πρὸς
ἀνέσπερον· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ ἁγίαν σου
μνήμην, τελοῦντες ἐν πνεύματι, φωτιζόμεθα
πάντοτε, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν παισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν
μνήμην σου. (Ἄπαξ).

Συναπτὴ μικρά.

Κοντάκιον.

Ὁ Σωτὴρ καὶ ῥύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς
ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας
ἄδου συνέτριψε, καὶ ὡς Δεσπότης, ἀνέστη
τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην,

τριήμερον ἐκ τάφου καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον
συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε
νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου
συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἄδὰμ σὺν τῇ Εὐὰ
ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς,
εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενωῶς· Αὐτὸς γὰρ ὡς
μόνος κραταιὸς Θεὸς καὶ Δεσπότης, ἀνέστη
τριήμερος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Κοιμήσεως
τῆς Ἁγίας Ἄννης, μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας
Θεοτόκου.

Στίχοι

Μήτηρ τελευτᾷ Μητροπαρθένου Κόρης,
Ἡ τῶν κυουσῶν μητέρων σωτηρία.
Πέμπτη ἐξεβίωσε μογοστόκος εἰκάδι Ἄννα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων 165 Πατέρων,
τῶν ἐν τῇ πέμπτῃ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ
συνελθόντων καὶ τὰ Ὁριγένους δόγματα
καθελόντων.

Στίχοι

Λόγοι Βελίαρ οἱ λόγοι Ὁριγένους,
Οὔσπερ καθεῖλον προσκυνηταὶ τοῦ Λόγου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Βου.

Ὦδὴ Α'.

Α

νοι ξω ω το στο ο μα

α μου ου ου και πλη ρω θη η σε ε ται

Πνευ μα α το ος και λο ο γο ον ε ε

ρε ευ ξο ο μαι αι τη η βα α σι λι ι

δι Μη η τρι ι ι και ο φθη σο ο

μαι αι φαι δρω ω ω ως πα α νη η γυ

υ ρι ζωων και α α σω ω γη η θο ο

Ἄβ' χορός·
με ε ε νος τα α α αυ τη ης

τα θαυ μα α τα α

Ὦδὴ Γ'.

Γ

ους σου ου ουους υ μνο ο λο ο

γουους Θε ε ο ο το ο ο ο κε **Δ** η

ζω ω ω ω σα α και αι α α α φθο νος

πη η η γη η θει α σον συγ κρο τη η

η σα α α α αν τα ας πνευ μα

τι ι κο ο ον στε ρε ε ε ω ω ω

ω σον **π** και εν τη η η θει α α δο

ξη η η σου ου **Δ** στε φα α α α α

α α α α α ανων δο ο ο ο ξη ης

α ξι ω ω σο ον **β**

Ωδὴ Δ'. ην α νε ξι ι χνι ι α στοον

θει ει α αν βου ου λην **β** τη

ης εκ της Παρ θε νουσα αρ κω ω ω σε
ε ε ε ε ω ω ω ω ως σου ου του
ου υ υ ψι στου ου ο ο προ ο φη η η
της Αβ βα α α κου ουμ Δ δ κα τα α
νο ο ων ε ε κραυγα α ζε Δο ο ξα α
τη δυ να α α α μει ει σου Κυ ρι ι
ε ε Β β λ λ

Ὠδὴ Ε΄. Θ ξε στη η τα συ υμ πα
αν τα α π π ε πι τη η η θει α α
δο ο ξη η σου Δ δ συ υ υ γα α α
α αρ α πει ει ρο γα α με Πα αρ θε ε

ε νε ε **β λ** ε σχες εν μη η η η η

τρα τον ε πι ι ι πα α αν τω

ων Θε ε ε ον και τε ε ε το

ο ο ο κας **Δ ρ** α α χρο νο ον Υι ι ο ο

ον πα α σι ι τοι οις υ μνου σι ι σε ε

ε ε σω τη η ρι ι ι ι α αν βρα βε ευ

ον τα α **β λ**

Ὠδὴ 5'. **Τ**ην θει αν τα αυ τη ην και πα αν

τι ι μο ον τε λου ουν τε ες ε ε

ο ορ τη η η ην οι οι θε ε ο

ο ο φρο ο νε ες τη η η ης Θε ε ο

μη η η το ο ρο ος δευ τε τας χει

ρα α ας κρο τη σω ω ω με εν τον εξ

αυ τη ης τε ε χθε ε εν τα Θεε ο ον δο

ξα ζο ον τε ες **β λ**

Ὠδὴ Ζ'. Ο υκ ε λα α α τρε ε ε

ε ευ σα αν τη κτι ι σει ει οι οι θε

ο φρο ο νες πα α ρα το ον κτι ι σα αν

α αν τα α **β λ** αλ λα α α α α πυ ρο

ος α πει ει λη ην αν δρει ει ω ως πα α τη

η σα αν τε ες χαι αι ρο ον τες ε ψα αλ

λο ον **β λ** Υ περ υ υ υ μνη η η

τε ε **π** ο τω ων πα α τε ρω ων

Κυ ρι ι ο ος **Δ** και Θε ος ε ευ λο γη

η το ο ος ει ει **β**

Ωδὴ Η'. **Α** χ ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου ου με εν τον Κυ ρι ι

ο ον **β**

Π αι αι αι αι δας **Δ** ευ α γει εις ε

εν τη κα α μι ι ι νω ω **β** ο

το ο ο ο ο κος της Θε ε ο το ο

κου δι ε ε σω σα α το ο ο **Δ** το ο

τε με εν τυ που με νο ο ος νυ υν

δε ε ε ε νερ γου ου ου με ε ε ε

νος π⁹την οι κου με ε νη ην α πα α

σαν α γει ει ρει ει ει ψα α α α αλ

λου ου ου ου σα αν το ον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ο ο ο ον υ υ μνει τε ε τα

α ερ γα α π⁹ και αι αι υ περ υ ψου

ου ου ου ου τε ε Δ⁹ εις πα αν τας τους

αι ω ω ω ω ω να α α α α ας β⁹ κ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος
παρὰ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὠιδὴ Α΄.

Ἄ

νοι ξω το στο μα μου

και πληρωθησεται Πνευματος και λο

γον ερευξομαι τη βασιλει δι Μητρι

και οφθησομαι φαιδρωσπα νη γυρι ζων

και ασωγηθομενος ταυτηστα

θαυματα

Ωιδή Γ'. τους σου ους υμνο λο γους

Θεο το οκε η ζωωσα και αφθονος

πηγη δι θιασον συγκροτησαντασ πνευμα

τικον στερωωσον και εν τη θει

αδοξησουστε φανων δοξης αξιωσον

Ωιδή Δ'. ην ανεξιχνιαστον

θει αν βου λην **β λ** της εκ της Παρ θε νου σαρ

κω σε ε ω ως σου του Υ ψι στου **π ρ** ο ο προ

φητης Αβ βα κουμ **Δ δ** κα τα νο ων ε κραυ

γα ζε **Δ δ** δο ξα τη δυ να μεισου Κυ ρι ε **β λ**

ᾠδὴ Ε΄.

Ε

ξε στη τα συμπαν τα ε

πι τη θει α δο ξη σου **Δ δ** συ υ γαρ

α πει ρο γα με Παρ θε ε νε **β λ** ε σχες

εν μη η τρα τον ε πι πα αντων Θε ον

και τε ε το κας α χρονον Υι ον **Δ δ** πα σι

τοις υ μνου σι σε **β λ** σω τη ρι ι αν βρα βευ

ον τα **β λ**

ᾠδὴ ΣΤ'.

Την θειαν ταυτην και παν

τι μον τε λουντες εορτην οι θεοφρονες

της Θεομητορος **π** δευτερας χειρας κρο

τησωμεν **Δ** τον εξ αυτης τεχθε εντα

Θεονδοξαζοντες **β κ**

ᾠδὴ Ζ'.

Ουκ ελαατρευσαντη

κτισει οι θεοφρονες παρα τον κτισαν

τα **β κ** αλλα πυροσ απειλην **β κ** αν

δρειωσπατησαντες χαιροντες εψαλλον **β κ** υ

περ υμνηητεο των πατερων Κυρι

ος **Δ** και Θεος ευλογητοος ει **β κ**

Ὡιδὴ Η'.

Α ι νου μεν ευ λο ^χ γου μεν

και προ σκυ νου ου μεν τον Κυ ρι ον **β λ**

Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα

μι ι νω ο το ο κοστης Θε ο το κου δι

ε σω σα το ο το τε μεν τυ που μενος

β λ νυν δε ε νερ γου με ε νος **π** την οι κου

με νην α πα σαν α γει ρει ψα αλλου ου

σαν **Δ** τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ

γα **π** και υ περ υ ψου ου τε εις παν τα στους

αι ω ω ^χ να α α α ας **β λ**

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Προκείμενον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεσάτω πνοὴ

β' χορός: πᾶσα τὸν Κύριον.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον. Εἶτα τό·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ ὁ Ν' Ψαλμός. ᾠδὴ β΄

Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλείον πλῆθόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

σου ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοιοι οι

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ

ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους. Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Ἔτερα ἄργά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Δ Δ ο ξ α Πα α τρι και Υι υι ω και

α γι ω ω Πνευ μα τι ι ι ταις

των Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει

ει ει αις ε ε ε λε ε η η η

μων ε ξα α λει ψο ο ον τα πλη θη

των ε ε μω ω ων ε εγ κλη μα α α α

των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α α μη η ην ταις της Θε

ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μα α α των

Θ λει η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειψον το

α νο ο μη η μα α μου

να στας ο Ι η σου ους α πο του

τα α α φου ου κα α θω ως προ ει ει ει ει

ει πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν

την αι ω νι ο ο ον ζω ην και αι με

ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Βου.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Την Τιμιωτεραν των Χερουβιμ
και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των
Σεραφιμ την αδιαφθορωσ Θεον
Λογον τεκουσαν την οντως Θεο το ο
κονσε με γα αλυνομεν **β**
λ

Στίχ. β'. "Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. "Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ

ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρημολογικὸν μέλος. Τοῦ αὐτοῦ.

Τ ἤν τι μι ω ω ω τε ε ε ραντων

Χε ε ρου βι ιμ και εν δο ξο τε ε

ραν α συ υ υγ κρι ι ι τωστων Σε ε

ρα α φιμ **β λ** την α δι α φθο ο ο ρως

Θε ε ο ον Λο γον τε ε ε κου ου ου

σα αν **β λ** την ο ον τως Θε ο το

ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ νο ο

με εν **β λ**

ᾠδὴ Θ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Α πας γη γε νη η ης σκιρ τα

τω τω πνε ευ μα τι ι λα αμ πα α δου χου

με ε νο ο ος πα νη η γυ υ υ ρι

ζε ε ε τω ω ω δε π α υ λω

νο ο ο ο ω ων φυ υ σι ις γε ραι αι

ρουου σα α την ι ε ρα αν πα α νη

η γυ υ υ ριν της Θε ο ο ο μη η

η η το ο ο ο ρο ο ος και αι βο

α α α α τω Χαι αι ροι οις πα αμ μα

κα ρι ι στε ε Θε ο το ο κε α

γνη η η η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε

ε ε

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος
παρὰ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου.

Α παση γε νης σκιρτα τω τω πνευματι
λαμπαδου χου μενος **β λ** πανη γυριζε
τω ω δε α υ λων νο ο ων φυσις γε ραι
ρουσα **β λ** την ι ε ραν πανη γυριν της
Θε ο μη η ο ο ρος **Δ δ** και βο α α
α α α α τω χαι ροις παμμα κα ριστε **β λ**
Θε ο το κε α γνη η α ει παρ θε νε ε
ε ε ε **β λ**

Συναπτὴ μικρά.

ᾠχος β΄

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ β΄ χορὸς, τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ α΄ χορὸς· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἐψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

Ὁ β' χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἐξαποστειλάρια. Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός, ἐκ νεκρῶν τῷ Κλεόπα
καὶ τῷ Λουκᾶ συνώδευσεν, οἷς περ καὶ ἐπεγνώσθη,
εἰς Ἐμμαοὺς κλῶν τὸν ἄρτον· ὧν ψυχαὶ καὶ καρδίαι,
καιόμεναι ἐτύγχανον, ὅτε τούτοις ἐλάλει ἐν τῇ ὁδῷ,
καὶ Γραφαῖς ἠρμήνευεν, ἃ ὑπέστη· μεθ' ὧν,
Ἠγέρθη, κράζωμεν, ὦφθη τε καὶ τῷ Πέτρῳ.

Τῆς Ἀγίας. Ὅμοιον.

Χρεωστικῶς ὑμνήσωμεν, τὴν θεόκλητον Ἄνναν· τὴν
Θεοτόκον αὕτη γάρ, τὴν Παρθένον Μαρίαν,
κυήσασα παρ' ἐλπίδα, ἀγγιστεὺς κατὰ σάρκα,
Χριστοῦ τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ἀνεδείχθη τοῦ
ταύτην, θεοπρεπῶς, προσλαβόντος σήμερον ἐν
ὑψίστοις, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, καὶ εἰρήνης τοῦ
κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Πέτρου Λαμπαδαρίου,

Ἦχος δ' Πά.

Π α σα πνο η αι νε σα τω τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον π ς Αι νει τε

τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα α νων **Δ** αι

νει τε α αυ το ον εν τοι οις υ ψι ι ι

ι στοις **π** ρ Σοι πρε επει υ μνος τω Θε ω

ω **β** λ

Α ι νει τε αυ τον παντες οι α αγ γε

λοι οι α α αυ του **π** ρ αι νει τε αυ τον

πα α σαι αι αι δυ να α α μει

εις α α αυ του **π** ρ Σοι πρε επει υ μνος

τω Θε ω ω **β** λ

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

ᾠχος Βαρύς.

Ζ ο ον Δε ε ε

ε ε ε ε σπο ο ο ο ο π ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο τη η η η

η η η η η η η ην και Α α

α α οα α α α α αρ χι ι ι ι

ι ι ι αρ χι ε ρε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α α α α α α α α α α

η η η μω ω ω οω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ων Κυ υ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι ε π

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε

φυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ λα α α φυ υ λα α ατ

τε π ει ει ει ει ει ει εις πο ο ολ

λα α α α γα α α α α α α α α

α α α γα α α α α α α ε ε υε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε π ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε υε ε ε τη

η δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε σπο ο ο Δε ε σπο ο ο τα π
α

α α α α α α α α α α δ α α

α α α α α α α α α α π α α

α α α α α α α α α α α α

α α α

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δ' Βου.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ο Σταυ ρον υ πο μει να ας και θα να

τον και α α να στασεκτων νε κρων παν το

δυ υ να με Κυ ρι ε δο ξα ζο μεν σου την

Α α να στασιν

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Εν τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ της ἀρχαι-
ας κατὰ ρασηλευθερωσας ημας και εν
τω θανατω σου τον την φυσιν η
μων τυραννησαντα διαβολον
κατηρησας εν δεετη Εγερσεισου
χαραστα παντα ε πληρωσας **β** **λ** **κ** **δ** **ο**
βοω με σοι ο αναστασης εκτων νεκρων Κυ
ρι **ε** **ε** **δ** **ο** **ξ** **α** **σ** **ο** **ι** **κ**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Τω σωσταυρω Χριστε Σω τηρ **Δ** ο δη

γησον η μας ε πι την α λη θει αν σου **β λ**

και ρυσαι η μας τω ων πα γιδωντου εκ θρου

ο α να στας εκ των νε κρων α να στησον

η μας πε σο οντας τη α μαρ τι α **β λ** εκ

τει νας την χει ρα σου φι λανθρωπε Κυ

ρι ε τη πρεσβεια των Α α γι ων σου **β λ**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Των πα τρι κων σου κολ πων **π** η χω ρι

σθειςμο νο γε νες Λο γε του Θε ου **Δ** ηλ θες

επι γης διαφι λανθρωπι αν β λ αν

θρωπος γε νο με νος α τρε πτωσ π ρ και

Σταυ ρον και θα να τον υ πε μεινας σαρ κι

ο α πα θης τη Θε ο τη τι β λ α α

να στασδε εκ νε κρων α θα να σι αν πα

ρε ε σχεστω γε νει τωναν θρω ω πων

ως μο νος παντο δυ ναμος β λ

Στιχηρά προσόμοια τῆς Ἁγίας.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Μνήμην τελοῦντες αἰσίαν, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστέ, τὸν παραδόξως Ἄνναν, ἐκ ζωῆς τῆς προσκαίρου πρὸς τὴν ἄληκτον δόξαν, μεταστήσαντα νῦν, ὡς μητέρα ὑπάρχουσαν, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρως ὑπερφυῶς, Θεοτόκου καὶ Παρθένου Μητρός.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Μνήμην ἁγίαν τελοῦντες, τῶν Προπατόρων Χριστοῦ, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τῶν σεπτῶν καὶ ἀμέμπτων, δοξάζομεν ἀπαύστως, τὸν λυτρωτὴν, καὶ οἰκτίρμονα Κύριον, τὸν μεταστήσαντα τούτους πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ἀγήρω καὶ ἀνώλεθρον.

Στίχ. Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

Πρὸς τὰς αὐλούς χορείας, καὶ τῶν Δικαίων σκηνάς, ἔνθα Ἀγγέλων τάξεις, ἔνθα δῆμος Ἁγίων, χαρὰ ἑορταζόντων ἄγεται νῦν, τῶν Δικαίων τὰ πνεύματα, Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης, οὓς εὐσεβῶς, εὐφημοῦντες μακαρίσωμεν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πά.

Δ
ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι

υι ω και α γι ι ι ω ω ω Πνε

ευ μα α α τι π

ων σο φω ων σου κρι μα α α

των Χρι ι στε ε πως Πε τρω μεντοις ο

θο νι οι οις μο ο ο νοις ε δω κας εν νο

η σαι σου ου τη ην Α να α α α

α στα α α σιν Λου κα δε και Κλε ε

ο ο πα συμ πο ρευ ο ο με νο ος ω ω

μι ι ι λεις και ο μι λων ου κευ θε ε

ως σε ε α αυ το ο ο ο ον φα

α νε ε ε ροις Δι ο και ο νει δι ι

ι ι ι ζη ως μο νοσπαρ οι κω ων εν

Ι ι ε ρου σα α λημ **Δ** και μη η

με ε τε ε ε χων **Δ** των εν τε ε λει βου

ου λε ευ μα α α α α τω ων

α α αυ της **π** Αλλ ο πα αν τα προς το

του πλασμα α τοσσυμ φε ρον οι οι οι κο

νο ο μων και τας πε ρι σου προ φη τει ει

ας α νε ε ε ε πτυ υ υ υ ξας **π** και

εν τω ευ λο ο γειν τον α α αρ τον

ε γνω ω ω σθη ης α α αυ τοις **κ**

ων και προ του του αι αι κα αρ δι ι αι **Δ**

προσγνώ σιν σου ου α α νε φλε ε ε

ε ε γο ο ο ον το ^π οι καιτοις Μα θη

ται αις συ νη η θροι σμε ε ε ε ε νοις

^κ η η η η δη τρα α νω ως ^κ ε κη

ρυτ τον σου τη ην Α να α α α στα

α α α σιν ^κ δι ης ε λε η η σον η

μας ^Δ δ

Του̅ αυ̅του̅.

^σΗχος ^Δ Δι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην ^Δ

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θεο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ̣ ᾗ̣ ————— Κε̣

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως Δοξα
εν υψιστοις Θεω και επι γης ειρηνη
νη εν ανθρωποις ευδοκια ^κ_α

Υμνουμεν σε ευλογουμεν σε προσκυ
νουμεν σε δοξολογουμεν σε ευχαρι
στουμεν σοι δια την μεγααλην σου δο
ξαν ^κ_α

Κυριε βασιλευε πουρα νιε
Θεε Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υι

ε μονο γε νες Ι η σου Χρι στε και

Α γι ον Πνευμα ^κ_ρ

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε

ου ο Υι ος του Πα τρος ο αι αι ρων

την α μαρτι ι αν του κο σμου ε λε η σον

η μας ο αι αι ρων τας α μαρτι ι ας του

κο σμου ^κ_ρ

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο

κα θη μενος εν δε ξι α α του Πα τρος και

ε λε η σον η μας ^κ_ρ

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ

ει μονος Κυριος Ιησους Χριστος εις

δοξαν Θεου Πατρος Αμην ^κ_ρ

Καθεκααστηνημεραν ευλο

γησωσε και αινεσω το ονομα α

σου εις τον αιωνα και εις τον αιωνα

του αιωνος ^κ_ρ

Καταξιωσον Κυριε εν τη η

μερα τα αυτηα να μαρτη τους φυλαχ

θη ναι η μαας ^κ_ρ

Ευλογητος ει Κυριε ο Θε

ος των Πατερων ημων και αινετον

και δε δοξα σμε ε νον το ο νο μα α σου

εις τους αι ω νας Α μη ην ^κ_α

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

ε ^κ_α

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα

ξον με τα δι και ω μα τας σου ^κ_α

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα

ξον με τα δι και ω μα τας σου ^κ_α

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης

η μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω

ει ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι

α σαιτην ψυ χηνμουου ο τι η μαρ τον σοι ^κ_ρ

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα

ξο ον με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο

τι συ ει ο Θε ος μου ^κ_ρ

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν

τω φω τι σου ο ψο με θα φω ως ^κ_ρ

Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ουτοις

γι νω σκου σι σε ^κ_ρ Α γι ος ο Θε ος

Α γι ος ι σχυ ρος Α γι ος α θα να τος

ε λε η σον η μας ^κ_ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω πνευ

μα τι ^κ_ρ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

νας τωνα ι ω νων Α μην ^κ_ρ

Δ γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας ^χ_κ^ρ

Δ γι ι ι ος ο Θε ε ος ^{ν'}_{ρρ}

Δ α α α γι ος ι ι σχυ υ υ

ρος ^κ_ρ

Δ γι ος α α α θα να α τος ε ε

λε η η σο ο ον η η η η μα α

επιγλησει ρη η η νη η εν ανθρω

ποιους ευδοοκισια

Υ μνου με εν σε ε ευ λο γου με εν

σε προσκυ νου με εν σε δο ξο λο γου

ου ου ου ου με ε εν σε ευ χα ρι

ι στου με εν σοι οι δι α την με γα

α α λην σου ου δο ο ο ο ξαν

Κ υ ρι ι ε ε ε Βα σι ι λευ

ε που ρα νι ι ε Θε ε ε ε Πα

τερ Πα αν το ο κραα α α τος Κυ

ρι ι ε ε Υι υι ε μο ο νε γε ε

νες **Δ** **δ** Ι η σου Χρι ι στε και Α α α

γι ο ο ο ον Πνεε ε ευ μα **κ** **κ**

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος ο

α μνο ο ος του ου Θε ε ου **ν** **ν** ο ο

ο Υι υι ο ο ο ο ος του ου

Πα α α τρος **δ** **κ** **κ** ο ο αι αι αι αι ρω ων

Δ **δ** την α α μα αρ τι ι α αν του κο

ο ο ο σμου **π** **π** ε λε ε η η σο ον η

η μας **κ** **κ** ο αι αι αι ρωων τας α μαρ τι

ι ι ας του ου ου ου κο ο ο ο σμου **κ** **κ**

Π ρο σδε ε ξαι αι τη ην δε η η σιν η η

μων ^κα ο καθημενος εκ δεξιω

ωωντου Παατρος και ελεηησο

ο ονηηηημας ^κα

Οτιισυειμονος Αααγι

ιιι οοςσυειειειειμονος

Κυυριιι οος ^πα Ιησους Χρι

ιστοοςειςδοοοξαν Θεου Παα

τρο οοοος ααααμην ^κα

Καθεκααστηνημεραν εευ

λογηησωωσε ^Δ καιαινεεεε

σωτοοονοομααασουεις

το ον αι αι αι ω ω ω ω να και

εις τον αι ω να α του αι αι αι αι

ω ω ω ω νος

Κ α τα ξι ω σο ο ο ον Κυ ρι ι

ε ε εν τη η με ρα α τα α αυ τη

α να μα α αρ τη η η τους φυ λα α

χθη η η η η ναι αι η η η μας

Θ ευ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ε

ε ο ο Θε ε ος των Πα τε ε ε

ρω ων η η η μων και αι αι αι νε ε

τον και δε δο ξα σμε ε ε ε νο ον

το ο νο ο ο μα α α σου εις τους αι

αι ω ω ω να ας α α α μην ^κ_α

Γ ε νοι το Κυ ρι ι ε το ε λε ε ο

ος σου εφ η η μας ^κ_α κα θα α α περ

ηλ πι σα α με ε εν ε ε πι ι

ι σε ^κ_α

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ υ υ υ

υ ρι ι ι ι ε δι δα α ξο ο ον με

ε ε ^ν_α τα α α α δι και ω ω μα α

α τα α α α σου ^κ_α

Κ υ ρι ι ε ε κα τα φυ υ γη ^κ_α

ε γ ε ν η η η θ η η η η μ ι ν Δ ε ν γ ε

ν ε α α και αι αι γ ε ε ν ε ε ε

α ε γ ω ει πα Κυ ρι ι ε

ε λε η η η σο ο ο ν με ι α α

σαι αι την ψυ χην μου ου ου ο τι η η

μα α αρ το ο ο ο ο ν σοι

Κ υ ρι ι ε ε προ ος σε ε κα

τε ε ε φ υ υ υ γ ο ν δι ι ι

ι δ α α ξ ο ο ο ν με του ποι ει ν το

ο θε λ η μα α α σου ου ο τι ι συ

ει ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ος μου

Ο τι ι πα ρα σοι πη η γη ζω ω ης Δ

εν τω φω ω ω τι ι ι σου ου ο Δ

ψο ο ο με ε θα α φω ως κ

Π α ρα α α α α τει ει ει ει νον κ

το ε ε ε ε λε ε ο ο ος σου ου κ

ου τοις γι νω ω σκου σι ι ι ι σε κ Α

γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ος Δ Α γι ι Δ

ο ο ο ος Ι σχυ υ ρος κ Α α γι ο κ

ος Α θα α να α τος ε λε η η σο κ

ο ο ο ον η η η η μας κ

Α ο ξα α Πα τρι ι ι και Υι υι ω κ

και Α γι ω ω Πνε ε ευ μα α α α

τι ^κ_α

Κ αι νυ υ υν και α α ει ^κ_α και εις

του ους αι ω ω ω να ας των αι αι ω

ω ω νω ων α α α μην ^κ_α

Α γι ι ο ος Α θα α να α τος ε

λε η η σο ο ο ο ον η η η η

μας ^φ_κ_α

Σ η μερον σω τη ρι α τω κοστω γε

γο νεν Α σωμεν τω α να σταν τι εκ τα

α φου και αρχη γω της ζω ης ημων ^κ_α κα

 θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον το

 νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε λε

 ο ο ο ο ος ^κ_α

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ἰ̣η̣.

Κ
 υ ρι ε ε λε ε η σον ^ν_δ

Κ
 υ ρι ε ε λε ε ε η σον ^β_κ

Κ
 υ ρι ε ε λε ε ε η σον ^Δ_δ

Κ
 υ ρι ε ε λε ε ε η σον ^Δ_δ

Κ
 υ ρι ε ε λε ε ε η η σον ^β_κ

Κ
 υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον ^ν_δ

Ϟ
οι Κυρι ε **δ**

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Ϟ
υρι ε ε λε ε ε η σον **δ**

Ϟ
υρι ε ε ε ε λε ε η η **δ**

σον **δ**

Ϟ
υρι ε ε λε ε ε η σον **δ**

Ϟ
υρι ε ε ε ε λε η σον **δ**

Ϟ
υρι ε ε λε ε ε η σον **δ**

Ϟ
υρι ε ε λε ε ε η σον **δ**

Τυπικὰ παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στάσις Α΄.

Ἔχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Ἀ μὴν εὐλογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν

Κυριὸν εὐλογητὸς εἰ Κυριε εὐ

λοοογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κυ

ριὸν ^πκαὶ πάντα ἐν τὸ ὄνομα το

μα τοῦ αἰῶνος ^νἀ

Εὐλογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κυριὸν καὶ

μη ἐπιλανθάνου πάσας τὰ πό

δοσεις αὐτοῦ ^νἀ

Τὸν εὐλιτεύοντάς τας

α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα

σας τας νο σου σου ^ν _δ

Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω

^ρ η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε

ει και οι κτιρμοις ^ν _δ

Τ ον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα

θοις την ε πι θυ μι αν σου α να και νι

σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου ^ν _δ

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

και κρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις ^ν _δ

Ε γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

του τω Μω υ ση ^π τοις υι οις Ι σρα ηλ τα

θε λη μα τα αυ του ^ν

Ο ι κτιρμων και ε λε η μων ο Κυ

ρι ος ^β μα κρο θυ μος και πο λυ ε λε

ος ^π ουκ εις τε λος ορ γι σθη σε ται

ου δε εις τον αι ω να μη νι ει ^ν

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε

ποι η σεν η μιν ^α ου δε κα τα τας α

μαρ τι ας η μων αν τα πε δω κεν η μιν ^ν

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα

νου α πο της γης ^β ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος

το ελεος αυτου επι τους φοβου μενους

αυτον ^ν
_δ

Καθουσον απεχουσιν ανα το λαι

αποδυσμων εμαα κρυνεν αφη

μωντας ανομιασημων ^ν
_δ

Καθως οικτειρειπατηρ υιους ^π
_ρωκτει

ρησε Κυριος τους φοβου μενους αυτον

οτι αυτος εγνωτο πλασμα ημων ε

μνησθη οτι χους εσμεν ^ν
_δ

Ανθρωπος ωσει χορτοος αι ημε

ραι αυτου ου ωσει ανθος του αγρου ουτως

ε ξαν θη σει ^ν δ

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω καιουχ

υ πα αρ ξει ^α και ουκ ^κ ε πι γνω σε ται ε

τι τον το ποναυ του ^ν δ

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α

πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος

ε πι τους φο βου με νους αυ τον ^ν δ

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε

πι υι οις υι ων ^β τοις φυ λασ σου σι την

δι α θη κην αυ του ^π και με μνη με νοις των

εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας ^ν δ

Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω ο υ ρ α ν ω η

τ ο ι μ α σ ε τ ο ν θ ρ ο ν ο ν α υ τ ο υ ο υ κ α ι η β α

σ ι λ η ι α α υ τ ο υ π α ν τ ω ν δ ε σ π ο ζ η ι **ν**
δ

Ε υ λ ο γ η ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ ε ς

ο ι Α γ γ ε λ ο ι α υ τ ο υ δ υ ν α τ ο ι ι σ χ υ ι π ο ι

ο υ ν τ ε ς τ ο ν λ ο γ ο ν α υ τ ο υ **β** τ ο υ α κ ο υ σ α ι τ η ς
λ

φ ω ν η ς τ ω ν λ ο γ ω ν α υ τ ο υ **ν**
δ

Ε υ λ ο γ η ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α σ α ι

α ι δ υ ν α μ ε ι ς α υ τ ο υ **α** λ η ι τ ο υ ρ γ ο ι α υ τ ο υ
κ

ο ι π ο ι ο υ ν τ ε ς τ ο θ ε λ η μ α α υ τ ο υ **ν**
δ

Ε υ λ ο γ η ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ α

τα ερ γα αυ του **π** εν παν τι το πωτης δε σπο

τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον **δ**

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι **δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην **δ**

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το Α γι ον αυ του **Δ** Ευ λο γη τος ει

Κυ ρι ε ε ε ε ε **δ**

Μέλος ἄργόν.

Ε υ λο ο γει η ψυ υ χη η η μου

ου τον Κυ ρι ο ον και πα αν τα τα εν

το ο ο ος μου το ο ο ο ο νο

ο ο ο μα το Α γι ι ι ι ον α αυ του

ου ου **Δ** Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε

ε ε ε **Δ**

Στάσις Β'.

Δι

Α ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω

Α γι ω Πνευ μα τι **Β** Αι νει η ψυ

χη μου τον Κυ ρι ον **Δ** αι νε σω Κυ

ρι ον εν τη ζω η μου ψα λω τω Θε ω

μου ε ως υ παρ χω

M η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας

ε πι υι ους αν θρω ω πων οις ουκ

ε στισω τη ρι α

E ξε λευ σε ται το πνευ μα αυ του

και ε πι στρεψει εις την γην αυ του

E ν ε κει νη τη η με ρα α πολουν

ται παντες οι δι α λο γι σμοι αυ του

M α καρι ος ου ο Θε ος Ι α κωβ

βο η θος αυ του η ελ πις αυ του ε πι

Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

τον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και

την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν

αυ τοις

τον φυ λασσον τα α λη θει αν εις τον

αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α

δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φηντοις

πει νω σι

Κυ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους

Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α

νορ θοι κα τερραγ με ε ε νους Κυ ρι

ος αγαπα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ

λασσει τους προση λυ τους

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη ψε

ται και ο δον α μαρ τω λων α φα νι

ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι

ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

αν και γε νε αν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γοστου Θε

ου α θα να τος υ παρ χων και κα τα δε

ξα με νος δι α την η με τε ραν σω τη

ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α γι

ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου

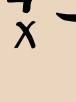

Μα ρι ας α τρεπτωσεν αν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη σας Εις ων της α

γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο

με νος τω Πα τρι και τω α γι ω Πνευ μα

τι σω σον η μα α ας

Οἱ Μακαρισμοί.

ᾠδὴ δὲ Βου.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Διὰ ξυλοῦ Ἰαδαμ **β** Παράδει

σου γεγόνησεν ἁποικὸς **β** διὰ ξυλοῦ

δὲ Σταυροῦ **β** ὁ Ἀληστῆς Παράδεισον

ὠκῆσεν ὁ μὲν γὰρ γεσημένος **β**

ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ποιήσαν

τος ο δε σταυρου μενος Θεον

ω μο λο ο γη σε τον κρυ πτο με νον

Μνη σθη τι μου βο ων εν τη Βα σι ι λει

α σου

Στίχ. Μακάριοι οί καθαροί τῆ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τοῦ θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, καὶ ἐξαλείψας ὡς Θεός, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον Κύριε, ληστοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ ἡμῖν παράσχου μόνη Φιλάνθρωπε, τοῖς πίστει λατρεύουσι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ βοῶσί σοι Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ Σταυρῷ τῆ λόγχῃ διέρρηξας, καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκεῖσε τύραννον ἔδησας, ῥυσάμενος ἅπαντας, ἐκ δεσμῶν τοῦ ἄδου τῆ ἀναστάσει σου· δι' ἧς ἐφωτίσθημεν, φιλάνθρωπε Κύριε, καὶ βοῶμέν σοι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ὁ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστάς, ὡς δυνατὸς ἐκ τάφου τριήμερος, καὶ τὸν πρωτόπλαστον Ἀδάμ, ἐξαναστήσας μόνε Ἀθάνατε, καὶ εἰς μετάνοιαν, ἐπιστρέψαι Κύριε καταξίωσον, ἐξ ὅλης καρδίας μου, καὶ ἐν θερμῇ τῇ πίστει αἰεὶ κραυγάζειν σοι· Μνήσθητί μου Σωτὴρ ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῆς Ἀγίας.

ᾠχος δ'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Κυρίου, Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ οἱ προπάτορες, Ἰωακείμ τε καί, Ἄννα, οἱ δικαιοσύνη κεκοσμημένοι, ἐπαξίως, ἐν ὧδαῖς εὐφημείσθωσαν σήμερον.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἀπάντων, ἐγκωμίων ἢ Ἄννα ὑπέγκειται, ὅτι παντὸς ἐγκωμίου, τὴν ὑπερκειμένην ἐκύησε· διὰ τοῦτο, ἐν χορῶ τῶν Ἀγίων αὐλίζεται.

Δόξα.

Φωσφόρος, καὶ λαμπρότητος πλήρης ἡ μνήμη σου, μαρμαρυγὰς τοῖς ἐν κόσμῳ, τὰς σωτηριώδεις ἐκπέμπουσα, σῶφρον Ἄννα, χαρισμάτων παντοίων ἀνάπλεως.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐξ, Ἄννης, ἡ τοῦ κόσμου ἐτέχθης Βασίλισσα, τὸν τοῦ παντὸς Βασιλέα, καὶ τεκοῦσα καὶ παρθελεύουσα, μετὰ τόκον, Χερουβὶμ ἀνωτέρα Πανάμωμε.

Εἶσοδος.

Ἀντίφωνον α'. ᾠχος β'.

Στίχ. α' Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β' Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Στίχ. γ' Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀντίφωνον β'. ᾠχος β'.

Στίχ. α' Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β' Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ' Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἷς ὢν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ' . ᾠχος δ' .

Στίχ. α' Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. β' Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ· ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,

φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῆς Ἀγίας.

ᾠχος ὁ αὐτός. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν, ἐκυοφόρησας, ἀγνὴν Θεομήτορα, θεόφρον Ἄννα· διὸ πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἔνθα εὐφραινομένων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη, ἰλασμὸν ἀειμακάριστε.

Καὶ τοῦ Ναοῦ.

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. ᾠχος α'.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐαγγελισμοῦ. ᾠχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τῶν Ἁγίων πάντων. ᾠχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Βλαστοὺς εὐαγγελίου καὶ καρποὺς ἀμαράντους, χοροὺς ἁγίων Πάντων εὐφημήσωμεν πάντες, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, μιμούμενοι αὐτῶν τὰς ἀρετάς, καὶ ἀγῶνας τοὺς γενναίους, ἀπὸ ψυχῆς συμφώνως ἀνακράζοντες· δόξα τῷ στεφανώσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ ἁγιάσαντι· δόξα τῷ ἐν τῇ γῆ καὶ οὐρανῷ ὑμᾶς δοξάσαντι.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσηῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σὲ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρῥησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἣ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Ὁ Τρισάγιος Ὑμνος.

Ἦχος β'.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ').

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Διάκονος: Δύναμις.

Ὁ α' Χορὸς ἀργῶς: Δύναμις. Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος
Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ σύνηθες.

Ἄ Ν ε ε Δ υ υ υ να α α μι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι

ι ι ι ις Α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

γι ι ι ι ι ι α α α γι ι ο ο

ο ο ο ο ο ο ιε ε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

0 0 0 Θ ε ε ε 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

0 0 α ε ε 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

α α α α α α α α α α α α α α α

1 1 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

α α α α α α α να α α υε

α θα να το ο ο ο ο ο ος ε

ε λε ε ε ε η η η ε λε η η σο

ο ο ο ο ο ον η η η

μα α α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός. Ἦχος ὁ αὐτός.

Δ Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μισ

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α α α α α α Α θα

α να α α τος ε λε ε ε ε

λε ε ε η η σο ον η μα α α

α α α α α α α ας

Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος πλ. Δ'. **Γ** **Κ** υ ρ ι ε σω ω ω

σον του ους ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ

σε ε βει ει ηει ει ει ει εις **δ**

Κ αι αι αι αι ε ε πα α α α α

α α α κου ου ου ου ε πα α κου

σο ο ο ο ο ον **κ** η η η η η η

μω ω ω ων δ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, Ἀβραάμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. Ἄλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας. Ἄτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα. Αὗται γάρ εἰσι δύο διαθήκαι, μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννώσα, ἣτις ἐστὶν Ἄγαρ. Τὸ γὰρ Ἄγαρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς· ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρα ἐστίν, ἣτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν. Γέγραπται γάρ· «Εὐφράνθητι στείρα ἢ οὐ τίκτουςα, ῥῆξον καὶ βόησον οὐκ ὠδίνουςα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα».

Ἀλληλούϊα. ᾠχος δ'.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων.

Εἰς τὸ Εὐαγγέλιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Δ 99 Δ ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο
ο ο ο Δ 99 ο ο ο ο ο ο ο
ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι
ο ι ο ι ο ι ο ι Δ 99

Χοροστασία Ἀρχιερέως τὸ κάτωθι ὑπὸ
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Δ 99 Θ ις πολ λα α α α α α α α
α α α α α α α α χα α β 9 ε ε
ε ε ε ε ε τη η Δ 99 Δε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

α α α α α α Δ
α α

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Δι

ο ι τα Χε ε ρου ου ου ου ου

ου ου ου ου Χε ε ρου βι ι ι ι ι ι ι

ι ιμ Δ μυ στι κως ει κο ο νι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο

ο ει ει κο νι ζο ον τε ε ε ε ε

ε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι τη η η η η η η η

η η η η η η ζω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ποι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι

ω ω ω ω ω ω ω ω **δ** Τρι ι ι α

α α α α α α α α α α α α α

α δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι το ον τρι

σα α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α ο

ον υ μνον προ ο σα α α α α α α υ

μνο ο ον προ ο σα α α δο ο ον τε ες

πα α σαν την βι ω ω τι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι βι ω τι κη

η η η η η η η ην Δ α πο θω με θα

α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι με ε ρι

μνα α α α α α α αν Δ

Ω ω ω ω ω ως τον Βα α σι ι

ι τον βα α σι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε με ε ε ε χε ε χε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

με ε βασι λε ε α α α α α α α

των ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε

ξο ο με ε ε νοι οι

Τ αις Α αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι

και αι αι αι αι αι αι αις α ο ρα τως

δο ρυ φο ρου με νον τα α α α α α ξε

σι ι ι ι ι ι ι ι ιν Αλ λη λου

ου ου ου ου ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.
Ἦχος ὁ αὐτός.

Ο ι τα α α α α α α α α α

α α Χε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε π ε ε ε υε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε Χε ε ρου

βι ι ι ι ι ι ι μ Δ μ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

μυ υ υ στι ι κω ω ως π ει κο

νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ζο ο ο ο ο ο ο ο ει κο νι

ι ζο ον τε ες και αι αι αι τη η η

η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η π ζω

ο ο ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι

ω ω ω ω ω ω ω Δ Τρι α α α

α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α Δ Τρι α α α

α α δι ι τον τρι σα α α α α

α γι ο ο ον υ υ α υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο

υ υ μνο ο ον προ σα α δο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ες Δ πα α

α α α α α α α α α α α α

α α σαν δ την βι ω ω ω ω τι

ι ι βι ω ω τι κη η η η η η η

α πο ο ο θω ω ω ω ω ω ω

με ε ε ε ε ε ε ε ε θα με ε ε

ε ε ε ε ρι μνα α α α α α αν δ

ω ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε Δ βα σι ι ι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δ υε ε βα σι

λε ε ε α α α α α α α Δ των

ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο

ο ο με ε ε νοι οι β λ

F αις Α αγ γε ε ε ε ε λι ι ι

αγ γε ε λι και αι αι αι αι αι αις Δ α

ο ρα α α α τω ω ω ω ως ν' δο

ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α ξε ε

σι ι ι ι ι ι ι ι ν Δ Αλ λη λου

ου ι ι ι α α α α α α α α

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

‘Ο Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι’ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τον δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός· Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς· Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς· Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός· Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς· Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς· Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός· Σὲ ὕμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ

εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τὸ σύνηθες.

Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Δι.

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως μα α α κα α ρι

ζει ει ει ν σε τη ην Θε ε ε ο

το ο ο ο ο κο ον την α ει μα

κα α ρι στο ο ον και πα να μω

ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η

η η μω ω ω ων Τη η ην τι μι ι

ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συγ κρι ι τως των Σε ε ρα

α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν

την ο ο ο ον τω ω ως Θε

ε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε εν

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠδὴ Ἑξήκοντος

Ἄ ξι ον ε στιν ω ως α α λη η

θως μα κα ρι ζειν σε την Θε ο το ο

ο κον την α ει μα κα ρι ι στον και

πα να μω μη η τον και μη τε ρα του

Θε ου ου ου ου η η η η μων την τι

μι ω τε ε ε ε ρα αν των Χε ρου

ου ου βι ιμ και αι ε εν δο ξο ο

τε ε ε ρα αν α συγ κρι ι ι τω ως

τω ω ων Σε ε ρα α α φιμ την α

δι α α φθο ο ο ο ο ρω ω ως Θε ο

ο ο ον Λο ο ο γο ον τε κουου ου ου

σαν π⁹ την ο ον τω ως Θε ο ο το ο

ο κον σε με ε γα α λυ υ υ υ

νο ο ο ο με ε ε ε ε εν Δ^δ

Θεοδώρου Φωκαέως.

ᾠχος δ^δ Βου.

Α ξι ον ε στιν ω ως α α α λη η

θω ω ως β^λ μα κα ρι ζειειν σε ε την

Θε ο το ο ο ο ο κο ον β^λ την α

ει μα κα ρι ι στον και πα α να α μω

μη η τον Δ^δ και μη τε ε ρα του Θε ου

ου η η μω ων β^λ την τι μι ω τε ραντων

Χε ε ε ρου ου βι ι ιμ και εν δο

Ξο ο τε ε ε ε ρα α αν α συγ

κρι ι ι ι τω ως των Σε ρα α α φι ιμ

τη ην α δι α φθο ο ο ρω ως

Θε ε ο ον Λο ο ο γο ον τε ε

ε κου ου ου ου σαν την ον τως Θε ε

ο ο το ο ο κον σε ε ε με γα λυ υ

νο ο ο με ε ε ε εν

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς

ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠδὴ Ἦχος Δι

Ἄ λαι αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει

ρει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει Δι ει ει ει ει ει ει ζ' ει

ει ει ει χει κ' ει ει ει χει ει ει

χει ει ει ει ει ει ει ς' ει ει ει ει

ει ει ει ει ρει ει ει ει ει ει αι νει

ει ει τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ον

Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ι ι ι τον Κυ υ υ

ρι ο ο ο ο ο ο ο ο υ υ ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

των ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ρα α εκ των ου ρα α νω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ων Αλ λη λου ου ου ου ου ι

ι ι α α α α α α α α α α

α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α

Ἰωάννου Λασκάρεως τοῦ Πηγουνίτου.

Ἦχος Δι

 1 αλ αλ αλ νελ ελ ελ ελ

 ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ

 ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ

 ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ

 ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ

 ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ

 ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

το ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ι ι τον κυ υ υ ρι

ο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

τω ω ω ω ω ω ων ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ρα α α α νω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ων αι αι και αι αι αι αι

αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει νει ει

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε βου ου ε ε ι α α α α α α

α υε γα α α α α α γα α α α α

α α α α α υε ε γα α α α

λλη η η η η η η η λου ου ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α λλη λου ου

ι ι α α α α α α α α α γα

χα α α α α α α α α α λλε ε

ε ε υε ε ε ε υε γα α α α α α

υε ε ε ε τα υε ε υε γα α α

α α α α υε γα α γα υε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε υε ε

ε ε υε ε ε ε ε ι α α α

α υε γα α α υε γα α γα α α

υε ε ε ε γα α υε ε γα α

α α γα α α α λλη η η η η η

χη η η η η η η η η η η η η η

η η α α α α λλη η η η

η η η η η η η η η η η η η

η λου ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι

α α α γα α α α α α α α α

λλη η η η η η η η λου ου ι ι

ι ι ι ι ι ι α λλη λου ου ι ι

α α α α α α α α ρα χα α

α α α α α χα α α α α α α α

α α α α α α λλη η η η η η ρη

η η η η η η η η η η η ρ

η η η η η η η χη η η η η η

η η η η η η η χη η η η η χη η

η η η η η η η η η η η η ρα π ρ

α α α λλη η η η κ ρ η η η η η

η η η η η α α λλη η λου ου ου ου

ου ου ι ι ι ι ι ι ι α α α ρα

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

γα α α α α α α α λλη λου

ι ι α α α α α α α α α λλη

λου ου ου ου ι ι ι ι ςι ι ι ι ι

ι α λλη λου ου ι ι α ςα α α α

α α α α α χα α α α α α α

α α α α α α α χα α α α α

α α

Μετὰ τὴν Θεϊαν Κοινωνίαν, ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ὁ Ἱερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Ὁ β΄ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνεσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν.

Ὁ α΄ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β΄.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὁ β΄ Χορός, τὸ αὐτό.

Ὁ α΄ Χορός· Τὸ ὄνομα Κυρίου εἶη εὐλογημένον,

Ὁ β΄ Χορός· Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ἀπόλυσις.